

Асоціація
УМДПЛ
UMDPL
Association

Поліцейські комісії в Україні:

звіт за результатами дослідження

Київ, 2018

УДК 351.741:351.9](477)(047.3)
П50

Поліцейські комісії в Україні: звіт за результатами дослідження / Олександр Банчук, Євген Крапивін, Борис Малишев. - К.: Софія-А, 2018 р., – 192 с.

ISBN 978-617-7031-71-9

Редактор:
Крапивін Є. О.

У дослідженні також взяли участь:

Сергій Баглай, Андрій Крупник, Олександр Остапенко, Вадим Пивоваров,
Ілона Полесова, Христина Тибінка, Ярослав Хавронюк, Марина Цапок,
Юрій Чумак

Літературна редакція: Ярина Чорногуз

Дизайн та верстка: Іван Юрчик

Дослідження присвячене аналізу діяльності поліцейських комісій, до складу яких входять представники громадськості. Поліцейські комісії є новим механізмом вирішення кадрових питань, який запроваджено із реформою органів правопорядку у 2015 році. Вони створюються для забезпечення прозорого добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських.

Дослідження проводилось протягом другої половини 2017 – першого кварталу 2018 року групою експертів ЦППР та Асоціації УМДПЛ, а також за допомогою партнерських організацій в регіонах України. Дослідники застосовували поширені наукові методи, зокрема аналіз законодавства, глибинні напівструктуровані інтерв'ю з членами поліцейських комісій, збір та аналіз судової практики щодо оскарження рішень комісій тощо.

Звіт за результатами дослідження включає в себе інформацію про формування складу комісій, проблеми законодавчого регулювання їхньої діяльності, судову практику оскарження рішень комісій та інші елементи цього механізму участі громадськості у контролі за поліцією.

Видання розраховане на широке коло користувачів, науковців, працівників органів правопорядку та всіх, хто цікавиться питаннями діяльності поліції.

Цю публікацію створено за підтримки Європейського Союзу

Зміст публікації не є відображенням офіційної позиції Європейського Союзу

© О. Банчук, Є. Крапивін, Б. Малишев, 2018

© Центр політико-правових реформ, Асоціація УМДПЛ, 2018

Центр політико-правових реформ (ЦППР) – недержавний аналітичний центр, метою якого є сприяння проведенню реформ у політико-правовій сфері задля утвердження в Україні демократії, верховенства права та належного урядування.

Напрямки діяльності ЦППР:

- Конституціоналізм;
- Публічна адміністрація;
- Судівництво і кримінальна юстиція.

Наскрізними для цих напрямків діяльності є питання:

- європейської інтеграції;
- прав людини;
- протидії корупції.

Детальніше про організацію та результати роботи – www.pravo.org.ua

Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ) – неурядова правозахисна організація, що здійснює системний всеукраїнський моніторинг дотримання прав людини та основоположних свобод у діяльності правоохоронних органів.

Напрямки діяльності Асоціації УМДПЛ:

- експертно-аналітичний;
- розвиток громадського контролю;
- просвітництво;
- пенітенціарний;
- правосуддя в кримінальній юстиції.

Детальніше про організацію та результати роботи – www.umdpl.info/police-experts

Відомості про авторів:

Олександр Банчук – кандидат юридичних наук, керівник проектів Центру політико-правових реформ

Євген Крапивін – юрист, експерт Асоціації УМДПЛ

Борис Малишев – доктор юридичних наук, експерт Центру політико-правових реформ

ЗМІСТ

Вступ.....	6
Методологія.....	8
I. Місце поліцейських комісій у системі громадського контролю за діяльністю поліції.....	11
II. Законодавство про поліцейські комісії.....	21
2.1. Правове регулювання діяльності поліцейських комісій на рівні Закону.....	22
2.2. Правове регулювання діяльності поліцейських комісій на підзаконному рівні.....	30
Висновки та рекомендації.....	35
III. Види та склад поліцейських комісій.....	39
3.1. Види поліцейських комісій.....	40
3.2. Склад поліцейських комісій.....	45
Висновки та рекомендації.....	54
IV. Основні аспекти формування й роботи поліцейських комісій.....	59
4.1. Порядок формування поліцейських комісій.....	60
4.2. Засідання поліцейських комісій.....	64
4.3. Обсяг навантаження на поліцейські комісії.....	79
4.4. Реалізація членами комісій своїх повноважень.....	82
4.5. Організаційно-технічне та матеріальне забезпечення роботи поліцейських комісій.....	84
4.6. Реалізація поліцейською комісією інших повноважень, передбачених законодавством.....	88
Висновки та рекомендації.....	90
Загальні висновки.....	94
Узагальнені рекомендації.....	96
Додатки.....	102

ВСТУП

Реформа органів правопорядку в Україні вже має низку здобутків, які позитивно впливають на стан дотримання прав людини цими органами, зокрема Національною поліцією. На підставі нового законодавства, зокрема Закону України «Про Національну поліцію» від 2015 року, громадяни отримали право брати участь у нових формах громадського контролю, серед яких вирізняється діяльність поліцейських комісій.

Поліцейські комісії – це новий інструмент, який підвищив прозорість, якість добору та кар’єрні можливості поліцейських. Але є питання до законодавчого регулювання цих комісій та практики його застосування, що впливає на ефективність їхньої діяльності.

У 2016-2017 роках у всіх регіонах України були створені поліцейські комісії в підрозділах Національної поліції. Хоча цей інститут є вельми важливим, однак наразі у суспільстві майже відсутній інтерес до їхньої діяльності. Інформація про діяльність та проблеми, з якими комісії зіштовхнулися на практиці, широко не висвітлюються та не обговорюються ані у ЗМІ, ані навіть у профільних експертних колах. Понад те, поліцейські комісії в інформаційному просторі часто плутають з атестаційними, які було створено з метою масштабної переатестації поліцейських у 2015-2016 роках.

Це дослідження є першим ґрунтовним описом діяльності поліцейських комісій. Воно включає в себе інформацію про

формування складу комісій, проблеми законодавчого регулювання їхньої діяльності, судову практику оскарження рішень комісій та інші елементи цього механізму громадської участі у контролі за поліцією.

Головним мотивом для підготовки цього дослідження стало усвідомлення його авторами необхідності привернути увагу до діяльності комісій для того, щоби сприяти всім активним членам суспільства в долученні до розвитку громадського контролю за діяльністю поліції в Україні. Крім того, вважаємо, що народним депутатам України, Кабінету Міністрів, Міністерству внутрішніх справ, Національній поліції та місцевим радам доцільно врахувати рекомендації, викладені в цьому дослідженні, адже це допоможе поліпшити ефективність діяльності поліцейських комісій.

МЕТОДОЛОГІЯ

Основна мета дослідження — з'ясувати стан запровадження нового інструменту громадського контролю за діяльністю поліції — поліцейських комісій.

Завдання дослідження:

дослідити процес залучення громадськості до формування та роботи поліцейських комісій, створених відповідно до Закону, їхній персональний склад;

з'ясувати практичну роль поліцейських комісій у доборі (просуванні) по службі поліцейських в Національній поліції;

описати процес залучення громадськості до роботи поліцейських комісій, структурний склад делегованих осіб до поліцейських комісій;

визначити проблемні питання діяльності поліцейських комісій та шляхи їх розв'язання.

Дослідження проводилось протягом другої половини 2017 року — першого кварталу 2018 року групою експертів Центру політико-правових реформ, Асоціації українських моніторів з дотримання прав людини у діяльності правоохоронних органів (УМДПЛ), а також за допомогою партнерських організацій у різних регіонах України.

Дослідники застосували поширені наукові методи, зокрема дослідження ґрунтується на комплексі якісних та кількісних методів збору та аналізу інформації.

Дослідження складалося з двох основних етапів:

- а) аналітичного дослідження;
- б) польового дослідження.

Аналітичне дослідження полягало у вивченні міжнародних стандартів у сфері громадського контролю, в аналізі законодавства, що регламентує діяльність поліцейських комісій, аналізі статистичних даних щодо діяльності поліцейських комісій та понад 150 відповідей на запити про доступ до публічної інформації, вивченні документів (протоколів, заяв тощо) поліцейських комісій, а також — аналізі судових рішень за результатами оскарження рішень комісій.

Польове дослідження проводилося з метою вивчення практичного досвіду діяльності поліцейських комісій та полягало у зборі емпіричних даних. Було здійснено 16 глибинних напівструктурованих інтерв'ю з членами комісій у 6 регіонах України. Інтерв'ю відбувалися з членами комісій як від громадськості, так і від поліції. Також здійснювався моніторинг повідомлень у регіональних ЗМІ щодо діяльності поліцейських комісій.

Розділ І.

Місце поліцейських комісій у системі громадського контролю за діяльністю поліції

Громадський контроль за діяльністю органів влади є однією із основ сучасного демократичного суспільства. Результати поширення ліберальних демократій у ХХ столітті торкнулися також сфери внутрішньої безпеки. Поступово країни західної демократії здійснили перехід від мілітаризованих (воєнізованих) органів правопорядку до цивільних служб, які надають послуги населенню. Тобто органи правопорядку трансформувалися у такі, що насамперед надають послуги в галузі охорони публічного порядку, протидії злочинності та дотримання прав людини.

Оскільки органи правопорядку відмовились від мілітаризації та закритості у своїй діяльності, то наскрізними стали принципи їхньої відкритості, прозорості та підзвітності населенню. Згідно з цими принципами поступово сформувалися різні форми громадського контролю — як прямо передбачені законодавством, так і самостійно запроваджені інституціями громадянського суспільства заходи, що прямо не суперечать чинному законодавству.

Варто зауважити, що вимоги щодо законодавчо закріплених форм громадського контролю за органами поліції присутні в міжнародних документах. Наприклад, у пункті 84 Керівництва ОБСЄ щодо демократичних основ поліцейської діяльності від 2008 року відмінною рисою демократичних служб поліції визначено їхнє підпорядкування, сприйняття зовнішнього контролю і перевірок, а також — ступінь їхньої відкритості для таких перевірок¹. Це також стосується участі громадськості у службових розслідуваннях, адже будь-яка форма цивільного нагляду, а також доступ до результатів

¹ Guidebook on Democratic Policing. Senior Police Adviser to the OSCE Secretary General. - OSCE, 2008. - 46 p. // <https://www.osce.org/spmu/23804?download=true>

розслідувань є важливим засобом підвищення суспільної довіри до поліції, а також досягнення її легітимності в суспільстві (пункт 88 Керівництва). Це відображає дві основні тенденції – загальний громадський моніторинг діяльності поліції, а також долучення громадськості до розгляду скарг на дії поліцейських.

До інших видів громадського контролю варто зарахувати ініціативи з моніторингу за діяльністю зовнішніх служб поліції. Наприклад, моніторинг роботи патрульних поліцейських, дільничних чи вестибюлів чергових частин, вхід до яких є вільним для всіх охочих. Прикладами такого контролю є ініціативи “Сорwatch” в США, які мають на меті відеофіксацію протиправних дій поліцейських, або моніторингові кампанії в Україні під назвою “Поліція під контролем”².

В українському законодавстві у сфері безпеки та оборони також існує термін *демократичний цивільний контроль* над Воєнною організацією та правоохоронними органами держави, частиною якого є *громадський контроль* (Закон України “Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави” від 19 червня 2003 р. № 975-IV³).

До подій Революції Гідності, початку реформи МВС та формування поліції в Україні, існували такі основні механізми

² Див.: Громадськість і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця / [О. Банчук, Ю. Гаджиева, Б. Малишев, С. Перникоза, У. Шадська]; Практичний посібник. За заг. ред. О. Банчука. – К.: ФОП Москаленко О.М., 2017. – С. 27-55.

³ Наразі у Верховній Раді України на розгляді перебуває проект Закону про національну безпеку України (реєст. № 8068 від 28.02.2018 р.), який об’єднує три базові закони в цій сфері, зокрема Закон “Про демократичний цивільний контроль...”. При цьому система понять залишається аналогічною.

громадського контролю за органами правопорядку, передбачені законодавством:

- мобільні групи з моніторингу дотримання прав людини в органах внутрішніх справ;
- громадські ради при МВС та його територіальних органах.

Щодо мобільних груп із моніторингу, то вони мали на меті громадський контроль за дотриманням прав і свобод затриманих осіб. Члени цих груп мали доступ до кімнат для затриманих і доставлених чергових частин міліції, ізоляторів тимчасового тримання, конвойних приміщень. До мобільних груп входили в рівній кількості працівники міліції та представники громадськості. При цьому, їхні візити були планові та, попри наявність публічних звітів про їхню успішну діяльність, цей механізм мав свої недоліки. Основні прогалини — це неможливість здійснення раптових візитів *ad hoc*, а також — неналежний рівень реагування з боку керівництва органів внутрішніх справ на виявлені під час моніторингу порушення.

Громадські ради також не стали дієвим механізмом громадського контролю. Вони утворювались за тими самими правилами, що і в інших органах влади, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» від 3 листопада 2010 р. № 996, і не враховували специфіку діяльності органів правопорядку. Крім того, громадські ради в Міністерстві внутрішніх справ та його територіальних органах часто складались лише з представників залежних від міліції організацій, внаслідок недосконалості процедури рейтингового голосування під час формування цих

рад⁴. Тому замість того, щоб організовувати комунікацію між суспільством і міліцією щодо вирішення нагальних проблем (передусім у сфері системних порушень прав людини працівниками міліції), ці ради безперестанку обговорювали на своїх засіданнях питання ухвалення регламенту, виготовлення посвідчень тощо, або взагалі відчували труднощі навіть у тому, щоби зібрати членів ради на засідання.

Звісно, завжди є ще такий механізм громадського впливу як мітинги, походи й демонстрації, тобто реалізація на практиці конституційного права на мирні зібрання. Однак цей механізм не може бути застосований перманентно, він є своєрідною реакцією на найбільш скандальні випадки порушення прав людини або прояви несправедливості. Крім того, демократична влада не повинна допускати ситуацій, коли в громадян не залишається інших методів впливу на органи правопорядку, окрім як мітинги та демонстрації. Новим Законом України “Про Національну поліцію” серед іншого, передбачена реалізація значної кількості заходів, спрямованих на підвищення прозорості поліції, підконтрольності діяльності поліції та її керівництва суспільству, зокрема представникам територіальних громад.

Новими інструментами підзвітності поліції, впровадженими Законом, слід визнати:

- публічне звітування керівництва підрозділів поліції;
- оцінку рівня суспільної довіри до поліції;
- висловлення недовіри керівництву поліції;

⁴ Див.: Бекешкіна І. Рейдерські новації: як захоплюють громадські ради // <https://goo.gl/itGUXg>; Окша Н. Громадські ради: криза демократії чи її розвиток? // <https://goo.gl/KTVmQ4> (www.pravda.com.ua)

- поліцейські комісії з участю представників громадськості;
- можливість участі представників громадськості в дисциплінарних провадженнях поліцейських⁵.

Також до цього списку можна додати *атестаційні комісії*, однак сам процес атестування, до якого широкого залучали громадськість, відбувався впродовж 2015-2016 років. За оцінками експертів він був вкрай неефективним⁶. Наразі, попри те, що механізм атестування працює на постійній основі, до нього громадськість не залучається.

Одним із найважливіших елементів підвищення прозорості діяльності поліції стало створення постійних *поліцейських комісій*, до яких обов'язково залучаються представники громадськості. Завданнями комісій є забезпечення прозорого добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських.

Основними повноваженнями поліцейських комісій є:

- проведення першочергового відбору на службу в органи поліції;
- проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду.

Також до неосновних (але важливих) повноважень можна зарахувати встановлення пріоритетів діяльності для територіальних органів поліції.

Закон визначає два різновиди поліцейських комісій:

- 1) комісія апарату центрального органу управління поліції;

⁵ Банчук О. А. Діяльність Національної поліції України: прозорість та підзвітність // Правова держава. - 2017. - Вип. 28. - С. 325-332.

⁶ Див.: Права людини у діяльності української поліції – 2016. Науково-практичне видання / Упоряд. та ред. Крапивін Є.О. – К. : Софія-А, 2017 р. – С. 25 – 52.

2) комісії територіальних органів поліції.

Про законодавство, яке регулює їхню діяльність, а також структуру цих комісій, йдеться у наступних розділах.

Для впровадження на практиці положень Закону “Про Національну поліцію” щодо встановлення комісіями пріоритетів діяльності для територіальних органів поліції, МВС повинно затвердити відповідний нормативно-правовий акт. Незважаючи на те, що з часу існування відповідної норми Закону минуло вже 3 роки, Міністерство не квапиться це робити. Пріоритети діяльності є цілковито новим інструментом співпраці з громадськістю, які досі не практикувався в Україні. Саме тому на першому етапі без розроблення відповідної методології та рекомендацій на підставі досвіду іноземних країн не обійтись ані керівництву поліції на місцях, ані самим поліцейським комісіям.

Наприклад, у Великій Британії підготовка поліцейських пріоритетів вже має свою тривалу історію. У кожному графстві від громади обирається Уповноважений із поліцейської діяльності та протидії злочинності, який разом із шефом поліції готує середньостроковий (як правило, на 3 роки) План поліцейської діяльності та протидії злочинності.

Так, у графстві Avon і Somerset на південному заході Англії діяв План на 2015-2017 роки (додаток № 6)⁷. У цьому документі концентрується увага на захисті інтересів потерпілих, відкритості діяльності поліції, а також протидії таким видам правопорушень, як порушення публічного порядку, домаш-

⁷ Avon and Somerset Police and Crime Commissioner. Police and Crime Plan 2015-2017 // <https://goo.gl/1Us17M>

ньому й сексуальному насильству, крадіжкам, порушенням правил дорожнього руху.

Отже, зарубіжний досвід засвідчує, що поліцейські комісії можуть відповідати не лише за добір та просування по службі поліцейських. Вони також можуть залучатись до вирішення питань притягнення до дисциплінарної відповідальності, моніторингу дотримання прав затриманих осіб шляхом виїзду в місця, де вони утримуються тощо.

Загалом поліцейські комісії входять в єдину систему інституцій, до яких може залучатися громадськість – атестаційних, поліцейських, дисциплінарних комісій.

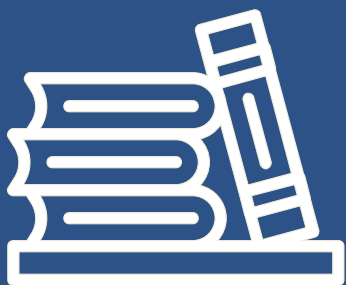
Щодо дисциплінарних комісій, то Верховна Рада України 15 березня 2018 року ухвалила в цілому Закон “Про Дисциплінарний статут Національної поліції України” (реєст. № 4670). Ним передбачено, що оцінку результатів службового розслідування надає дисциплінарна комісія. Раніше це була одноособова дисциплінарна влада керівника над своїми підлеглими. Тепер до дисциплінарних комісій можуть залучатися представники громадськості. Цей закон набере чинності через 3 місяці з дня його оприлюднення, після чого на практиці можна буде оцінити успішність впровадження цього положення.

Загалом, впродовж останніх років під час формування нових органів правопорядку виникнення різних форм громадського контролю стало загальною тенденцією. Сюди можна віднести і Ради громадського контролю при Національному антикорупційному бюро (НАБУ), Державному бюро розслідувань (ДБР), і громадську раду при Національному агентстві з питань запобігання корупції (НАЗК), а також Громадську

раду доброчесності у судовій системі. Їхні основні функції полягають у впливі на кадрову політику органів, участь у дисциплінарних провадженнях та налагодження публічної комунікації між органами влади та цими формуваннями. При цьому, обсяг їхніх повноважень різниться. Але спільним залишається те, що ці суб'єкти не мають статусу державного органу та за виконання своїх повноважень члени цих інституцій не отримують винагороду з бюджетних коштів.

Саме тому, утворення атестаційних та поліцейських комісій є великим кроком у напрямку підзвітності та підконтрольності діяльності Національної поліції. Задля закріплення поступу та змін, наступним завданням має стати налагодження їхньої роботи, щоб її успішність стала радше буденною річчю, аніж винятком із чинних досі правил.

Розділ II.

Законодавство про поліцейські комісії

Діяльність поліцейських комісій врегульована як положеннями Закону України «Про Національну поліцію», так і підзаконними нормативно-правовими актами. Зокрема, відповідні положення містяться:

- у статтях 51-55 та 86 Закону;
- у Порядку діяльності поліцейських комісій, а також Типовому порядку проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади, затверджених Наказом МВС України від 25 грудня 2015 року № 1631.

Цими нормативно-правовими актами врегульовано порядок залучення комісій до вирішення кадрових питань у поліції, підстави для формування комісій, питання організаційного забезпечення їхньої роботи тощо. Водночас існує низка прогалин та колізій в актах законодавства, які регулюють діяльність поліцейських комісій.

2.1. Правове регулювання діяльності поліцейських комісій на рівні Закону

Завдання та повноваження поліцейських комісій

Згідно із Законом у структурі органів Національної поліції утворюються постійні поліцейські комісії, покликані забезпечити прозорість набору (конкурс) та просування по службі поліцейських на підставі об'єктивного оцінювання професійного рівня та особистих якостей кожного поліцейського, відповідності їх посаді, визначення перспективи службового використання в органах поліції.

Основними повноваженнями поліцейських комісій, визначеними в частині 4 статті 51 Закону, є:

- 1) проведення відбору (конкурсу) на службу в органи (заклади, установи) поліції, крім прийому на навчання до

вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських;

- 2) проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду.

Закон передбачає також *неосновні* або *додаткові* повноваження поліцейських комісій, до яких можна зарахувати встановлення *пріоритетів* для *поліції та територіальних органів поліції* (частина 2 статті 86 Закону). Ці повноваження потребують, на наш погляд, чіткого врегулювання, про що докладніше йтиметься нижче.

Відповідно до статті 86 Закону, з метою інформування громадськості про діяльність поліції, керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та публікують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції. При цьому, щорічний звіт про діяльність поліції та територіальних органів поліції повинен містити аналіз ситуації зі злочинністю у країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, *а також інформацію про виконання пріоритетів, поставлених перед поліцією та територіальними органами поліції відповідними поліцейськими комісіями*. Така інформація повинна стати невід'ємною частиною щорічних звітів про діяльність поліції та територіальних органів поліції. Наразі порядок реалізації такого повноваження не визначений ані в Законі, ані на підзаконному рівні.

Статус членів поліцейських комісій

Відповідно до Закону повинні бути створені два види поліцейських комісій:

- поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції (центральна поліцейська комісія);

- поліцейські комісії територіальних органів поліції (поліцейські комісії).

Центральна поліцейська комісія залучається до кадрових процесів *ad hoc*, а саме у випадку призначення конкурсу на вакантну посаду вищого складу поліції (це не зазначено в законодавстві, однак тлумачення цього законодавчого положення дозволяє зробити такий висновок). Також центральна поліцейська комісія може ставити пріоритети перед керівником (головою) Національної поліції. Водночас поліцейські комісії територіальних органів поліції діють на постійній основі.

Максимальний термін повноважень члена поліцейської комісії становить 3 роки.

Одна й та сама особа може здійснювати повноваження члена поліцейської комісії лише протягом одного трирічного строку. Повторне призначення на посаду члена поліцейської комісії забороняється.

Члени поліцейських комісій можуть не припиняти виконання своїх основних службових обов'язків за місцем основної роботи (служби).

Повноваження члена поліцейської комісії припиняються:

- у разі закінчення строку, на який призначено члена поліцейської комісії;
- якщо член поліцейської комісії подав заяву про припинення повноважень за власним бажанням;
- якщо член поліцейської комісії не може виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- якщо обвинувальний вирок щодо члена поліцейської комісії набрав законної сили;

- якщо член поліцейської комісії припинив громадянство або набув громадянства іншої держави;
- якщо члена поліцейської комісії визнано зниклим безвісті або оголошено померлим;
- у разі смерті члена поліцейської комісії;
- у разі обмеження цивільної дієздатності члена поліцейської комісії або визнання його недієздатним;
- у разі застосування до члена поліцейської комісії заходів адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією (глава 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення).

Рішення про припинення повноважень члена поліцейської комісії приймає посадова особа або орган, що призначив (обрав) відповідного члена поліцейської комісії.

Поліцейська комісія обирає таємним голосуванням більшістю голосів від загального складу голову й секретаря поліцейської комісії.

Голова поліцейської комісії організовує роботу комісії, визначає обов'язки секретаря комісії, веде засідання комісії. Обов'язки голови поліцейської комісії в разі його відсутності виконує секретар комісії.

Засідання поліцейських комісій та повноваження її членів

Засідання поліцейської комісії проводяться відкрито й гласно, крім випадків, визначених законом.

Голова поліцейської комісії визначає дату, час і місце проведення засідання комісії, перелік питань, що виносяться

на засідання, та оприлюднює цю інформацію на офіційному веб-порталі комісії не пізніше ніж за два дні до засідання.

Член поліцейської комісії уповноважений:

- знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд комісії, брати участь у їх дослідженні та перевірці;
- зазначати свої мотиви та міркування, а також надавати додаткові документи з питань, що розглядаються;
- вносити пропозиції щодо проекту рішення поліцейської комісії з будь-яких питань та голосувати «за» або «проти» того чи іншого рішення;
- висловлювати письмово окрему думку щодо рішення поліцейської комісії;
- здійснювати інші повноваження, визначені законом.

Якщо є інформація про конфлікт інтересів або обставини, що викликають сумнів у безсторонності члена поліцейської комісії, то він повинен заявити про самовідвід. На тих самих підставах відвід члену комісії можуть заявити особи, щодо яких або за зверненням яких поліцейська комісія може прийняти рішення.

Відвід має бути вмотивованим і поданим до початку розгляду питання у формі письмової заяви на ім'я голови поліцейської комісії. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена комісії, якому заявлено про відвід.

Рішення про відвід (самовідвід) приймає поліцейська комісія більшістю голосів членів, які беруть участь у засіданні. Член комісії, щодо якого приймається рішення про відвід (самовідвід), не бере участі в голосуванні.

Рішення поліцейської комісії

Поліцейська комісія проводить голосування за відсутності особи, щодо якої приймається рішення, і запрошених осіб.

Рішення поліцейської комісії викладаються в письмовій формі. У рішенні зазначаються дата й місце прийняття рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви прийнятого рішення. Рішення підписує головуючий і члени комісії, які брали участь у прийнятті рішення.

Окрема думка члена поліцейської комісії викладається письмово та додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні.

Для виконання покладених на поліцейську комісію повноважень її члени користуються правом доступу до публічної інформації поліції, зокрема з обмеженим доступом (службової, конфіденційної), крім таємної інформації⁸.

Забезпечення діяльності та проведення засідань поліцейських комісій здійснює апарат відповідного підрозділу поліції.

Проблемні положення Закону щодо статусу поліцейських комісій

Роль поліцейських комісій є досить важливою в аспекті реалізації Національною поліцією кадрової політики. А присутність у складі комісій представників громадськості, зокрема й правозахисних організацій, здатна істотно підвищити ступінь прозорості процедур відбору осіб на посади поліцейських, а також є потужним інструментом контролю суспільства за процесом набору осіб на службу в поліцію.

⁸ Наказ Служби безпеки України “Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю” (ЗВДТ) від 12 серпня 2016 року № 440.

Проте в положеннях Закону виявлені такі недоліки та проблеми.

1. *Конкурс на посади до Національної поліції обов'язково проводиться* лише серед осіб, які вперше приймаються на службу в поліцію з призначенням на посади молодшого складу поліції (частина 3 статті 52 Закону). А у випадках просування поліцейського по службі, зокрема й на керівні посади, конкурс не обов'язковий. Отже, вказані посади можуть заповнюватися за наказами відповідних керівників у структурі поліції без проведення конкурсу.

Таким чином, на практиці поліцейські комісії займаються лише відбором на посади молодшого складу. Саме тому конкурси на керівні посади в поліції з моменту ухвалення закону були радше винятками, ніж правилом. Існування в законі такої альтернативи — призначення особи на підставі наказу керівника або через оголошення конкурсу із залученням поліцейської комісії, — означає, що відповідний керівник зазвичай обирає простіший варіант призначення на посаду.

2. *Призначення на керівні посади та просування по службі у Національній поліції відбувається переважно шляхом неконкурсної процедури.*

Можливо, саме з тим, що поліцейські комісії займаються відбором на посади найнижчого рівня, пов'язаний той факт, що абсолютно всі опитані члени комісій вказали на відсутність фактів тиску чи іншого впливу на них із боку представників Національної поліції чи третіх осіб під час проведення співбесід із кандидатами (детальніше див. аналіз інтерв'ю із членами поліцейських комісій).

3. Повноваження поліцейських комісій щодо надання вис-

новку про невідповідність поліцейських займаній посаді нечітко виписані в Законі.

Згідно з пунктом 1 частини 1 статті 67 Закону перебування поліцейських у розпорядженні (тимчасове перебування між двома посадами) застосовується у випадку звільнення поліцейського з посади у зв'язку з виконанням висновку поліцейської комісії про невідповідність займаній посаді.

Це положення Закону не має регулятивного значення, оскільки ані до завдань, ані до повноважень поліцейських комісій не належить прийняття таких рішень. Згідно зі статтею 51 Закону, прийняття висновку про відповідність/невідповідність посаді можливе у зв'язку з проведенням конкурсу для призначення на вакантну посаду. Тобто, поліцейська комісія ухвалює висновок про відповідність/невідповідність вакантній посаді, на яку проводиться конкурс, а не займаній (яку поліцейський обіймає під час проведення конкурсу).

Більше того, відповідно до статті 65 Закону, до підстав переміщення поліцейських на нижчі посади зараховують переміщення/звільнення з посади через службову невідповідність – на підставі висновку *атестації* з урахуванням професійних та особистих якостей. Разом із тим, відповідно до частини 3 статті 57 Закону, атестування проводиться атестаційними комісіями органів (закладів, установ) поліції, що створюються їх керівниками. Таким чином, системне тлумачення положень Закону дозволяє зробити висновок, що тут мова йде про звільнення з посади у зв'язку з виконанням висновку атестаційної комісії, а не поліцейської, як вказано в чинній редакції Закону.

2.2. Правове регулювання діяльності поліцейських комісій на підзаконному рівні

Порядок діяльності поліцейських комісій

Зважаючи на те, що Закон про Національну поліцію досить детально регламентує діяльність поліцейських комісій, Порядок діяльності поліцейських комісій, затверджений Наказом МВС України від 25 грудня 2015 року № 1631, переважно дослівно повторює відповідні положення закону, особливо не деталізуючи його положень. А тому, *регулятивне* значення цього Порядку можна визнати доволі незначним.

Так, розділ I Порядку «Загальні положення», Розділ II «Основні завдання, персональний склад і строк повноважень поліцейських комісій», Розділ IV «Організація роботи поліцейських комісій» здебільшого дублюють зміст положень закону. Натомість Розділ III «Повноваження голови, секретаря та членів поліцейської комісії, Розділ V «Забезпечення діяльності поліцейських комісій» частково деталізують норми закону.

Зокрема, Порядком визначено, що голова поліцейської комісії:

- організовує роботу комісії;
- визначає обов'язки секретаря комісії;
- визначає дату, час і місце проведення засідання комісії, перелік питань, що виносяться на засідання;
- оприлюднює інформацію щодо дати, часу й місця проведення засідань комісії, переліку питань, що виносяться на її розгляд, на офіційному веб-сайті МВС, Національної поліції України чи відповідного органу поліції не пізніше ніж за два дні до її засідання;
- веде засідання комісії.

Організаційно-технічне забезпечення роботи поліцейських комісій покладається на керівника поліції та керівника відповідного органу поліції.

Керівник поліції та керівник відповідного органу поліції:

- виділяють службові приміщення для проведення засідань комісії та зберігання робочих і архівних матеріалів;
- надають комісії можливість користуватися технічними засобами (комп'ютерами та оргтехнікою), засобами зв'язку та автотранспортом;
- сприяють оприлюдненню інформації про діяльність комісії на відповідному офіційному веб-сайті;
- забезпечують доступ членів комісії до публічної інформації, включаючи інформацію з обмеженим доступом, крім таємної інформації.

До основних проблем Порядку діяльності поліцейських комісій можна зарахувати такі:

1. *Порядок не містить жодної згадки про неосновні (додаткові) повноваження поліцейських комісій, передбачені статтею 86 Закону, а саме — про порядок і форму реалізації комісією повноваження щодо встановлення пріоритетів діяльності для територіальних органів поліції та Національної поліції.*
2. *Визначення керівником територіального органу поліції кількості поліцейських комісій, які утворюються у відповідному органі (пункт 8 Розділу 2). Надання такого повноваження керівнику територіального органу може стати причиною для зловживань — навмисного утворення великої кількості комісій або неутворення додаткових комісій за наявності для цього підстав.*
3. *Відсутність порядку ухвалення рішення від імені полі-*

цейської комісії (колегіально чи одноосібно її головою) щодо покладення на одного із членів комісії обов'язків секретаря в разі його відсутності (пункт 3 Розділу 3).

4. *Відсутність строків, підстав і форми надання членам поліцейської комісії публічної інформації, враховуючи також інформацію з обмеженим доступом, органами поліції (підпункт 4 пункту 2 Розділу 5).*

Типовий порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади

Згідно із Законом «Про Національну поліцію» і Типовим порядком, конкурс відбувається в кілька етапів:

1. тестування: на знання законодавчої бази (професійний тест); на загальні здібності й навички (тест загальних навичок); особистісних характеристик (психологічний тест);
2. перевірка рівня фізичної підготовки;
3. співбесіда із поліцейською комісією.

Із зазначених етапів поліцейська комісія безпосередньо бере участь лише в останньому – співбесіді.

Після проведення співбесіди, комісія ухвалює щодо кожного кандидата одне з двох рішень:

- рекомендувати особу на службу в поліції та/або на зайняття вакантної посади;
- не рекомендувати особу на службу в поліції та/або на зайняття вакантної посади.

Відповідно до статті 55 Закону та Розділу X Типового поряд-

ку, за результатами всіх етапів конкурсу поліцейська комісія складає рейтинг кандидатів, рекомендованих до служби в поліції. Рейтинг складається з узяттям до уваги загальної кількості балів, отриманих кандидатами в результаті проходження всіх етапів конкурсу. За результатами загального рейтингу претендентів, які відповідають конкурсним умовам, і визначають переможця конкурсу.

Отже, виходить, що співбесіда повинна оцінюватися, як і інші етапи конкурсу, в межах певної шкали балів. Крім того, якщо співбесіда є основним етапом відбору, то для складання загального рейтингу мусить існувати певна пропорція кількості балів, отриманих кандидатом на співбесіді, відносно балів, набраних ним на тестуванні.

Однак ані Закон, ані Типовий порядок не містять інформації щодо оцінки співбесіди у балах. У цих актах навіть не встановлюються загальні вимоги до проведення співбесіди.

Так, розділ Типового порядку, який присвячений співбесіді, складається із трьох коротких положень загального змісту. По-перше, це означає, що існує очевидна загроза необ'єктивного та нерівного оцінювання поліцейською комісією кандидатів на етапі співбесіди. По-друге, існує прогалина у правовому регулюванні щодо методу оцінки співбесіди та включення результатів цього етапу до процесу складання рейтингу кандидатів.

У Типовому порядку визначено, що під час проведення співбесіди з кандидатом поліцейська комісія з'ясовує його професійні, морально-ділові якості, управлінсько-організаторські здібності. Однак жодної деталізації цього положення

порядок не містить. Це може ставити під загрозу суспільну довіру до всієї конкурсної процедури, особливо в тих випадках, коли конкурс буде проводитися на керівні посади.

Наприклад, детальні положення щодо співбесіди містяться у Порядку проведення конкурсу на посаду директора Координаційного центру з надання правової допомоги, затвердженому Наказом Міністерства юстиції України від 6 вересня 2017 року № 2823/5. Для проведення співбесіди під час конкурсу на керівну посаду використовується оцінка кандидата за наступними компетенціями: 1) стратегічне та аналітичне мислення, інноваційність; 2) орієнтація на результат; 3) управління людськими ресурсами; 4) ефективна комунікація (усна та письмова); 5) доброчесність (послідовна особиста поведінка відповідно до норм моралі та етики, а також вимог законодавства (уникнення конфлікту інтересів, запобігання корупції)); 6) гнучкість та стресостійкість. Для конкурсу ж на інші посади з'ясуванню можуть підлягати лише три компетенції: 1) ефективна комунікація (усна та письмова); 2) доброчесність (послідовна особиста поведінка відповідно до норм моралі та етики, а також вимог законодавства (уникнення конфлікту інтересів, запобігання корупції)); 3) гнучкість та стресостійкість.

Зважаючи на зазначений досвід, для оцінювання рівня кожної окремої компетенції на співбесіді члени поліцейських комісій можуть використовувати п'ятибальну шкалу оцінювання, в якій: 5 – відповідає найвищій оцінці рівня компетенції, а 1 – найнижчій оцінці рівня компетенції.

Оцінювання рівня розвитку компетенції повинно здійснюватися індивідуально кожним членом поліцейської комісії

на основі аналізу відповідей кандидатів на поставлені запитання.

Співбесіда передбачатиме постановку обов'язкових запитань із кожної компетенції в однаковому формулюванні та в однаковій послідовності для всіх кандидатів. Перелік обов'язкових запитань розроблятиметься в МВС для кожного конкурсу окремо для оцінювання визначених компетенцій і не підлягатиме розголошенню.

З переліком обов'язкових запитань кожен кандидат буде ознайомлюватися у присутності членів поліцейської комісії за 15 хвилин до початку співбесіди.

Кожен член комісії може ставити кандидатам уточнювальні та додаткові запитання в межах кожної окремої компетенції. Зміст таких запитань кожен член комісії визначатиме самостійно. Такий досвід може бути врахований у діяльності поліцейських комісій.

Висновки та рекомендації

Закон про Національну поліцію та підзаконні акти досить детально регулюють діяльність поліцейських комісій, враховуючи також орієнтовний порядок залучення комісій до вирішення кадрових питань у поліції, підстави для формування комісій, питання організаційного забезпечення їхньої роботи тощо. Водночас існує низка прогалин та колізій в актах законодавства, які регулюють діяльність поліцейських комісій, щодо обов'язковості конкурсного відбору на всі посади в поліції, повноважень із визначення пріоритетів поліцейської діяльності, надання висновку про невідповідність поліцейських займаній посаді, оцінки співбесіди тощо.

Рекомендації

Верховній Раді України – внести зміни до Закону про Національну поліцію щодо:

- 1) встановлення конкурсних засад призначення на будь-які посади в поліцію та просування по службі;
- 2) збільшення відкритості конкурсної процедури, зокрема, запровадження стислих строків оприлюднення результатів кожного етапу випробовування та можливості присутності під час проведення конкурсу представників громадськості та ЗМІ;
- 3) надання атестаційним комісіям повноважень щодо підготовки висновків про невідповідність поліцейського займаний посаді.

Міністру внутрішніх справ:

- 1) внести зміни до Порядку діяльності поліцейських комісій щодо:
 - визначення порядку та форми реалізації повноваження комісій зі встановлення пріоритетів поліцейської діяльності;
 - надання голові Національної поліції повноваження щодо визначення кількості поліцейських комісій для кожного територіального органу;
 - визначення порядку ухвалення рішення комісією про покладення обов'язків секретаря;
 - врегулювання строків, підстав і форми надання органами поліції інформації членам поліцейської комісії;
- 2) внести зміни до Типового порядку проведення конкурсу

на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади щодо:

- визначення процедури проведення співбесіди як процесу, що спрямований на з'ясування рівня чітко визначеного переліку професійних, морально-ділових, управлінсько-організаторських компетенцій кандидата;
- встановлення прозорого та об'єктивного способу оцінювання членами поліцейської комісії кожної з компетенцій та формулу обрахування загального балу кандидата за результатами співбесіди;
- формули визначення загального балу кандидата для рейтингу.

Розділ III.

Види та склад поліцейських комісій

3.1. Види поліцейських комісій

Положеннями частин 2 і 3 статті 51 Закону «Про Національну поліцію» передбачено утворення двох типів комісій:

- 1) поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
- 2) поліцейських комісій територіальних органів поліції.

До складу кожної із зазначених комісій входять 5 членів. Так, до поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції повинні входити:

2 представники, визначені Міністром внутрішніх справ, що не належать до поліції;

1 представник, визначений керівником Національної поліції;

2 представники громадськості, рекомендовані Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини з тих осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

А до складу поліцейських комісій територіальних органів поліції входять:

1 представник, визначений Міністром внутрішніх справ, не з числа поліцейських;

1 представник, визначений керівником Національної поліції;

1 представник, визначений керівником відповідного територіального органу поліції;

2 два представники громадськості, обрані відповідною обласною радою, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Київською міською радою, Севас-

топольською міською радою, з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

Однак перша з названих комісій (*поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції*) не розпочала своєї практичної роботи внаслідок того, що Міністр внутрішніх справ та керівник Національної поліції не визначили своїх представників. Лише Уповноважена Верховної Ради України з прав людини делегувала до цієї комісії представників громадськості ще 22 вересня 2015 року⁹. А керівництво МВС і поліції досі не виконали свого обов'язку, чітко встановленого Законом, щодо формування поліцейської комісії.

З переліком і видами *поліцейських комісій територіальних органів поліції* також сталися події, які йдуть урозріз із вимогами Закону.

Так, в частині 1 статті 15 визначено, що територіальні органи поліції утворюються в «Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, містах, районах у містах». Однак Кабінет Міністрів України, всупереч вимогам Закону, вирішив утворити територіальні органи поліції лише на рівні областей (регіонів)¹⁰. А в районах і містах функціонують відділи та відділки поліції, які вже входять у структуру територіальних органів. Тому наразі існує 25 поліцейських комісій при територіальних управліннях Національної поліції. Отже, в регіонах фактично утворено в десятки разів мен-

⁹ Валерія Лутковська делегувала до складу поліцейської комісії двох представників громадськості // <https://goo.gl/KeD3oN>.

¹⁰ Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 16 вересня 2015 року № 730 // Офіційний вісник України. – 2 жовтня 2015 р., № 76, ст. 2526.

ше поліцейських комісій, ніж це передбачено Законом.

За таких умов територіальні громади позбавлені реальних можливостей брати участь у кадровій політиці Національної поліції через своїх представників, що не відповідає основним засадам функціонування поліції.

Одночасно Уряд своїм рішенням про утворення територіальних органів Національної поліції від 16 вересня 2015 року передбачив функціонування Патрульної поліції у статусі міжрегіонального територіального органу, яких на той час Закон не передбачав.

Пізніше (у жовтні 2015 року) Кабінет Міністрів України утворив інші міжрегіональні органи поліції:

- Департамент захисту економіки¹¹;
- Департамент кіберполіції¹²;
- Департамент поліції охорони¹³;
- Департамент внутрішньої безпеки¹⁴.

І лише згодом (12 травня 2016 року) парламент легітимізував ці урядові рішення шляхом ухвалення Закону України «Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про Національну поліцію» щодо приведення у відповідність із статтею

¹¹ Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіального органу Національної поліції» від 13 жовтня 2015 року № 830 // Офіційний вісник України. – 30 жовтня 2015 р., № 84, ст. 2810.

¹² Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіального органу Національної поліції» від 13 жовтня 2015 р. № 831 // Офіційний вісник України. – 30 жовтня 2015 р., № 84, ст. 2811.

¹³ Постанова Кабінету Міністрів України «Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 13 жовтня 2015 року № 834 // Офіційний вісник України. – 30 жовтня 2015 р., № 84, ст. 2814.

¹⁴ Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіального органу Національної поліції» від 28 жовтня 2015 року № 887 // Офіційний вісник України. – 20 листопада 2015 р., № 90, ст. 3022.

21 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» № 1354-VIII. Цей Закон постфактум передбачив можливість утворення міжрегіональних територіальних органів у поліції.

Створення окремих підрозділів поліції у статусі територіальних органів автоматично означає, що в них повинні бути сформовані свої поліцейські комісії.

Але і в цьому випадку проявився неузгоджений підхід до переліку поліцейських комісій в зазначених поліцейських департаментах. Так, у Департаменті захисту економіки, Департаменті кіберполіції та Департаменті внутрішньої безпеки працюють лише по одній поліцейській комісії, а в Департаменті патрульної поліції і в Департаменті поліції охорони – поліцейські комісії в кожному регіоні. При цьому, створено поліцейські комісії в окремих регіонах (наприклад, в Харківській області існує 2 комісії патрульної поліції), а в системі поліції охорони створені комісії навіть на міському і міжрайонному рівні (Криворізький міський відділ, Маріупольський міжрайонний відділ).

Але управління у згаданих поліцейських департаментах не вважаються територіальними органами, при яких законом дозволене створення поліцейських комісій. Наприклад, Положення про Департамент патрульної поліції, затверджений Наказом Голови Національної поліції України від 6 листопада 2015 року № 73, передбачає, що департамент є міжрегіональним територіальним органом Національної поліції України (пункт 1 Розділу I). Департамент патрульної поліції складається зі структурних підрозділів апарату й територіальних (відокремлених) підрозділів (пункт 3 Розділу I).

Зазначені обставини під кутом зору вимог Закону роблять сумнівною можливість утворення окремих поліцейських комісій у регіонах для міжрегіональних територіальних органів (патрульної поліції і поліції охорони).

З іншого боку, існуючий наразі підхід вносить суттєвий дис-

баланс до системи відносин між органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Оскільки частина членів поліцейських комісій Департаменту захисту економіки, Департаменту кіберполіції та Департаменту внутрішньої безпеки обираються Київською міською радою, яка представляє інтереси лише територіальної громади міста Києва. Але самі ці поліцейські комісії уповноважені проводити конкурси на посади поліцейських, які можуть працювати в інших містах і громадах по всій країні.

Отже, в Україні зараз працює загалом *84 поліцейські комісії*:

3.2. Склад поліцейських комісій

Загальна кількість членів 84-ох поліцейських комісій становить 420 осіб, з яких:

84 особи, делеговані Міністром внутрішніх справ;

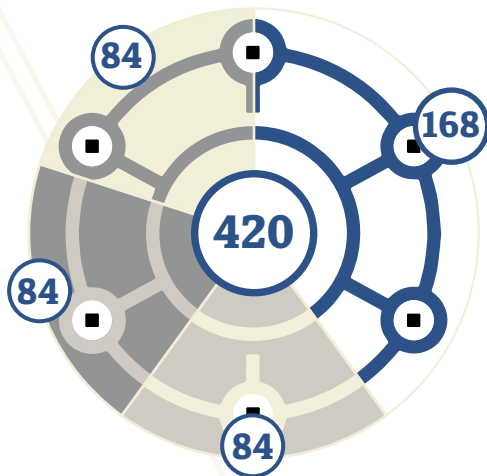
84 особи, делеговані Головою Національної поліції;

84 особи, делеговані відповідними керівниками територіальних чи міжрегіональних органів поліції;

168 особи, обрані відповідними обласними радами чи Київською міською радою.

Серед основних проблемних моментів особового складу поліцейських комісій необхідно виокремити вказані нижче.

Порушення вимог Закону щодо членства в комісії

Міністр внутрішніх справ зобов'язаний призначати до складу комісій за своєю квотою осіб, які не є поліцейськими. Однак в 3-х випадках керівник МВС прямо порушив ці вимоги Закону, призначивши діючих поліцейських до поліцейської комісії Херсонської області та комісії поліції охорони в Чернігівській області, а до комісії патрульної поліції у Львівській області – співробітника патрульної поліції.

Ці призначення ставлять під сумнів легітимність діяльності та всіх рішень відповідних комісій. Кожна особа, яка не отримала рекомендації щодо призначення на посаду в полі-

ції, автоматично отримує законні підстави для оскарження відповідного рішення комісії на основі незаконності складу суб'єкта владних повноважень.

На підставі інших 8-ми рішень Міністр призначив представників Державної служби надзвичайних ситуацій, яка входить до системи МВС, до складу поліцейської комісії у Рівненській області, а також до комісій патрульної поліції в Одеській, Полтавській, Чернігівській, Кіровоградській, Черкаській, Івано-Франківській і Рівненській областях.

Ще в 6-х випадках Міністр визначив представників зі складу співробітників сервісних центрів МВС до комісій патрульної поліції Житомирської, Луганської, Сумської, Вінницької і Харківської областей.

Іншими 6-ма рішеннями призначені співробітники підрозділів МВС до комісій патрульної поліції в місті Києві, а також комісій поліції охорони в Житомирській, Сумській і Київській областях та в місті Києві.

Зрозуміло, що співробітники служби надзвичайних ситуацій, сервісних центрів та інших підрозділів МВС не мають статусу поліцейських. Але такими своїми *23 рішеннями* про делегування до складу поліцейських комісій осіб, які працюють в органах, підпорядкованих МВС, Міністр не дотримався мети цього законодавчого регулювання — забезпечити участь незалежних членів у діяльності комісій.

Ще в одному випадку керівник управління поліції охорони в Полтавській області делегував на одне місце у відповідній поліцейській комісії аж трьох осіб.

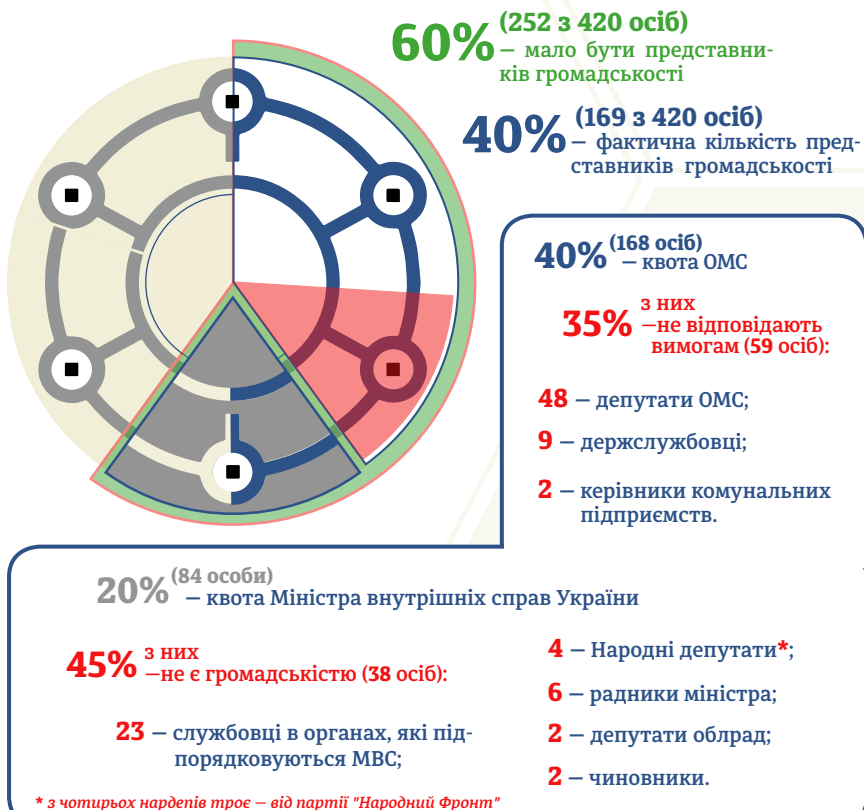
Недостатня кількість представників громадськості

Виходячи з положень Закону, кожна поліцейська комісія повинна включати щонайменше двох представників гро-

мадськості, обраних обласними радами, Київською міською радою, та одного представника не зі складу поліцейських, призначених Міністром внутрішніх справ.

Тобто, можна було б розраховувати на 3 із 5 членів комісій (252 особи або 60% від загального складу), які б представляли позицію громадськості в діяльності поліції.

Зазначена цифра потенційно може бути більшою за рахунок незалежних членів комісій, призначених головою Національної поліції чи керівником підрозділу поліції. Адже закон не зобов'язує їх призначати до складу комісій винятково співробітників поліції.

Однак фактична кількість громадськості у складі поліцейських комісій виявилася набагато меншою – 169 осіб, що становить 40% від загальної кількості членів поліцейських комісій.

Така ситуація склалася внаслідок перелічених нижче рішень.

Крім зазначених вище 23 членів із загальної кількості 84 осіб, які не представляють організації громадянського суспільства, але призначених Міністром внутрішніх справ до складу поліцейських комісій, він також делегував народних депутатів України до 4-х комісій у Дніпропетровській (Ю. Береза), Львівській (М. Величкович), Хмельницькій (О. Ксенджук) і Чернівецькій (М. Бурбак) областях.

До 6-ти комісій (Департаменту внутрішньої безпеки, Департаменту економічного захисту, поліцейських комісій Тернопільської, Житомирської та Київської областей і міста Києва) Міністр призначив своїх радників.

До комісії патрульної поліції в Чернівецькій області призначений службовець служби з питань безпеки на транспорті, а в поліцейську комісію в Полтавській області та комісію поліції охорони в Запорізькій області – депутати відповідних обласних рад. У комісії патрульної поліції Миколаївської області за квотою Міністра працює службовець Миколаївської міської ради.

Отже, 37 з 84 осіб (або 45%), делегованих Міністром внутрішніх справ до складу поліцейських комісій не можуть за своїм правовим статусом вважатися представниками громадськості.

Слід також мати на увазі, що до складу ще 14 поліцейських комісій за квотою МВС включені представники ветеранських організацій внутрішніх справ, державної служби охо-

рони, податкової служби, профспілки працівників внутрішніх справ тощо. Проблемність участі таких представників у діяльності поліцейських комісій полягає в тому, що у випадку конфлікту між публічними (суспільним) і відомчим (поліцейським) інтересами вони ставатимуть на сторону органу влади, в якому вони пропрацювали більшість часу свого професійного життя.

На відміну від рішень Міністра, до рішень обласних рад і Київської міської ради закон висуває чіткі вимоги — вони уповноважені делегувати до складу кожної поліцейської комісії тільки тих представників громадськості, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

Але зі 168 обраних радами кандидатів 59 осіб (тобто 35% від загальної кількості) не відповідають цим вимогам, а ради, ухвалюючи таке рішення, вчинили пряме порушення положень закону.

Адже, з них — 48 осіб є депутатами відповідних обласних рад чи міських рад, 9 осіб є державними службовцями чи службовцями місцевого самоврядування і 2-є керівників комунальних підприємств.

Обираючи своїх колег до складу поліцейських комісій, депутати обласних рад перетворюють питання формування поліцейських комісій на одне з питань для політичних домовленостей.

Загалом лише під час формування 42 комісій з 84 (тобто 50% від загальної кількості) обласні ради діяли повністю відповідно до вимог Закону щодо представництва громадянського суспільства. Делегування радами кандидатів в інші 50% комісії складається частково чи повністю з депутатського корпусу.

Керівництво Національної поліції та відповідних територіальних органів поліції також призначає до складу комісій 168 осіб. Закон не висуває вимог до таких кандидатур, тому більшість цих членів складають поліцейські. Так, за квотою поліцейського керівництва делеговано всього лиш 13-х осіб (8%), не пов'язаних із правоохоронною системою (адвокатів, журналістів, волонтерів, благодійників).

Тому, загальна чисельність представників громадськості у складі поліцейських комісій в кількості 169 осіб сформована за рахунок: делегування Міністром внутрішніх справ 47 активістів; обрання обласними радами 109 осіб, які є громадськими діячами у відповідних регіонах; призначення керівництвом Національної поліції та територіальних органів поліції 13 таких осіб.

Участь політиків у діяльності поліцейських комісій

Загальна кількість політиків у складі поліцейських комісій становить 56 осіб, серед них — 4-ро народних депутатів України, депутати обласних, міських і районних рад. Це становить 13% від загальної чисельності комісій.

Міністр внутрішніх справ делегував 4-ро народних депутатів України (у трьох випадках — це представники “Народного фронту”, політичної партії, до якої належить Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков) до комісій у Дніпропетровській, Львівській, Хмельницькій і Чернівецькій областях, а до складу поліцейської комісії у Полтавській області та комісії поліції охорони в Запорізькій області 2 депутатів відповідних обласних рад.

Ще 3-ох депутатів делегував Голова Національної поліції до поліцейської комісії в Київській області, до комісії поліції охорони в Кривому Розі та Запорізькій області.

Безумовним лідером політичних призначень до поліцейських комісій є обласні ради, які делегували 48 своїх колег-депутатів.

І хоча можливість участі народних депутатів України безпосередньо передбачена пунктами 4 і 5 Порядку діяльності поліцейських комісій¹⁵, але робота народних депутатів України та депутатів місцевих рад у поліцейських комісіях викликає заперечення з огляду на невідповідність цієї діяльності статусу депутатів, передбаченого Конституцією України й законами «Про статус народних депутатів України», «Про статус депутатів місцевих рад». Ідеться, зокрема, про неприйнятність участі народних депутатів України (тобто представників органу законодавчої влади) у формуванні складу органу виконавчої влади (поліції), а також участі депутатів місцевих рад (представників органів місцевого самоврядування) у формуванні органу державної влади.

Призначення депутатів до складу поліцейських комісій порушують принципи діяльності поліції, зокрема принцип політичної нейтральності (стаття 10 Закону «Про Національну поліцію»). Водночас, деполітизація поліції є важливою складовою реформи органів правопорядку для незалежної роботи цього органу. У контексті кадрових рішень деполітизація, зокрема, передбачає:

- запровадження виключно конкурсного добору на поса-

¹⁵ Порядок діяльності поліцейських комісій, затверджений Наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» від 25 грудня 2015 року № 1631 // Офіційний вісник України. – 29 січня 2016 р., № 6, ст. 320.

¹⁶ Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / За заг. редакцією О.А. Банчука. – К.: Москаленко О.М., 2013. – С. 6.

ди службовців;

- закріплення прозорих процедур просування по службі;
- запровадження чіткої та відкритої дисциплінарної процедури й порядку звільнення осіб зі служби¹⁶.

Варто зауважити, що народні депутати України й депутати місцевих рад представляють у діяльності парламенту та органів місцевого самоврядування на обласному рівні позицію певних політичних партій, і тому існує обґрунтований ризик перенесення їхніх політичних інтересів на процес формування особового складу поліції.

Політична нейтральність складу комісій також може порушуватися, коли представниками від громадськості призначають осіб, що є помічниками депутатів різних рівнів.

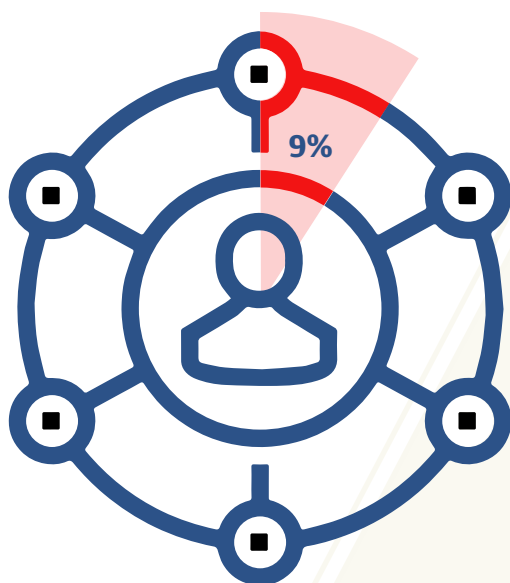
Труднощі в забезпеченні кворуму й дієвості комісії

Згідно з частиною 4 статті 55 Закону «Про Національну поліцію», засідання поліцейської комісії є правомірним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її членів. В одних комісіях вважають, що для кворуму необхідна присутність не менше 4 із 5 членів комісій, а в інших — що достатньо лише 3-ох членів. Підзаконні акти не дають чіткої відповіді на це запитання.

Забезпечення такої явки членів створює складнощі для поліцейських комісій, де працюють народні депутати України, які досить часто зайняті в парламенті. Також у поліцейську комісію Полтавської області досі не призначений член за квотою голови Національної поліції, а один член поліцейської комісії Одеської області тривалий час відсутній за місцем свого постійного проживання, а тому не виконує своїх повноважень.

Також 26 осіб одночасно призначені членами до 62 поліцейських комісій, що складає 74% від загальної кількості комісій. Загалом у 13 регіонах країни одна і та ж особа виконує повноваження одночасно у двох і навіть у трьох поліцейських комісіях. Ситуація, коли одні й ті самі особи входять одразу до трьох поліцейських комісій присутня, зокрема, у Житомирській, Хмельницькій та Запорізькій області, де обидва представники від громадськості призначались до усіх можливих поліцейських комісій. Схожа ситуація склалась у Львівській, Рівненській, Чернівецькій та Вінницькій областях, де принаймні одного представника від громадськості обрали до трьох комісій. За нашими даними, замість необхідних 420 членів поліцейських комісій активно працюють лише 382 особи.

Недобір становить 38 осіб або 9% від загальної кількості членів.

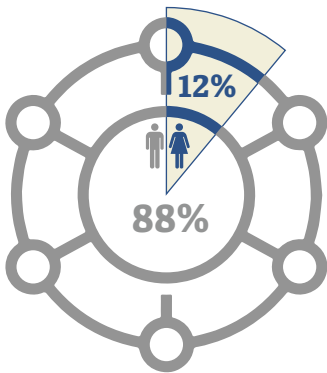
26 осіб одночасно призначені членами до 62 поліцейських комісій

у 13 регіонах країни одна і та ж особа виконує повноваження одночасно у двох і навіть у трьох поліцейських комісіях

з 420 членів поліцейських комісій активно працюють лише 382 особи

Недобір – 38 осіб або 9%

Порушення гендерного балансу у складі комісій

Із 420 делегованих до поліцейських комісій членів частка жінок становить лише 12% (51 особа). Лише в одній комісії (Луганської області) жінки становлять відносну більшість – 3 з 5. Загалом жінки представлені в складі 38 поліцейських комісій (45%), хоча це представництво обмежується, як правило, однією жінкою.

Дотримання гендерного балансу в діяльності поліцейських комісій є важливим з огляду на необхідність рівного ставлення під час конкурсного відбору до кандидатів незалежно від їх статі.

Висновки та рекомендації

В Україні наразі функціонує загалом 84 поліцейські комісії. Однак ця кількість утворених комісій фактично є в рази меншою, ніж цього вимагає Закон. Як наслідок, територіальні громади позбавлені можливостей впливати на кадрову політику Національної поліції через своїх представників.

Також не створена поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції.

Іншими проблемами складу поліцейських комісій є недостатня кількість представників громадськості, участь політиків у діяльності комісій, а також – порушення гендерного балансу в складі комісій.

Рекомендації

Верховній Раді України — внести зміни до Закону «про Національну поліцію» щодо надання районним і міським радам повноваження з делегування представників громадськості до складу поліцейських комісій.

Кабінету Міністрів України — привести перелік територіальних органів поліції у відповідність до вимог статті 15 Закону й утворити територіальні підрозділи на рівні районів і міст.

Міністру внутрішніх справ:

- делегувати своїх представників до поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
- делегувати до складу поліцейських комісій за своєю квотою представників громадськості;
- вивести поліцейських зі складу поліцейської комісії Херсонської області, комісії поліції охорони в Чернігівській області та комісії патрульної поліції у Львівській області;
- вивести народних депутатів України зі складу поліцейських комісій у Дніпропетровській, Львівській, Хмельницькій та Чернівецькій областях;
- вивести депутатів обласних рад зі складу поліцейської комісії у Полтавській області та комісії поліції охорони в Запорізькій області;
- розглянути можливість виведення зі складу поліцейських комісій службовців органів виконавчої влади, підпорядкованих МВС, а також — інших державних службовців і службовців місцевого самоврядування;

- визначити правила кворуму поліцейських комісій.

Голові Національної поліції:

- делегувати своїх представників до поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
- розглянути доцільність існування окремих поліцейських комісій у Департаменті патрульної поліції, Департаменті поліції охорони, Департаменті захисту економіки, Департаменті кіберполіції та Департаменті внутрішньої безпеки;
- вивести депутатів місцевих рад зі складу поліцейської комісії Київської області, комісії поліції охорони в Кривому Розі та Запорізькій області;
- делегувати до складу поліцейських комісій представників громадськості.

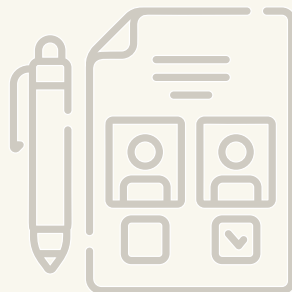
Місцевим радам:

- вивести зі складу поліцейських комісій депутатів місцевих рад, державних службовців і службовців місцевого самоврядування, керівників комунальних підприємств.

Розділ IV.

Основні аспекти формування та роботи поліцейських комісій

4.1. Порядок формування поліцейських комісій

Включення осіб до складу поліцейських комісій

Місцеві ради, як правило, запрошували громадськість приєднатись до роботи поліцейських комісій. Документи кандидати подавали безпосередньо у відповідну раду, інколи з кандидатами проводились співбесіди. Згодом, відповідно до Закону, кандидати затверджувалися рішенням сесії місцевої ради.

Однак при цьому допускалися порушення вимог Закону й регламентів місцевих рад щодо процедури висунення та делегування членів комісій від рад. Так, Харківська обласна рада делегувала до складу комісії особу (депутата), кандидатура якого попередньо не розглядалася постійно комісією, а рішення ухвалювалося безпосередньо під час сесії.

Водночас, адміністративні суди не вважають порушенням вимог закону відсутність проекту рішення ради на її веб-сайті, а також – голосування окремих депутатів під час делегування самих за себе до складу комісій, оскільки ці рішення прийняті колегіальним органом відповідно до вимог Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та регламенту обласної ради¹⁷.

Чинилися також порушення вимог статті 51 Закону «Про Національну поліцію» в частині делегування членів від місцевих рад до комісій патрульної комісії та поліції охорони іноді на підставі рішення постійної комісії, а не всієї ради. Такі

¹⁷ Постанова Миколаївського окружного адміністративного суду 21 червня 2016 року у справі № 814/625/16 // <https://goo.gl/WkmX59>; Постанова Дніпропетровського окружного адміністративного суду 9 листопада 2016 року у справі № 804/5692/16 // <https://goo.gl/YCSUT2>, залишена у силі на підставі Ухвали Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 7 лютого 2017 року // <https://goo.gl/e653uX>.

члени комісії потенційно незаконно виконують свої повноваження у комісії.

Окремі члени комісій зберегли зв'язки з часу роботи в громадських радах при обласних управліннях органів внутрішніх справ — такі особи зазвичай включались за квотою Міністра внутрішніх справ. В інших випадках голова відповідної обласної ради самостійно пропонував певних кандидатів (насамперед депутатів) начальнику обласного управління поліції.

“Я був членом громадської ради в міліції. ... Потрапив за квотою міністра” — член поліцейської комісії від міністра внутрішніх справ.

Таким чином, присутня тенденція організації процесу з боку обласних рад, що має результатом наявність серед представників громадськості в поліцейських комісіях депутатів цих рад, які займаються політичною діяльністю. Про політизацію поліцейських комісій та порушення принципу політичної нейтральності згадувалося в попередньому розділі.

“Як обирали представників громадськості: це наш начальник звернувся до голови обладміністрації і він запропонував нам дві особи, двох депутатів” — член поліцейської комісії від поліції.

Щодо представників комісії від поліції, то вони за загальним правилом включались до складу комісії на підставі рішення начальника обласного управління. При цьому існує практика, коли поліцейським пропонують долучитись до роботи комісії за власним бажанням.

“Нас запитували, чи хтось бажає брати участь у відборі. Після цього охочі в управлінні повідомляли своїм керівникам підрозділів, що вони готові та хочуть. І вже після цього пе-

реліку, як я розумію, мене відібрали” – член поліцейської комісії від поліції.

“[Мене] визначили в управлінні” – член поліцейської комісії від поліції.

Обрання (призначення) керівництва поліцейських комісій

Частиною 9 статті 51 Закону про Національну поліцію передбачено, що голову та секретаря поліцейської комісії обирають більшістю голосів від загального складу комісії.

При цьому, час від часу голову та секретаря частіше визначав той самий керівник управління поліції. Саме тому *головами та секретарями комісій* є здебільшого представники від поліції, і лише в окремих випадках – громадськості. Пояснюється це тим, що всю організаційну роботу виконує керівництво комісії, тож з метою контролю якості та прийняття своєчасних рішень цю роботу покладають на колег по службі. Окремо варто зауважити те, що комісії патрульної поліції на етапі формування також отримали організаційну підтримку з боку керівництва Департаменту патрульної поліції.

“Начальник Головного управління Національної поліції в ... області прийняв рішення, що я повинен вести секретаріат комісії. Я ж начальник управління кадрового забезпечення ГУНП” – член поліцейської комісії від поліції.

“Свою кандидатуру я надала особисто. Перед початком представились, познайомились і шляхом голосування ми вирішили, хто буде головою комісії та секретарем” – член поліцейської комісії від громадськості.

“Перші збори відбулися, коли обирали голову й секретаря комісії. Це був відеоселектор, були всі патрульні комісії, разом

із начальником Департаменту та його першим заступником. Тоді ми, власне, і познайомилися” — член поліцейської комісії від поліції.

Навчання членів поліцейських комісій

Навчання членів поліцейської комісії законодавством не передбачено, тож здебільшого не проводилось. Разом із тим, очевидно, що з огляду на відсутність попередньої практики дії поліцейських комісій в Україні, члени комісії потребували певних методичних та організаційних настанов перед тим, як розпочати виконання своїх функцій.

Представники поліції, зазвичай, просили громадськість ознайомитись із відповідними положеннями Закону, а також Положенням про формування поліцейських комісій. Хоча в окремих регіонах був влаштований процес навчання. Так, на початку роботи комісій в місті Києві збирали всіх голів та секретарів поліцейських комісій. На цьому заході керівництво Національної поліції та МВС проводили загальний інструктаж щодо роботи комісій (загальні настанови).

“Неодноразово було навчання у місті ... — тренінги та семінари. Також я був на тренінгу, тобто на засіданні, яке відбувалося в Києві ... Це було на початку роботи комісії. Тоді збирали представників всіх поліцейських комісій з усієї України, відбувалася нарада за участі очільників Національної поліції та за участі міністра” — член поліцейської комісії від поліції.

“Перед початком всіх поліцейських комісій в Україні збирав міністр внутрішніх справ і проводив співбесіду — ознайомчу та інструктивну — з приводу роботи поліцейських комісій. Це відбувалося для голів та секретарів комісій — у Києві” — член поліцейської комісії від поліції.

“Спочатку ні [навчання не відбувалося]. Пізніше нам самі патрульні багато розповідали й ми вивчали законодавство. Дізнавалися як саме має відбуватися тестування кандидатів: що вони проходять, ФІЗО, психологічна атестація, яку кількість балів мають набрати” – член комісії від громадськості.

Окремо варто відзначити поліцейську комісію в Одеській області, де розроблені «Рекомендації щодо проведення співбесіди з кандидатами на посади поліцейських та керівні посади в органах Національної поліції» (додаток № 5) для внутрішнього користування, які надавалися всім членам на етапі формування комісій. Методика стосується базових правил проведення співбесіди, тактичним і психологічним прийомам, що дозволяють отримати необхідну інформацію від кандидатів у режимі ділової співбесіди.

Керівництво Національної поліції, на жаль, не поширило досвід Одеської області на діяльність всіх поліцейських комісій, навіть після відповідних звернень із боку комісії.

4.2. Засідання поліцейських комісій

Регулярність засідань

Частота засідань поліцейських комісій повністю залежить від факту оголошення конкурсу на вакантні посади. При цьому, співбесіда з комісією є заключним етапом конкурсу (не враховуючи спеціальної перевірки), про що прямо вказується в оголошенні про конкурс на зайняття вакантних посад у поліції.

Під час оголошення про конкурс чітко вказуються етапи його проходження (загальна тривалість конкурсу становить близько 45 днів):

- 1) заява на участь у конкурсі (заповнення анкети та надан-

- ня необхідних документів);
- 2) тестування (оцінка рівня логічного й аналітичного мислення та професійних знань);
 - 3) медичне обстеження (медичний огляд із метою встановлення придатності кандидатів за станом фізичного та психічного здоров'я);
 - 4) перевірка рівня фізичної підготовки (вправи на силу та витривалість);
 - 5) тестування особистих характеристик (визначення психологічного портрету кандидата та проведення з ним інтерв'ю);
 - 6) співбесіда з поліцейською комісією (оцінка відповідності кандидата вимогам до посади);
 - 7) спеціальна перевірка (перевірка відомостей про кандидатів щодо існування обмежень, пов'язаних із прийняттям на службу до поліції).

У середньому засідання поліцейських комісій відбуваються один раз на квартал, про що свідчать рішення, оформлені протоколами, а також висловлювання самих членів комісій. За один день такого засідання члени комісій устигають провести співбесіду із 20-28 кандидатами, а саме засідання безперервно триває приблизно 5 днів.

“У середньому засідання відбуваються раз на квартал, але це не означає, що ми зібралися та розійшлися. Буває, що засідання триває кілька днів поспіль з 9-ї ранку до 6-ї вечора, а може й до 7-ї вечора затягнутися. Це може й тиждень тривати. Якщо ми маємо провести співбесіду приблизно з 200 кандидатами, то необхідно виділити щонайменше 5 робочих днів” – член поліцейської комісії від поліції.

“Ми вже на завершальному етапі. Ми дивимось чи ця про-

цедура [йдеться про те, чи були пройдені всі етапи конкурсу] була виконана, які оцінки й безпосередньо спілкуємось із кожним кандидатом. Коли ми набрали групу, там є початок конкурсу, є кінець. Завершується, там є усі тестові випробування. Там тести вони здають, чотири дисципліни” – член комісії від громадськості.

“Якщо брати середній показник, засідання відбуваються від 3-х до 5-ти діб раз на квартал” – член поліцейської комісії від громадськості.

Організація етапів конкурсу

Поліцейські комісії опікуються не тільки фінальними співбесідами, а й беруть участь у спостереженні за іншими етапами конкурсу. Організація конкурсу є завданням Рекрутингового центру чи відділу кадрів територіального управління поліції. В окремих регіонах саме комісії займаються організацією конкурсу та побудовою рейтингу кандидатів.

Однак усталеною є практика, відповідно до якої поліцейська комісія протокольно затверджує список допущених людей до наступного етапу. Тобто після кожного етапу (наприклад, тестування загальних професійних умінь) члени поліцейської комісії ознайомлюються зі списком тих, хто набрав необхідну кількість балів і допускають їх до наступного етапу.

За словами членів комісії для цього вона збирається приблизно раз на півтора-два тижні, водночас, такі засідання займають не більше десяти-п’ятнадцяти хвилин (за умови відсутності заперечень). Це називається “прийняття протокольних рішень”.

“Завжди телефонують, пишуть. Вчасно повідомляють про етапи відбору, кількість, де й коли буде проводитись фізич-

не тестування. Ми можемо прийти на етапі подачі документів, подивитись, як кандидати проходять тести на знання законодавства. Все відкрито” – член поліцейської комісії від громадськості.

Аналіз судової практики засвідчує наявність проблем у співпраці між поліцейськими комісіями та департаментом внутрішньої безпеки Національної поліції в питанні проведення спеціальної перевірки кандидатів. Неодноразовими стали випадки, коли поліцейська комісія своїм рішенням рекомендує певну особу для призначення на посаду, але згодом (із запізненням) надходить повідомлення від підрозділу внутрішньої безпеки про неможливість такої рекомендації внаслідок виявлення обставин, які унеможливають призначення особи на посаду¹⁸. Це змушує поліцейські комісії переглядати свої рішення і постфактум відмовляти у відповідній рекомендації особам.

Наразі також відсутня єдина практика щодо необхідності врахування факту притягнення кандидатів до адміністративної відповідальності в минулому. З одного боку, апеляційний адміністративний суд вважає правомірним невказання особою факту її притягнення до адміністративної відповідальності у 2012 році через сплив строків давності¹⁹. Але інші адміністративні суди вважають, що такі факти потрібно вказувати, оскільки вони характеризують особу кандидата під кутом зору дотримання ним чинного законодавства,

¹⁸ Постанова Волинського окружного адміністративного суду від 5 січня 2017 року у справі № 803/1834/16 // <https://goo.gl/FLG9z7>; Постанова Одеського окружного адміністративного суду від 14 грудня 2017 року у справі № 815/3437/17 // <https://goo.gl/w1Jjfs>.

¹⁹ Постанова Львівського апеляційного адміністративного суду від 11 квітня 2017 року у справі № 876/1755/17 // <https://goo.gl/27bJER>.

що має значення для встановлення результатів конкурсу²⁰.

Щодо участі членів комісії в інших етапах конкурсного відбору, то зазвичай один із членів комісії обов'язково спостерігає за проходженням кандидатами інших етапів конкурсу.

До цього процесу можуть долучатися також інші охочі члени комісії. Насамперед, *член поліцейської комісії присутній під час тестування*, згідно з графіком, погодженим із головою комісії. Тест на знання законодавства складається з 60 питань, на виконання якого дається 60 хвилин. Тест загальних навичок теж складається з 60 питань, на виконання якого дається 60 хвилин. Результати тестування обробляються автоматично.

Разом із тим, відсутня єдина практика й правила щодо участі (спостерігання) членів поліцейських комісій за іншими етапами проходження конкурсу претендентами.

Те саме стосується і перевірки на рівень фізичної підготовленості кандидатів (ФІЗО). За словами членів комісії, прозорість цього етапу забезпечується фіксацією складання нормативів кожним кандидатом на відеозапис (щонайменше, це стосується патрульної поліції та служби внутрішньої безпеки), а також анонімністю – кандидати проходять перевірку фізичної підготовки за номерами, без прізвищ та імен. Це є вимогою Положення з організації проведення ФІЗО, затвердженого Наказом МВС України від 9 лютого 2016 року № 90.

“Ми також збираємось і допускаємо всіх охочих кандидатів, які подали заявки, на кожний етап добору. Відповідно, прото-

²⁰ Постанова Харківського окружного адміністративного суду від 6 листопада 2017 року у справі № 820/3670/17 // <https://goo.gl/shAATC>; Постанова Волинського окружного адміністративного суду від 5 січня 2017 року у справі № 803/1834/16 // <https://goo.gl/UGDBWk>.

колько все це фіксується. Тобто, перед тим як люди йдуть на певний етап відбору, наприклад, на здачу ФІЗО, збирається комісія щодо допуску їх до цього етапу відбору. Це також фіксується в протоколі. Це формальність. Але все одно ми повинні зібратися” – член поліцейської комісії від поліції.

“Тестування та задача нормативів ФІЗО проходить під пильним відео-спостереженням. Все це знімається на камеру і, наприклад, на тестування видається одноразовий пароль і одразу на київський сервер відправляються результати. Тобто, ніхто не може якимось чином вплинути на ці результати. Є кандидат, є робочий комп’ютер, відповідно він сідає і пише ці завдання. Якщо член комісії хоче бути присутнім, то, в принципі, така змога в нього є. Також поки що не було бажання у членів патрульної комісії продивитися ті відеозаписи. Це зроблено для того, щоб, якщо особа, яка не пройшла певний етап, хоче оскаржити це рішення, тоді оці відеозаписи будуть наданні для того органу, який буде розглядати цю заяву. Щоби вони могли впевнитись, що процедура була правильно організована” – член поліцейської комісії від громадськості.

“На будь-якій стадії відбору патрульних поліцейських чи то тестування, чи ФІЗО, будь хто може подивитися, як це відбувається. Сповіщає членів комісії про те, коли й де будуть відбуватися екзамени, голова та секретар патрульної поліції. Все відкрито й абсолютно всі можуть прийти подивитися, а не тільки члени комісії. ... Перевірка фізичної підготовки відбувається прозоро, фіксується на відео, за присутності працівників внутрішньої безпеки та членів комісій” – член поліцейської комісії від поліції.

“На мою думку, [проходження всіх етапів конкурсу] відбувалося об’єктивно. Не було випадків, щоб поліція через неба-

жання брати на навчання когось із претендентів намагала-ся впливати на наш відбір. І ще важливий показник – те, що частина людей відмовляються від наміру служити в поліції вже під час навчання – чотиримісячних інтенсивних курсів. Це свідчить про те, що відбір відбувається якісно, об'єктивно, і проходять його усі люди, які мають бажання працювати в поліції та успішно складають усі тести. Але потім люди глибше розуміють, що це за робота, яка її специфіка, і дехто змінює рішення. І такі факти є” – член поліцейської комісії від поліції.

“Не були рекомендовані люди, які, на думку комісії, ще не зовсім готові у психологічному плані. Можливо, зайве інфантильні. Люди, для яких поліція, – як в американських фільмах: поїздити, попити кави та поїсти пончики. Тобто, слабо уявляють специфіку та складність роботи. Це, напевно, основна причина. «Зайвих» людей, тобто, тих, хто прийшов просто, тому що побачив оголошення - дуже мало. Вони «відсіваються» на ранніх етапах у процесі відбору. Процес відбору тривалий, він займає близько двох місяців. Спочатку йде прийом заявок, потім вони збирають і приносять пакет документів: фотографії, автобіографії, анкети, декларації, потім здають два тести по 60 хв, кожен. Потім проходять психологічне тестування: 3 години, 360 питань. Потім здають ФІЗО. Проходять медкомісію, психолога, психіатра, нарколога. І тільки після цього потрапляють до нас на співбесіду. За цей час всі, скажімо так, сторонні вже відсіваються” – член поліцейської комісії від поліції.

В одному випадку, який став предметом оскарження в адміністративному суді, комісія патрульної поліції вдалася до перегляду відеозапису, на якому зафіксований процес перевірки рівня фізичної підготовленості кандидатів. Члени комісії встановили, що замість кандидата, який мав «алі-

ментарно-конституційне ожиріння», фізичну підготовку здавала інша особа, яка мала худорляву статуру. Суд погодився з позицією комісії, яка відмовилася на цій підставі рекомендувати особу на вакантну посаду²¹.

В іншій ситуації комісія не врахувала внесення змін до Положення з організації перевірки рівня фізичної підготовленості від 30 січня 2017 року, якими зменшили вимоги до кандидатів до вступу в поліцію. На цій підставі адміністративний суд зобов'язав комісію допустити особу позивача до наступного етапу конкурсу – співбесіди²².

Після завершення всіх етапів конкурсу *формується рейтинг кандидатів*, які успішно пройшли ці етапи. Це здійснюється в автоматичному режимі відповідно до набраних балів у вигляді таблиці.

“Це відбувається автоматично. Результати, досягнуті курсантами, «підтягуються» комп'ютерною системою, яка їх виставляє від найкращого до найгіршого. А наше завдання вже – або рекомендувати, або не рекомендувати.

Були випадки, коли я навіть у судовому засіданні представляв поліцейську комісію як відповідача. Особа мала дуже гарні результати професійні та фізичні, але комісія не рекомендувала її з морально-етичних мотивів, з тієї інформації, що мала. Тому в жодного з членів поліцейської комісії рука «за» цю особу не піднялася. І я відстояв нашу позицію в суді” – член поліцейської комісії від поліції.

Адміністративні суди вважають, що комісії зобов'язані фор-

²¹ Постанова Одеського окружного адміністративного суду від 16 листопада 2017 року у справі № 815/4115/17 // <https://goo.gl/pfntnJ>.

²² Постанова Львівського окружного адміністративного суду від 5 грудня 2017 року у справі № 813/1569/17 // <https://goo.gl/AcXeYS>.

мувати рейтинг усіх кандидатів, а не лише переможців конкурсу. Тобто повний список учасників, до якого входять як ті, що були рекомендовані на службу до Національної поліції, так і ті, що не були. Так, суд скасував як незаконне рішення (протокол) поліцейської комісії у Сумській області, у якому рейтинг було сформовано лише з 35 кандидатів, що згодом були рекомендовані на службу²³.

Грунтуючись на відповідній кількісній інформації про кожного кандидата, після співбесіди комісія приймає рішення – рекомендувати чи не рекомендувати цю особу до служби в поліції. А далі кандидатура особи затверджується керівником територіального органу поліції, а відтак – відправляється на первинну професійну підготовку.

Водночас, керівник територіального органу поліції зв'язаний рішенням комісії про рекомендацію певної особи до проходження служби. Запевняння керівництва управління поліції про відсутність (зникнення) вакантних посад, на які спочатку оголошувався комісією конкурс, не беруться судом до уваги під час розгляду таких справ про відмову керівництва органу поліції призначити на посаду переможця конкурсу²⁴.

Відкритість засідань

Відповідно до законодавства засідання поліцейських комісій повинні проводитися згідно з планом, відкрито та гласно.

З'ясовано, що відповідні *плани роботи не складаються*,

²³ Постанова Сумського окружного адміністративного суду від 8 листопада 2017 року у справі № 818/870/17 // <https://goo.gl/86wqzs>.

²⁴ Постанова Одеського окружного адміністративного суду від 29 травня 2017 року у справі № 815/2226/17 // <https://goo.gl/3rSMDz>.

оскільки все залежить від наявності конкурсу. Тобто комісія працює ситуативно.

За словами членів комісії, її засідання є відкритими, а інформація про час та місце проведення засідання переважно не оголошується на веб-сайті чи в інших загальнодоступних джерелах інформації. Іноді відповідна інформація оприлюднюється на веб-сайтах органів поліції. Тому оцінити відкритість засідань украй складно. Враховуючи низьку обізнаність громадянського суспільства щодо роботи поліцейських комісій, це питання зазвичай не є актуальним, а тому в нас немає інформації щодо недопуску спостерігачів на засідання комісії або ненадання інформації нею щодо своєї діяльності.

У частині 9 статті 51 Закону «Про Національну поліцію» зазначено, що голова поліцейської комісії визначає дату, час і місце засідання комісії, перелік питань, що розглядатимуться на засіданні, та оприлюднює цю інформацію на офіційному веб-порталі комісії не пізніше ніж за два дні до засідання. Однак всупереч вимогам Закону, веб-портали комісій не створені. Тому на цей період до початку роботи веб-порталів комісій вказана вище інформація повинна оприлюднюватися завчасно у спеціальному розділі на сайті відповідного органу поліції. *“Повідомлення про засідання комісії розміщуються на офіційному сайті ГУНП у розділі “вакансії”. На сайті, можливо, проблеми з пошуковою системою... Мій обов’язок – контролювати, щоб були публічні повідомлення про те, що ми засідаємо. Є бажання – будь ласка, приходьте, дивіться нашу роботу, крім процедури голосування”* – член поліцейської комісії від поліції.

“Норма [щодо публікації про дату, час і місце засідання] дотримується в частині визначення дати та часу засідання,

а також переліку винесених питань, щодо офіційного оприлюднення не веб-порталі – дане положення застосовується рідко” – член поліцейської комісії від поліції.

Кандидатів які проходять співбесіду, сповіщають про засідання комісії електронною поштою. А членів поліцейської комісії зазвичай сповіщає секретар комісії телефоном або іншими засобами зв'язку.

“Про дату засідання повідомляє секретар комісії. Робить це заздалегідь, буває, що й – за два тижні. Може, з боку представників поліції є незначні спроби монополізувати право прийняття ключових рішень. Але принципових суперечок не було. Та й якби були, я вважаю, що ми змогли б ініціювати позапланове засідання для обговорення позаштатної ситуації” – член поліцейської комісії від громадськості.

“Поліція розповідає про роботу комісії на своїх інформаційних ресурсах. Я пишу про свою участь у цій роботі на своїй сторінці у Фейсбуці. Про нас пишуть ЗМІ. Доступ до інформації – вільний” – член комісії від громадськості.

Відсутність у кожної поліцейської комісії, попри вимоги Закону, окремих електронних сторінок, істотно зменшує рівень прозорості їхньої діяльності, а також – доступ громадськості до інформації про відбір поліцейських. Це жодним чином не підвищує довіру суспільства до діяльності поліції. Однією з рекомендацій від членів комісій є популяризація її діяльності, але відсутність офіційних веб-сторінок унеможливорює ефективну реалізацію цього завдання.

Співбесіда

На практиці співбесіди проходять у робочий час з 10-ї ранку до 18-ї вечора. За загальним правилом на співбесіду з одним кандидатом відведено 15 хвилин. На кожного кандидата ви-

дається папка із матеріалами з інформацією щодо проходження ним служби (детальніше про це в підрозділі щодо організаційно-технічного забезпечення роботи комісій). Під час співбесіди члени поліцейської комісії мають можливість ставити будь-які запитання кандидатів, що стосуються професійних, морально-ділових якостей та управлінсько-організаційних здібностей.

За результатами співбесіди, кожен член поліцейської комісії формує своє рішення і мотив його прийняття. Далі відбувається обговорення кожного кандидата за його відсутності та одразу після закінчення його опитування. Як правило, рішення на практиці приймаються одноголосно, однак у випадку розбіжностей, обговорення може зайняти значно більше часу ніж сама співбесіда з кандидатом.

“[Співбесіда відбувається] дуже об’єктивно і дуже прозоро. Запрошується особа. Я прошу її представитись та коротко розповісти про себе, свої біографічні дані. Ми намагаємося зрозуміти, які морально-етичні принципи в житті, які прерогативи, загальнолюдські здібності та зацікавленості, чому вона хоче працювати в поліції, чи має організаторські здібності. Ставлю професійні запитання зі сфери законодавства щодо поліції. Стосовно слідчого ставимо фахові питання з Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів, та додаткові, адже від слідчого багато в чому залежить доля людей. Поліцейський просто слідкує за правопорядком на вулиці, а слідчий може калічити долі, якщо щось буде прийнято не за законом. Після того, як ми особу опитали та зафіксували все в протоколі, я прошу членів комісії визначатися — хто «за», хто «проти». У протоколі фіксуємо та переходимо до іншої особи. Як правило, поліцейська комісія приймає рішення одноголосно. Але буває, що голоси розділяються, і в мене є право вирішального голосу” — голо-

ва поліцейської комісії від поліції.

“Заходить кандидат, розповідає про себе. Ми бачимо повну інформацію про цю людину. Далі ми акцентуємо увагу на тих питаннях, за якими людина має нижчі бали. Якщо людина має вищу юридичну освіту – ставимо поглиблені запитання з цієї сфери. Ще залежить від того, на яку посаду претендує людина – на офіцерський склад чи молодший склад. Де буде працювати людина? – наприклад, у метрополітені. Тобто, це майбутній поліцейський, який працюватиме безпосередньо з людьми, тому він має мати здібності до комунікації, додаткові знання в галузі медицини та з надання першої невідкладної допомоги. Залежно від того, куди йде людина, даємо завдання з логіки, з уміння спілкуватися з різними групами людей. Приміром, якщо людина йде на роботу в метрополітен, може бути таке завдання: уявіть собі, що цей стілець – це дитина, яка загубилася на пероні метро, нічого нам не розповідайте, просто покажіть, як будете спілкуватися з дитиною. Ми перевіряємо, чи присяде майбутній поліцейський на рівень очей дитини... Кажуть, що харківська комісія – одна з найприскрипливіших в Україні. Ми дуже ретельно людей відбираємо, адже розуміємо, що завтра вони працюватимуть не деінде, а будуть працювати також і з нами як людьми з суспільства” – член поліцейської комісії від поліції.

“Бувають випадки, коли ми й півгодини витрачаємо на людину, якщо виникають спірні питання. Бувають, що думки членів комісії можуть розійтися, тоді ми повторно вивчаємо, і кожен для себе робить свої висновки. Голосуємо відкрито, але таємно для кандидата. Буває, що рішення приймається не одноголосно, дуже часто” – член поліцейської комісії від громадськості.

“...ми безпосередньо спілкуємося вже з людьми. Ми бачимо, яка це людина. Ми ловимо фальш. Вони зараз усі, як вірш заучують “Чого ти прийшов в міліцію?”. І всі як вірш, як “Отче Наш” говорять те саме” — член поліцейської комісії від поліції.

“Перш за все, на те, щоб людина була порядною. Які в нього пріоритети в житті, яка в нього мотивація, чого він хоче досягти та чому прийшов у поліцію. Зацікавлений він працювати чи не зацікавлений. Чи зможе він психологічно витримати стресові ситуації, стійкий або загубиться, забариться. По суті, співбесіда для них — це вже не типова ситуація, стресова. Тому їхня поведінка на співбесіді, певним чином може свідчити про їхню поведінку в інших стресових ситуаціях. І провокаційні питання також ставляться. У нас немає «універсальної схеми», за якою ми працюємо. Співбесіда з кожним кандидатом — індивідуальна. Однакові перші два-три питання, для того, щоб зрозуміти, що це за людина і як вона налаштована на спілкування. З кожним кандидатом по-різному” — член поліцейської комісії від поліції.

Члени комісій під час інтерв'ю звернули увагу на обмеженість варіантів прийняття рішень. За результатами співбесіди вони можуть ухвалити лише одне з двох рішень — «рекомендувати» або «не рекомендувати» кандидата для призначення на посаду. Вони рекомендують запровадити такі зміни в правилах оцінки кандидатів: за результатами співбесід також виставляти відповідні бали, які сформують остаточний рейтинг кандидатів. І вже на підставі отриманих таким чином даних приймати рішення про рекомендацію щодо призначення.

Адміністративні суди неодноразово наголошували, що «за-

значені повноваження поліцейської комісії є дискреційними, межі судового контролю стосовно яких обмежені дотриманням процедури, порядку, обґрунтованості, але позбавленні права оцінки їхньої суті, в іншому випадку суд мав би самостійно оцінити можливість «рекомендувати» або «не рекомендувати» особу на службу в поліцію та/або зайняття вакантної посади, що є за межами судового контролю»²⁵.

Однак в інших випадках суд встановлював, чи під час проведення співбесіди члени комісії з'ясовували професійні, морально-ділові якості, управлінсько-організаторські здібності кандидата.

Запитання щодо підстав переводів, причини звільнення та повернення на службу визнаються судом такими, що не можуть надати комісії інформацію про риси та здібності кандидатів²⁶. Також суд визнав за необхідне для комісії вказувати мотиви прийняття своїх рішень про рекомендацію/не рекомендацію особи на службу²⁷.

Після прийняття рішення воно оформлюється у протокол і протягом трьох-чотирьох годин відправляється до Рекрутингового центру в Києві, де його публікують на веб-сайті (мова йде про міжрегіональні територіальні органи). Також рішення надсилають до відділу кадрів, який публікує інформацію про діяльність поліцейських комісій при ГУНП на відповідних веб-сайтах. Наразі йде робота над веб-сай-

²⁵ Наприклад, постанова Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 26 лютого 2018 року у справі № 808/2231/17 // <https://goo.gl/ecSHAX>; ухвала Донецького апеляційного адміністративного суду від 18 липня 2017 року у справі № 812/467/17.

²⁶ Постанова Львівського окружного адміністративного суду від 11 грудня 2017 року у справі № 813/2721/17 // <https://goo.gl/HRKuXL>.

²⁷ Постанова Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 1 грудня 2017 року у справі № 804/7664/17 // <https://goo.gl/nTLGJP>.

том “Система відбору кадрів”²⁸, який має акумулювати всю цю інформацію з метою оптимізації її пошуку кандидатами на службу в поліції. Зокрема, технічні можливості цього сайту дозволяють мати особистий кабінет, де можна відстежувати хід своєї справи, а також подавати заяву на службу в поліцію в електронному вигляді.

“[Інформація висвітлюється] на офіційному інтернет-порталі. Кандидати знають всі свої показники і за тестування, бо їм одразу висвічується на екрані, і з фізичної підготовки, – також всі ці результати знають. Коли ми засідаємо, то ми просто приймаємо рішення: або рекомендуємо, або не рекомендуємо. Ми не приймаємо їх на посаду. Ми просто робимо висновки. Або рекомендуємо керівнику підрозділу прийняти на посаду, або не рекомендуємо. А далі вже керівник підрозділу (відповідно до результатів відбору складається загальний рейтинг), він вже приймає рішення брати чи не брати на службу. Прикладів розбіжностей рекомендації та взяття на службу ще не було” – член поліцейської комісії від поліції.

4.3. Обсяг навантаження на поліцейські комісії

Немає єдиного обліку рішень поліцейських комісій, тому можна отримати лише приблизну інформацію щодо середньостатистичного навантаження на комісії. Також неможливо надати точні статистичні дані щодо кількості кандидатів, які проходять конкурсні відбори.

Одиницями виміру для проведення відповідних досліджень є кількість конкурсних відборів, рішень поліцейської комісії

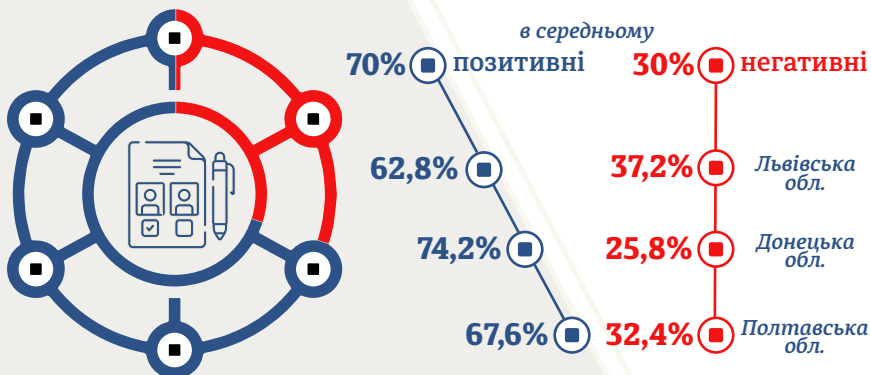
²⁸ З метою інформування про порядок проходження конкурсу та наявність вакантних посад Національна поліція створила окремий веб-сайт “Система відбору кадрів”: <https://goo.gl/v41qfZ>.

за результатами співбесіди, а також – кількість вакантних посад, на зайняття яких проводився конкурс.

Залежно від обсягів конкурсного відбору, кількість кандидатів на службу в поліцію може бути різною. Наприклад, поліцейська комісія у Миколаївській області провела 22 конкурси на заміщення 378 посад, а поліцейська комісія у Херсонській області – 12 конкурсних відборів на 157 посад. Для поліцейської комісії у м. Києві кількість засідань складає 47, а кандидатів – 1101. Поліцейська комісія в Одеській області провела 57 конкурсних засідань, на яких було розглянуто 1200 кандидатів. Разом із тим існує інша, непоширена модель роботи – поліцейська комісія в Донецькій області провела 7 конкурсних відборів на заміщення 533 вакантних посад. Тобто велика кількість вакантних посад на мінімальну кількість конкурсних відборів.

Пояснюється така різниця тим, що один конкурсний набір може відбуватись як на 5 посад, так і на 30.

Разом із тим, окремі поліцейські комісії взагалі не розпочали свою роботу. Наприклад, відповідно до інформації, наданої Департаментом кіберполіції Національної поліції, оголошення першого конкурсу тільки планувалося на квітень 2018 року.

Співвідношення позитивних і негативних висновків в середньому складає 70% на користь позитивних рішень про рекомендацію. Наприклад, поліцейська комісія у Львівській області прийняла 406 рішень, з яких – 255 позитивних (62,8%) і 151 негативне (37,2%); поліцейська комісія у Донецькій області прийняла 348 рішень, з яких – 258 позитивних (74,2%) і 90 негативних (25,8%); поліцейська комісія у Полтавській області прийняла 408 рішень, з яких – 276 позитивних (67,6%) і 132 негативних (32,4%).

Розподіл посад, на які проводиться конкурс, залежить від регіону та нинішніх тенденцій формування поліції, тому, насамперед, йде мова про патрульних поліцейських та дільничних офіцерів поліції.

Наприклад, поліцейська комісія в Івано-Франківській області за час свого існування оголошувала конкурс на 280 посад, зокрема:

4.4. Реалізація членами поліцейських комісій своїх повноважень

Згідно із законодавством члени поліцейських комісій мають такі повноваження:

- знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд комісії, брати участь у їх дослідженні та перевірці;
- зазначати свої мотиви та міркування, а також надавати додаткові документи з питань, що розглядаються;
- вносити пропозиції щодо проекту рішення поліцейської комісії з будь-яких питань та голосувати «за» або «проти» щодо того чи іншого рішення;
- висловлювати письмово окрему думку щодо рішення поліцейської комісії;
- здійснювати інші повноваження, визначені законом.

Результати інтерв'ю свідчать, що *члени поліцейських комісій в цілому задоволені робочою атмосферою* під час засідань. Жодних конфліктів, звинувачень у заангажованості або негідній чи неетичній поведінці під час роботи комісій не виникало. Зазвичай члени комісії намагаються дійти консенсусу та розуміють мету своєї роботи.

При цьому, *представники від громадськості не зазнають жодних утисків*, а всі члени комісій на бажання можуть скористатися (або скористались) повноваженнями, передбаченими законодавством.

“Ми вже попередньо знаємо, тому що ті ж представники громадськості, вони всі працюють у різних сферах. І вони не можуть просто кинути свою роботу, прийти й витратити цілий день, тому що ми засідаємо з 10 до 18 години, на те щоб засідати. Тобто вони вже підлаштовуються під нас, але – [ми повідомляємо їх] заздалегідь” – член поліцейської комісії від поліції.

“[Надається доступ] абсолютно до всіх матеріалів – особисті дані кандидатів, певні довідки, інформація від підрозділів внутрішньої безпеки” – член поліцейської комісії від громадськості.

“Кожен член поліцейської комісії користується своїми додатковими джерелами щодо кожного кандидата, якщо є якісь сумніви. Буває таке, що на засіданні член комісії оприлюднює додаткову інформацію, і комісія бере її до уваги” – член поліцейської комісії від поліції.

“...додаткові питання ставила. Наприклад, буває таке що в кандидата судимість ... або кандидат служив у Збройних силах України в Криму на момент окупації. Ми вільно ставимо ці питання і дивимося особову справу” – член поліцейської комісії від громадськості.

За словами респондентів на практиці не реалізуються можливості вносити пропозиції щодо проекту рішення поліцейської комісії з будь-яких питань та голосувати “за” або “проти” щодо того чи іншого рішення, а також – висловлювати письмово окрему думку щодо рішення поліцейської комісії. Такі можливості є, але, на їх думку, немає потреби їх реалізовувати. У випадку розбіжностей серед членів комісій щодо конкретного кандидата вони завжди шукають консенсус.

В одному регіоні також вказали, що якби така ситуація склалась, то вирішальне слово було б за головою поліцейської комісії (таке рішення у випадку розбіжностей прямо вказане у законодавстві).

“...у роботі нашої комісії, яка здебільшого розглядає нові кадри, а не займається переатестацією діючих співробітників поліції, згадані вище моменти не дуже важливі” – член поліцейської комісії від громадськості.

Особливу увагу під час проведення інтерв'ю було присвячено наявності фактів тиску на членів поліцейської комісії. За словами респондентів, таких випадків не було. Це ж підтверджує моніторинг інформації у ЗМІ. Як поліцейські, так і громадськість сходяться на думці про те, що *наявність незалежної громадськості у складі комісії є запобіжником від такого тиску* та що будь-яка інформація про зловживання одного з членів одразу стане доступною широкому загалу.

“Ніколи нам не дзвонили й не просили (начальники структур), тому що вони розуміють що в тому немає сенсу. Тому що сама комісія створена таким чином, що якби ми всі були поліцейські, наприклад, із однієї структури, то, можливо, на нас ще міг би хтось вплинути, наш керівник. А коли багато людей із різних сфер... Якщо чесно, перед цим ніхто з нас один одного й не знав. Я дізнався тільки в лютому, що ми по службі спілкуємось. Тому на нас дуже важко вплинути” – член поліцейської комісії від поліції.

4.5. Організаційно-технічне та матеріальне забезпечення роботи поліцейських комісій

Організаційно-технічне забезпечення роботи поліцейських комісій покладається на керівників органів поліції. Законодавство передбачає, що керівники зобов'язані:

- виділяти службові приміщення для проведення засідань комісії та зберігання робочих і архівних матеріалів;
- надавати комісії можливість користуватися технічними засобами (комп'ютерами та оргтехнікою), засобами зв'язку та автотранспортом;
- сприяти оприлюдненню інформації про діяльність комісії на відповідному офіційному веб-сайті;
- забезпечувати доступ членів комісії до публічної інфор-

мації, враховуючи також інформацію з обмеженим доступом, крім таємної інформації.

Самі члени поліцейських комісій вказують, що їхня робота проводиться в належних умовах і що проблем із організацію робочого простору не виникає. Часто в підрозділах поліції знаходять вільні приміщення, де може засідати поліцейська комісія. В окремих випадках це приміщення повністю виділено з метою проведення добору поліцейських: у ньому приймаються анкети, проводиться тестування на комп'ютерах тощо.

При чому, такі приміщення можуть бути обладнані камерами відеоспостереження. Існує практика контролю з боку Департаменту кадрового забезпечення Національної поліції за повнотою проведення співбесід та їх якістю.

“[Нам] надають окреме приміщення для засідань, яке обладнане відео-спостереженням. Всі засідання ведуться в режимі онлайн (і зі звуком) та транслюються на Київ. Зараз начальник Департаменту кадрового забезпечення Національної поліції має можливість подивитися онлайн, як проводиться засідання поліцейської комісії, чи всебічно розглядаються матеріали на кожного кандидата” – член поліцейської комісії від поліції.

“[Всіма необхідними для роботи речами забезпечені] повною мірою. Є приміщення, є сейфи” – член поліцейської комісії від громадськості.

Щодо можливостей використовувати автотранспорт – на практиці члени комісії ним не користуються та взагалі не цікавляться такою можливістю. За словами одного з членів поліцейської комісії, їхня робота все одно не передбачає пересування містом, і він не розуміє, для чого законодавець передбачив таку можливість.

Щодо матеріалів про службову діяльність кандидатів, то їхню повноту та своєчасність надання забезпечує відділ кадрового забезпечення поліції. Вони готують всі матеріали та надають їх перед засіданням, зокрема такі, на які поширюється режим обмеженого доступу (крім таємної інформації). На кожного кандидата видається одна папка з окремими файлами, які між собою не зшиті. Робиться це задля того, щоб кілька членів комісії одночасно могли вивчати справу одного кандидата. На практиці окремі документи можуть зачитуватись секретарем або ж іншим членом комісії вголос або кожен самостійно переглядає документ і по черзі передає іншому.

За словами членів комісії, з часом цей процес автоматизується, адже члени комісії вже знають, на що звертати увагу, а що можна пропустити. Наприклад, результати психологічного тестування (за обсягом — два-три аркуші А-4) можна прочитати повністю: графіки, характеристики тощо, але й можна прочитати стисле резюме в кінці цього документу. Те саме стосується біографічних даних, де звертається увага на наявність дисциплінарних стягнень або заохочень тощо. Ці документи використовуються з метою складення загальної характеристики кандидата. Зазвичай саме від результатів тестувань або біографічних відомостей члени комісії відштовхуються у процесі співбесід із кандидатами.

“Так, [доступ надається] до інформації з АРМОРа, чи притягувався кандидат до кримінальної відповідальності, з усім, що передбачено переліком — з чим повинен ознайомитись член поліцейської комісії. Я як секретар, перед тим, як заходить кандидат на співбесіди, ознайомлюю всіх членів комісії з результатами психологічного обстеження, тестування, військово-лікарської комісії, і коротко даю інформацію.

Якщо в члена комісії виникають додаткові питання, я йому доповідаю про це” – член поліцейської комісії від поліції.

“Всі документи, що надають кандидати, є службовими. Конфіденційної інформації там немає. І всі члени комісії мають змогу ознайомитися з документами про того чи іншого кандидата перед початком співбесіди. Якщо, наприклад, особа не вказала, чи є у неї посвідчення водія, то ми про це питаємо уже власне на співбесіді. Або, наприклад, людина отримала це посвідчення день-два тому й не встигла додати до особової справи” – член поліцейської комісії від громадськості.

“Поліцейська комісія тісно співпрацює з управлінням кадрів ГУНП та управлінням внутрішньої безпеки Національної поліції, психологічною службою” – член поліцейської комісії від поліції.

“За нами є спеціально закріплений працівник кадрової служби. У нього всі матеріали, всі справи. Хтось буде незадоволений і подасть, наприклад, до суду – має право захистити себе. Справа повинна бути” – член поліцейської комісії від поліції.

“Стосовно послужного списку – ті особи, які не служили в органах, в них як такого послужного списку і немає. Стосовно документів – відділ кадрів забезпечує на всі 100% повністю весь пакет документів. Просто нам доводиться звертатися до інших підрозділів щодо колишніх співробітників, або щодо діючих. Про них готується ще окрема довідка. Питань до документів та відділу кадрів жодних немає” – член поліцейської комісії від поліції.

“Ми не розглядаємо, якщо документи надані не в повному об’ємі. Ми відразу домовились, що папери мають бути пов-

ністю готові. Це наш час. Ми засідаємо о восьмій ранку й можемо сидіти до восьмої вечора” – член поліцейської комісії від поліції.

Для членів поліцейських комісій із боку громадськості важливим є питання відшкодування витрат, пов'язаних із виконанням своїх повноважень. Робота в комісіях є інтенсивною і займає багато часу, а всі витрати наразі здійснюються членами комісій за власний рахунок. Зокрема, слід передбачити відшкодування втраченого заробітку чи витрат у зв'язку з відривом від звичайних занять, добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), витрат, пов'язаних із переїздом до іншого населеного пункту та найманням житла тощо.

4.6. Реалізація поліцейською комісією інших повноважень, передбачених законодавством

Одне з питань, поставлених перед членами поліцейських комісій, з якими проводились інтерв'ю, стосувалося рішень поліцейських комісій щодо формулювання пріоритетів роботи, які встановлюються перед відповідним органом поліції в порядку, передбаченому частини 2 статті 86 Закону. А саме – наскільки прозорою та всебічною була підготовка та обговорення комісією проекту цього рішення. Відповіді дозволяють зробити висновок про те, що поліцейські комісії не ставили таких пріоритетів перед поліцією і що вони не обізнані з таким повноваженням.

“Ми не керуємося у своїй роботі цією статтею” – член поліцейської комісії від поліції.

“Ця стаття не входить до переліку статей, які регламентують роботу комісії з набору в патрульну поліцію. Ми її не опрацьовували” – член поліцейської комісії від громадськості.

“Ні, це не входить у компетенцію поліцейських комісій. Це обов’язок Керівника ГУНП області” – член поліцейської комісії від поліції.

На наш погляд, логіка Закону полягає в тому, що поліцейські комісії, маючи практичний досвід спілкування з кандидатами на службу в поліцію, можуть визначати ті ділянки роботи місцевих підрозділів поліції, які потребують більшої уваги. Наприклад, подолання негативних наслідків кадрового некомплекту в патрульній поліції чи серед дільничних на конкретній території, може перетворитись на пріоритет у діяльності територіальних органів поліції внаслідок повідомлення про це з боку поліцейської комісії.

Грунтуючись на звітах про поліцейську діяльність, підготовлених у порядку статті 86 Закону та отриманих під час реалізації моніторингової кампанії щодо відкритості поліції у 2017 році²⁹, можемо ствердно сказати, що там жодного разу не згадано про *пріоритети, поставлені поліцейськими комісіям*, та про їхнє виконання.

У зазначених звітах часто зустрічаються розділи, які стосуються пріоритетів на кшталт “додержання законності під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про вчиненні кримінальні правопорушення та інші події”, “протидія корупції серед працівників поліції” тощо. Проте у звітах не вказується ким саме вони поставлені, а результати інтерв’ю засвідчують, що комісії повноваженнями щодо визначення пріоритетів не користуються.

²⁹ Див.: Забезпечення доступу до публічної інформації в Національній поліції України: проміжний звіт за результатами моніторингової кампанії відкритості Національної поліції в рамках Омбудсмен+ станом на вересень 2017 року – К.: Асоціація УМДПЛ, 2017. – 20 с. / Режим доступу: <https://goo.gl/hwuwQS>.

Висновки та рекомендації

Формування та робота поліцейських комісій відбувається відповідно до вимог законодавства за відсутності суттєвих недоліків. Більшість процедур у комісіях відповідають правилам, встановленим законодавством, а жодне з повноважень членів комісій жодним чином не обмежується.

Водночас, за результатами проведених інтерв'ю та аналізу судової практики слід виокремити такі основні проблеми в діяльності поліцейських комісій:

- відсутні методичні документи (інструкції), які необхідні для повноцінного функціонування поліцейських комісій. Діяльність комісій регулюється лише двома нормативними актами – Законом України «Про Національну поліцію» та Наказом МВС України «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» від 25 грудня 2015 року № 1631;
- чиняться порушення вимог Закону й регламенту місцевих рад щодо процедури висунення та делегування членів комісій від місцевих рад;
- системне навчання та підвищення кваліфікації членів комісій не проводиться;
- не створені веб-портали поліцейських комісій, що порушує вимоги абзацу 4 частини 9 статті 51 Закону України «Про Національну поліцію»;
- законодавча обмеженість у варіантах прийняття рішень членів комісій щодо рекомендації/не рекомендації прийняття кандидатів на посаду;
- відсутність можливості відшкодування членам комісій витрат, пов'язаних із виконанням своїх повноважень;
- невиконання комісіями всього спектру повноважень, пе-

редбачених Законом, зокрема щодо встановлення пріоритетів поліцейської діяльності.

Рекомендації

Міністру внутрішніх справ:

- затвердити методичні документи (інструкції) щодо діяльності поліцейських комісій;
- доповнити Порядок діяльності поліцейських комісій правилами про відшкодування членам комісій витрат, пов'язаних із виконання своїх повноважень;
- змінити правила ухвалення комісією рішень щодо рекомендації/не рекомендації прийняття кандидатів на посаду;
- привести Порядок діяльності поліцейських комісій відповідно до вимог Закону в частині переліку повноважень комісій.

Голові Національної поліції:

- запровадити системне навчання і підвищення кваліфікації членів комісій;
- забезпечити створення веб-порталів поліцейських комісій;
- забезпечити вчасне проведення спеціальної перевірки підрозділами внутрішньої безпеки кандидатів на посади поліцейських до моменту прийняття рішень комісіями;
- встановити мінімальну та максимальну кількість вакантних посад, на які може оголошуватися конкурсний відбір.

Керівникам територіальних органів поліції:

- виконувати рішення поліцейських комісій про рекомендацію/не рекомендацію кандидата на службу.

Місцевим радам:

- здійснювати процедури висунення і делегування членів комісій відповідно до вимог Закону і регламентів відповідних рад.

Поліцейським комісіям:

- затвердити методичні рекомендації щодо проведення співбесід із кандидатами та дотримуватися встановлених правил проведення співбесід;
- обґрунтовувати свої рішення про відмову рекомендації кандидатів призначення на посаду;
- формувати рейтинг усіх кандидатів, які беруть участь у конкурсному відборі.

Загальні висновки

Після набрання чинності Законом України «Про Національну поліцію» загалом створено та працює 84 поліцейські комісії. Вони повністю забезпечують конкурсний відбір кандидатів до органів поліції.

Дослідження засвідчує, що робота поліцейських комісій відбувається відповідно до вимог законодавства за відсутності суттєвих недоліків. А більшість процедур у комісіях відповідають правилам, встановленим законодавством, і жодне з повноважень членів комісій не обмежується.

Одним із підтверджень цього факту є невелика кількість адміністративних справ (всього 7 за 2017 і початок 2018 років), де виявлені порушення вимог закону в діяльності поліцейських комісій та територіальних органів поліції в процедурах проведення конкурсів.

Однак кількість утворених комісій фактично в десятки разів менше, ніж цього вимагає Закон, внаслідок чого територіальні громади втрачають можливість впливати на кадрову політику Національної поліції. Також не створена поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції.

Іншими виявленими проблемами є недостатня кількість представників громадськості, участь політиків у діяльності комісій, а також порушення гендерного балансу в складі комісій.

Також існує низка прогалин та колізій в актах законодавства, які регулюють діяльність поліцейських комісій, щодо обов'язковості конкурсного відбору на всі посади в поліції, повноважень із визначення пріоритетів поліцейської діяльності, відсутності методичних рекомендацій про діяльність комісій, надання висновку про невідповідність поліцейських займаній посаді, оцінки співбесіди в балах тощо.

Узагальнені рекомендації

Верховній Раді України – внести зміни до Закону України «Про Національну поліцію» щодо:

- встановлення конкурсних засад призначення на будь-які посади в поліції та просування по службі;
- збільшення відкритості конкурсної процедури, зокрема, запровадження стислих строків оприлюднення результатів кожного етапу випробування та можливості присутності під час проведення конкурсу представників громадськості та ЗМІ;
- передання від поліцейських до атестаційних комісій повноважень щодо підготовки висновків про невідповідність поліцейського займаній посаді.

Кабінетові Міністрів України:

- внести зміни до Постанови «Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 16 вересня 2015 року № 730, за допомогою яких узгодити перелік територіальних органів поліції з вимогами Закону.

Міністру внутрішніх справ:

- затвердити методичні документи (інструкції) щодо діяльності поліцейських комісій;
- внести зміни до Порядку діяльності поліцейських комісій щодо:
 - визначення порядку й форми реалізації повноваження комісій із встановлення пріоритетів поліцейської діяльності;
 - надання голові Національної поліції повноваження щодо визначення кількості поліцейських комісій для

- кожного територіального органу;
- визначення порядку ухвалення рішення комісією про покладення обов'язків секретаря;
 - врегулювання строків, підстав і форми надання органами поліції інформації членам поліцейської комісії;
 - доповнення правилами про відшкодування членам комісій витрат, пов'язаних із виконанням своїх повноважень;
 - зміни правил ухвалення комісією рішень щодо рекомендації/не рекомендації прийняття кандидатів на посаду, а також – визначення правил кворуму;
- внести зміни до Типового порядку проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади щодо:
- визначення процедури проведення співбесіди як процесу, який спрямований на з'ясування рівня чітко визначених професійних, морально-ділових, управлінсько-організаторських компетенцій кандидата;
 - встановлення прозорого та об'єктивного способу оцінювання членами поліцейської комісії кожної з компетенцій та формулу обрахування загального балу кандидата в результаті співбесіди;
 - формули визначення загального балу кандидата для рейтингу.
- делегувати своїх представників до поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
 - делегувати до складу поліцейських комісій за своєю квотою представників громадськості;
 - вивести поліцейських зі складу поліцейської комісії Херсонської області, комісії поліції охорони в Чернігівській

області та комісії патрульної поліції у Львівській області;

- вивести народних депутатів України зі складу поліцейських комісій у Дніпропетровській, Львівській, Хмельницькій і Чернівецькій областях;
- вивести депутатів обласних рад зі складу поліцейської комісії у Полтавській області й комісії поліції охорони в Запорізькій області;
- розглянути можливість виведення зі складу поліцейських комісій службовців органів виконавчої влади, підпорядкованих МВС, а також — інших державних службовців і службовців місцевого самоврядування.

Голові Національної поліції:

- запровадити систематичне навчання та підвищення кваліфікації членів комісій;
- забезпечити створення веб-порталів поліцейських комісій;
- забезпечити вчасне проведення спеціальної перевірки підрозділами внутрішньої безпеки кандидатів на посади поліцейських до моменту прийняття рішень комісіями;
- встановити мінімальну та максимальну кількість вакантних посад, на які може оголошуватися конкурсний відбір;
- делегувати своїх представників до поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
- розглянути доцільність існування окремих поліцейських комісій у Департаменті патрульної поліції, Департаменті поліції охорони, Департаменті захисту еко-

номіки, Департаменті кіберполіції та Департаменті внутрішньої безпеки;

- вивести депутатів місцевих рад зі складу поліцейської комісії Київської області, комісії поліції охорони в Кривому Розі і Запорізькій області;
- делегувати до складу поліцейських комісій представників громадськості.

Керівникам територіальних органів поліції:

- виконувати рішення поліцейських комісій про рекомендацію/не рекомендацію кандидата до проходження служби.

Місцевим радам:

- вивести депутатів місцевих рад, державних службовців і службовців місцевого самоврядування, керівників комунальних підприємств зі складу поліцейських комісій.
- здійснювати процедури висування та делегування членів комісій відповідно до вимог Закону та регламентів відповідних рад.

Поліцейським комісіям:

- затвердити методичні рекомендації щодо проведення співбесід із кандидатами й дотримуватися встановлених правил співбесід;
- обґрунтовувати свої рішення про відмову рекомендації кандидатів призначення на посаду;
- формувати рейтинг усіх кандидатів, які беруть участь у конкурсному відборі.

ДОДАТКИ

Додаток 1. Закон України «Про Національну поліцію» (витяги).....	103
Додаток 2. Порядок діяльності поліцейських комісій.....	112
Додаток 3. Типовий порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади.....	121
Додаток 4. Персональний склад поліцейських комісій.....	130
Додаток 5. Рекомендації щодо проведення співбесіди з кандидатами на посади поліцейських та керівні посади в органах Національної поліції.....	157
Додаток 6. План поліцейської діяльності та протидії злочинності на 2015-2017 роки району South Somerset (Сполучене Королівство).....	178

Додаток 1.

Закон України «Про Національну поліцію»

(витяги)

...

Стаття 51. Поліцейські комісії

1. Для забезпечення прозорого добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських на підставі об'єктивного оцінювання професійного рівня та особистих якостей кожного поліцейського, відповідності їх посаді, визначення перспективи службового використання в органах поліції утворюються постійні поліцейські комісії.

2. До складу поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції входять п'ять осіб:

- 1) два представники, визначені Міністром внутрішніх справ України, не з числа поліцейських;
- 2) один представник, визначений керівником поліції;
- 3) два представники громадськості, рекомендовані Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

3. До складу поліцейської комісії територіальних органів поліції входять п'ять осіб:

- 1) один представник, визначений Міністром внутрішніх справ України, не з числа поліцейських;
- 2) один представник, визначений керівником поліції;
- 3) один представник, визначений керівником відповідного територіального органу (закладу, установи) поліції;
- 4) два представники громадськості, обрані відповідною обласною радою, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Київською міською радою, Севастопольською міською радою з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

4. Основними повноваженнями поліцейської комісії є:

- 1) проведення відбору (конкурсу) на службу в органи (заклади, установи) поліції, крім прийому на навчання до вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійсню-

ють підготовку поліцейських;

2) проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду.

5. Поліцейські комісії територіальних органів поліції діють на постійній основі.

6. Максимальний строк повноважень члена поліцейської комісії становить три роки.

Одна і та сама особа може здійснювати повноваження члена поліцейської комісії лише протягом одного трирічного строку. Повторне призначення на посаду члена поліцейської комісії забороняється.

Члени поліцейських комісій можуть не припиняти виконання своїх основних службових обов'язків за місцем основної роботи (служби).

7. Забезпечення діяльності і проведення засідань поліцейських комісій здійснює апарат відповідного підрозділу поліції.

8. Повноваження члена поліцейської комісії припиняються:

1) у разі закінчення строку, на який призначено члена поліцейської комісії;

2) якщо член поліцейської комісії подав заяву про припинення повноважень за власним бажанням;

3) якщо член поліцейської комісії не може виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

4) якщо обвинувальний вирок щодо члена поліцейської комісії набрав законної сили;

5) якщо член поліцейської комісії припинив громадянство або набув громадянства іншої держави;

6) якщо члена поліцейської комісії визнано безвісно відсутнім або оголошено померлим;

7) у разі смерті члена поліцейської комісії;

8) у разі обмеження цивільної дієздатності члена поліцейської комісії або визнання його недієздатним;

9) у разі застосування до члена поліцейської комісії заходів адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією.

Рішення про припинення повноважень члена поліцейської комісії приймає посадова особа або орган, що призначив (обрав) відповід-

ного члена поліцейської комісії.

9. Поліцейська комісія обирає таємним голосуванням більшістю голосів від загального складу голову поліцейської комісії і секретаря поліцейської комісії.

Голова поліцейської комісії організовує роботу комісії, визначає обов'язки секретаря комісії, веде засідання комісії. Обов'язки голови поліцейської комісії в разі його відсутності виконує секретар комісії.

Засідання поліцейської комісії проводяться відкрито і гласно, крім випадків, визначених законом.

Голова поліцейської комісії визначає дату, час і місце проведення засідання комісії, перелік питань, що виносяться на засідання, та оприлюднює цю інформацію на офіційному веб-порталі комісії не пізніше ніж за два дні до засідання.

10. Член поліцейської комісії уповноважений:

- 1) знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд комісії, брати участь у їх дослідженні та перевірці;
- 2) зазначати свої мотиви та міркування, а також надавати додаткові документи з питань, що розглядаються;
- 3) вносити пропозиції щодо проекту рішення поліцейської комісії з будь-яких питань та голосувати «за» або «проти» того чи іншого рішення;
- 4) висловлювати письмово окрему думку щодо рішення поліцейської комісії;
- 5) здійснювати інші повноваження, визначені законом.

11. Член поліцейської комісії повинен бути відведений, якщо є інформація про конфлікт інтересів або обставини, що викликають сумнів у його безсторонності. Якщо такі обставини існують, член поліцейської комісії повинен заявити самовідвід. Із тих самих підстав відвід члену комісії можуть заявити особи, щодо яких або за зверненням яких поліцейська комісія може прийняти рішення.

Відвід має бути вмотивованим і поданим до початку розгляду питання у формі письмової заяви на ім'я голови поліцейської комісії. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена комісії, якому заявлено відвід.

Рішення про відвід (самовідвід) приймає поліцейська комісія більшістю голосів членів, які беруть участь у засіданні. Член комісії,

щодо якого приймається рішення про відвід (самовідвід), не бере участі в голосуванні.

12. Поліцейська комісія проводить голосування за відсутності особи, щодо якої приймається рішення, і запрошених осіб.

Рішення поліцейської комісії викладаються в письмовій формі. У рішенні зазначаються дата і місце прийняття рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви прийнятого рішення. Рішення підписує головуючий і члени комісії, які брали участь у прийнятті рішення.

Окрема думка члена поліцейської комісії викладається в письмовій формі і додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні.

13. Порядок діяльності поліцейських комісій визначається Міністром внутрішніх справ України з урахуванням положень цього Закону.

14. Для виконання покладених на поліцейську комісію повноважень її члени користуються правом доступу до публічної інформації поліції, в тому числі з обмеженим доступом, крім таємної інформації.

Стаття 52. Конкурс на посаду поліцейського

1. З метою добору осіб, здатних професійно виконувати повноваження поліції та посадові обов'язки за відповідною вакантною посадою, у випадках, передбачених цим Законом, проводиться конкурс на службу в поліції та/або на зайняття вакантної посади (далі — конкурс).

2. Проведення конкурсу здійснюється з урахуванням рівня професійної компетентності, особистих якостей і досягнень кандидатів на прийняття на службу та зайняття вакантної посади.

3. Конкурс на службу в поліції обов'язково проводиться серед осіб, які вперше приймаються на службу в поліції з призначенням на посади молодшого складу поліції.

4. Комплектуванню в порядку просування по службі посад молодшого, середнього та вищого складу поліції, крім випадку, передбаченого частиною третьою цієї статті, за рішенням керівника, уповноваженого призначати на такі посади, може передувати або проведення конкурсу, або проведення атестації.

5. Конкурс проводиться відповідно до Типового порядку проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади (далі – Типовий порядок проведення конкурсу), що затверджується Міністром внутрішніх справ України.

Типовий порядок проведення конкурсу визначає:

- 1) умови проведення конкурсу;
- 2) вимоги щодо оприлюднення інформації про вакантну посаду державної служби та оголошення про проведення конкурсу;
- 3) повноваження поліцейської комісії при проведенні конкурсу;
- 4) порядок прийняття та розгляду документів для участі в конкурсі;
- 5) порядок проведення тестування, співбесіди, інших видів оцінювання кандидатів на службу в поліції та/або зайняття вакантних посад;
- 6) методи оцінювання кандидатів на службу в поліції та/або на зайняття вакантних посад державної служби.
6. Рішення про оголошення конкурсу приймає керівник органу поліції, якому надано право приймати громадян на службу в поліції та/або призначати на відповідну вакантну посаду.

7. Конкурс проводиться відповідною поліцейською комісією.

Стаття 53. Оприлюднення інформації про проведення конкурсу

1. Інформація (оголошення) про вакантні посади в поліції і про проведення конкурсу оприлюднюється відповідно до цього Закону і Типового порядку проведення конкурсу на офіційному веб-порталі центрального органу управління поліції, відповідного територіального органу (закладу, установи) поліції.

2. В оголошенні про проведення конкурсу зазначаються:

- 1) місцезнаходження поліцейської комісії, яка проводить конкурс;
- 2) назва вакантної посади;
- 3) стислий зміст службових обов'язків;
- 4) умови грошового забезпечення;
- 5) вимоги до освітньо-кваліфікаційного рівня, напряму підготовки (спеціальності), досвіду роботи, у тому числі в поліції, та інші вимоги до рівня професійної компетентності кандидата на

посаду відповідно до кваліфікаційних вимог до цієї посади, а також вимог до осіб, що приймаються на службу в поліції;

6) інформація щодо строковості чи безстроковості призначення на посаду;

7) перелік документів, необхідних для участі в конкурсі, та строк їх подання;

8) дата і місце проведення конкурсу;

9) прізвище, номер телефону та адреса електронної пошти особи, яка надає додаткову інформацію з питань проведення конкурсу.

3. Строк подання документів для участі в конкурсі не може становити менше 10 та більше 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

Стаття 54. Документи, які подають для участі в конкурсі

1. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, подає у визначеному порядку до поліцейської комісії такі документи:

1) письмову заяву про участь у конкурсі, у якій також зазначається про надання особою згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» і на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

2) копію паспорта громадянина України;

3) копії документів про освіту;

4) особову картку визначеного зразка, автобіографію та фотографії розміром і в кількості, визначених Типовим порядком проведення конкурсу;

5) декларацію, визначену Законом України «Про запобігання корупції»;

6) копію трудової книжки (за наявності);

7) медичну довідку про стан здоров'я, форму і порядок надання якої визначають спільно центральний орган виконавчої влади з реалізації державної політики у сфері державної служби та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

8) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовозобов'язаних або військовослужбовців).

Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, перед складанням кваліфікаційного іспиту пред'являє поліцейській комісії паспорт громадянина України.

2. Заборонено вимагати від особи, яка претендує на зайняття вакантної посади в поліції, документи, не визначені цією статтею, якщо надання інших документів не визначено законом.

3. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, має право додати до заяви про участь у конкурсі інші документи, крім зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 55. Порядок проведення конкурсної процедури

1. Служба персоналу (кадрового забезпечення) органу поліції, де проходить конкурс, проводить перевірку документів, поданих кандидатами, на відповідність загальним вимогам та інформує про це поліцейську комісію.

2. Кандидати, які пройшли перевірку, передбачену частиною першою цієї статті, проходять тестування, співбесіду та інші види оцінювання відповідно до Типового порядку проведення конкурсу.

3. У разі подання заяви про участь у конкурсі лише однією особою така особа проходить у встановленому порядку конкурсний відбір, за результатами якого приймається рішення про її прийняття на службу до поліції та/або призначення на посаду або про відмову в такому прийнятті та/або призначенні.

4. Засідання поліцейської комісії при проведенні конкурсу є правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її членів.

5. Під час засідання поліцейської комісії при проведенні конкурсу її члени:

- 1) вивчають результати проведеної перевірки документів кандидатів;
- 2) проводять відбір кандидатів з використанням видів оцінювання відповідно до Типового порядку проведення конкурсу;
- 3) проводять співбесіду з кандидатами з урахуванням результатів тестування;
- 4) особисто оцінюють рівень професійної компетентності претендентів, які відповідають умовам конкурсу, та визначають в особистому порядку їхній загальний рейтинг;

- 5) за результатами складення загального рейтингу претендентів, які відповідають умовам конкурсу, визначають переможця конкурсу.
6. Рішення поліцейської комісії за результатами конкурсу вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від її складу.
7. Рішення поліцейської комісії оформлюється протоколом, який присутні на її засіданні члени комісії підписують не пізніше наступного дня після проведення засідання.
8. Інформація про переможців конкурсу оприлюднюється не пізніше наступного дня після підписання протоколу засідання поліцейської комісії відповідно до Типового порядку проведення конкурсу.

Стаття 56. Призначення на посаду поліцейського

1. На вакантну посаду поліцейського призначається переможець конкурсу в разі його проведення.
2. Службові відносини особи, яка вступає на службу в поліції, розпочинаються з дня видання наказу про призначення на посаду поліцейського.

...

Стаття 67. Перебування поліцейських у розпорядженні

1. Зарахування поліцейських наказами по особовому складу в розпорядження органів поліції для подальшого проходження служби під керівництвом посадових осіб, уповноважених призначати на посади поліцейських, допускається у разі:
 - 1) звільнення поліцейського з посади у зв'язку з виконанням дисциплінарного стягнення або виконанням висновку поліцейської комісії про невідповідність займаній посаді, якщо до кінця визначеного строку виконання дисциплінарного стягнення або протягом десяти днів з дня ухвалення висновку про службову невідповідність не вирішено питання про подальше проходження ним служби;
 - 2) повернення поліцейських, які відповідно до закону були відряджені (прикомандировані) до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, інших органів державної

влади (закладів, установ) або органів місцевого самоврядування на час виконання відповідних повноважень на постійній основі із залишенням їх на службі в поліції;

3) застосування до поліцейського тримання під вартою як запобіжного заходу;

4) якщо поліцейський відсутній за місцем проходження служби та за місцем проживання і більше десяти днів близьким родичам невідомо, де він перебуває, — до повернення поліцейського (у разі неприйняття іншого рішення про подальше проходження ним служби в поліції) або до дня набрання законної сили рішенням суду про визнання його безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

5) скорочення штатних посад, що займають поліцейські, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (шестирічного віку — за медичними показниками), якщо немає можливості перемістити таких осіб на вакантні посади, — до закінчення відпустки по догляду за дитиною.

...

Стаття 86. Звіт про поліцейську діяльність

1. З метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції.

2. Щорічний звіт про діяльність поліції та територіальних органів поліції повинен містити аналіз ситуації зі злочинністю в країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, а також інформацію про виконання пріоритетів, поставлених перед поліцією та територіальними органами поліції відповідними поліцейськими комісіями.

3. Керівники територіальних органів поліції зобов'язані регулярно оприлюднювати статистичні та аналітичні дані про вжиті заходи щодо виявлення, запобігання та припинення порушень публічного порядку на офіційних веб-порталах органів, які вони очолюють.

Додаток 2.

Порядок діяльності поліцейських комісій, затверджений Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 25 грудня 2015 року № 1631

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає завдання, функції, вимоги щодо персонального складу, повноваження та організаційні засади діяльності поліцейських комісій.
2. Поліцейські комісії — постійно діючі колегіальні органи, що утворюються в апараті центрального органу управління поліції (далі — апарат Національної поліції України) та в її територіальних (міжрегіональних) органах (закладах, установах) (далі — органи поліції) для забезпечення прозорого добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських на підставі об'єктивного оцінювання професійного рівня та особистих якостей кожного поліцейського, відповідності їх посаді, визначення перспективи службового використання в органах поліції.
3. Поліцейські комісії у своїй діяльності керуються Конституцією України, законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, в тому числі цим Порядком.
4. Діяльність поліцейських комісій ґрунтується на засадах верховенства права, законності, дотримання прав і свобод людини, відкритості та гласності (крім випадків, визначених законом), політичної нейтральності.

II. Основні завдання, персональний склад і строк повноважень поліцейських комісій

1. До завдань поліцейських комісій, виходячи з їх основних повноважень, визначених Законом України «Про Національну поліцію», належать:
 - 1) проведення відбору (конкурсу) на службу в органи поліції, крім прийому на навчання до вищих навчальних закладів із

специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських;

2) проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду.

2. До складу поліцейської комісії апарату Національної поліції України входять п'ять осіб:

1) два представники, визначені Міністром внутрішніх справ України, не з числа поліцейських;

2) один представник, визначений Головою Національної поліції України;

3) два представники громадськості, рекомендовані Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

3. Клопотання Міністру внутрішніх справ України та Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини щодо визначення кандидатур представників до складу поліцейської комісії апарату Національної поліції України вносить Голова Національної поліції України не пізніше ніж за місяць до першого засідання комісії, а надалі — не пізніше ніж за місяць до закінчення строку повноважень відповідного члена комісії або впродовж 10 діб з дня припинення його повноважень у випадку, передбаченому пунктом 7 розділу III цього Порядку.

4. Міністр внутрішніх справ України визначає кандидатури представників до складу поліцейської комісії апарату Національної поліції України з числа працівників МВС, а також з числа народних депутатів України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації за їх згодою.

Кандидати з числа народних депутатів України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації включаються до складу поліцейської комісії за пропозиціями, які були отримані після розміщення відповідних оголошень на офіційних веб-сайтах МВС, Національної поліції України чи органів поліції, та за їх згодою.

5. Голова Національної поліції України визначає кандидатуру представника до складу поліцейської комісії апарату Національ-

ної поліції України з числа працівників апарату Національної поліції України, а також з числа працівників МВС, народних депутатів України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації за їх згодою.

Кандидати з числа народних депутатів України, працівників МВС, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації включаються до складу поліцейської комісії за пропозиціями, які були отримані після розміщення відповідних оголошень на офіційних веб-сайтах МВС, Національної поліції України чи органів поліції, та за їх згодою.

6. Персональний склад поліцейської комісії апарату Національної поліції України затверджується наказом Національної поліції України.

7. До складу поліцейських комісій органів поліції входять п'ять осіб:

- 1) один представник, визначений Міністром внутрішніх справ України, не з числа поліцейських;
- 2) один представник, визначений Головою Національної поліції України;
- 3) один представник, визначений керівником відповідного територіального органу (закладу, установи) поліції;
- 4) два представники громадськості, обрані відповідною обласною радою, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Київською міською радою, Севастопольською міською радою з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет.

8. В територіальному (в тому числі міжрегіональному) органі поліції формуються декілька поліцейських комісій.

До складу цих поліцейських комісій, крім представників, які визначені підпунктами 1 – 3 пункту 7 цього розділу, входять представники громадськості, обрані обласною радою адміністративно-територіальної одиниці, на території якої створюється поліцейська комісія, а у разі формування поліцейської комісії в м. Києві – Київською міською радою.

Кількість таких поліцейських комісій визначається керівником

відповідного органу поліції.

9. Клопотання Міністру внутрішніх справ України, керівникові Національної поліції України, головам відповідних обласних рад, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Київської та Севастопольської міських рад про визначення кандидатур представників до складу поліцейської комісії вносить керівник відповідного органу поліції не пізніше ніж за місяць до першого засідання комісії, а надалі – не пізніше ніж за місяць до закінчення строку повноважень відповідного члена комісії або впродовж 10 діб з дня припинення його повноважень у випадку, передбаченому пунктом 7 розділу III цього Порядку.

10. Міністр внутрішніх справ України визначає кандидатуру представника поліцейської комісії з числа працівників МВС, а також з числа народних депутатів України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації (за їх згодою).

Кандидати з числа народних депутатів України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації включаються до складу поліцейської комісії за пропозиціями, які були отримані після розміщення відповідних оголошень на офіційних веб-сайтах МВС, Національної поліції України чи органів поліції, та за їх згодою.

11. Голова Національної поліції України визначає кандидатуру представника поліцейської комісії з числа працівників апарату Національної поліції України, а також (за згодою) з числа народних депутатів України, працівників МВС, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації.

Кандидати з числа народних депутатів України, працівників МВС, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації включаються до складу поліцейської комісії за пропозиціями, які були отримані після розміщення відповідних оголошень на офіційних веб-сайтах МВС, Національної поліції України чи органів поліції, та за їх згодою.

12. Керівник територіального (у тому числі міжрегіонального) органу поліції визначає кандидатури представників поліцейської

комісії з числа працівників відповідного органу поліції, а також (за згодою) з числа депутатів місцевих рад, працівників МВС, апарату Національної поліції України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації.

Кандидати з числа депутатів місцевих рад, працівників МВС, апарату Національної поліції України, представників громадських, правозахисних організацій, проектів міжнародної технічної допомоги, громадськості та засобів масової інформації включаються до складу поліцейської комісії за пропозиціями, які були отримані після розміщення відповідних оголошень на офіційних веб-сайтах МВС, Національної поліції України чи органів поліції, та за їх згодою.

13. Персональний склад поліцейських комісій органів поліції затверджується наказом відповідного органу поліції після отримання пропозицій щодо відповідних кандидатур, визначених Міністром внутрішніх справ України, керівником Національної поліції України та відповідними обласними радами, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Київською та Севастопольською міськими радами.

14. Максимальний строк повноважень члена поліцейської комісії становить три роки.

Одна і та сама особа може здійснювати повноваження члена поліцейської комісії лише протягом одного трирічного строку. Повторне призначення на посаду члена поліцейської комісії забороняється.

15. Члени поліцейських комісій можуть не припиняти виконання своїх основних службових обов'язків за місцем основної роботи (служби).

16. Поліцейські комісії органів поліції діють на постійній основі.

III. Повноваження голови, секретаря та членів поліцейської комісії

1. Голова поліцейської комісії:

- 1) організовує роботу комісії;
- 2) визначає обов'язки секретаря комісії;
- 3) визначає дату, час і місце проведення засідання комісії, перелік питань що виносяться на засідання;

4) оприлюднює інформацію щодо дати, часу і місця проведення засідань комісії, переліку питань, що виносяться на її розгляд, на офіційному веб-сайті МВС, Національної поліції України чи відповідного органу поліції не пізніше ніж за два дні до її засідання;

5) веде засідання комісії.

2. Обов'язки голови поліцейської комісії в разі його відсутності виконує секретар.

3. Секретар поліцейської комісії відповідає за підготовку матеріалів з питань, що розглядаються, а також ведення і зберігання документації, пов'язаної з роботою комісії.

У разі відсутності з поважних причин секретаря комісії виконання його обов'язків покладається на одного з членів комісії, про що обов'язково робиться запис у протоколі засідання.

4. Член поліцейської комісії уповноважений:

1) знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд комісії, брати участь у їх дослідженні та перевірці;

2) зазначати свої мотиви та міркування, а також надавати додаткові документи з питань, що розглядаються;

3) вносити пропозиції щодо проекту рішення поліцейської комісії з будь-яких питань та голосувати «за» або «проти» щодо того чи іншого рішення;

4) висловлювати письмово окрему думку щодо рішення поліцейської комісії;

5) здійснювати інші повноваження, визначені законом.

5. Повноваження члена поліцейської комісії припиняються в разі:

1) закінчення строку, на який призначено члена поліцейської комісії;

2) якщо член поліцейської комісії подав заяву про припинення повноважень за власним бажанням;

3) якщо член поліцейської комісії не може виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

4) якщо обвинувальний вирок суду щодо члена поліцейської комісії набрав законної сили;

5) якщо член поліцейської комісії припинив громадянство або набув громадянство іншої держави;

- 6) якщо члена поліцейської комісії визнано безвісно відсутнім або оголошено померлим;
- 7) смерті члена поліцейської комісії;
- 8) обмеження цивільної дієздатності члена поліцейської комісії або визнання його недієздатним;
- 9) застосування до члена поліцейської комісії заходів адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією.

6. Рішення про припинення повноважень члена поліцейської комісії приймає посадова особа або орган, що призначив (обрав) відповідного члена поліцейської комісії. Прийняте рішення оформлюється наказом Національної поліції України (відповідного органу поліції).

7. Член поліцейської комісії повинен бути відведений, якщо є інформація про конфлікт інтересів або обставини, що викликають сумнів у його безсторонності. Якщо такі обставини є, член поліцейської комісії повинен заявити про самовідвід. Із тих самих підстав про відвід члену комісії можуть заявити особи, щодо яких або за зверненням яких поліцейська комісія може прийняти рішення.

Відвід має бути вмотивованим і поданим до початку розгляду питання у формі письмової заяви на ім'я голови поліцейської комісії. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена комісії, щодо якого заявлено про відвід.

Рішення про відвід (самовідвід) приймає поліцейська комісія більшістю голосів членів, які беруть участь у засіданні. Член комісії, щодо якого приймається рішення про відвід (самовідвід), не бере участі в голосуванні.

IV. Організація роботи поліцейських комісій

1. Основною формою організації роботи поліцейських комісій є засідання.

2. Перше засідання поліцейської комісії відкриває керівник поліції (керівник органу поліції), який завчасно визначає уповноважену посадову особу з числа працівників відповідного органу та забезпечує процедуру проведення членами комісії таємного голосування для обрання голови та секретаря комісії.

Бюлетені для таємного голосування при обранні голови та секре-

таря комісії виготовляються в довільній формі та в кількості, яка відповідає кількості членів поліцейської комісії. До бюлетеня в алфавітному порядку вносяться відомості (прізвище, ім'я, по батькові; освітній рівень та спеціальність; посада за основним місцем роботи або рід занять) щодо всіх членів комісії, крім тих, які заявили про самовідвід.

Кожному члену комісії видається по одному окремому бюлетеню для таємного голосування для виборів голови та секретаря комісії. Спочатку відбувається таємне голосування з виборів голови комісії.

Член комісії має право одного голосу та голосує шляхом відповідного позначення (проставляє «плюс», що засвідчує його волевиявлення) в бюлетені проти прізвища кандидата, якого він підтримує.

Перед початком голосування головуючий перевіряє наявність скриньки для таємного голосування та опечатує її печаткою Національної поліції України чи відповідного органу поліції.

Після закінчення голосування головуючий розкриває скриньку для таємного голосування та підраховує голоси.

Недійсними вважаються бюлетені, в яких проставлено більше однієї позначки проти прізвища кандидата.

Голова та секретар поліцейської комісії обираються більшістю голосів від загального складу комісії.

Про результати таємного голосування уповноважена посадова особа складає протокол, який підписується головуючим, уповноваженою посадовою особою, а також членами комісії.

У разі якщо жоден з кандидатів не набрав необхідної кількості голосів, поліцейська комісія приймає рішення щодо проведення повторного голосування, яке оформлюється протоколом.

Переобрання голови, секретаря поліцейської комісії в разі дострокового припинення ними повноважень членів поліцейської комісії здійснюється на першому засіданні після призначення до складу комісії нових представників за процедурою, визначеною в цьому пункті.

3. Засідання поліцейських комісій проводяться згідно з планом, затвердженим головою, відкрито і гласно (крім випадків, визначених законом).

4. Засідання поліцейської комісії вважається правомочним за умо-

ви участі в ньому не менше двох третин її складу.

5. Поліцейська комісія проводить голосування за відсутності особи, щодо якої приймається рішення.

6. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови поліцейської комісії.

7. Рішення поліцейської комісії оформлюється протоколом. У протоколі зазначаються дата і місце прийняття рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви прийнятого рішення.

8. Окрема думка члена поліцейської комісії викладається в письмовій формі і додається до протоколу, про що голова комісії повідомляє на засіданні.

9. Протоколи засідань поліцейської комісії підписуються головою, секретарем, присутніми на її засіданні членами комісії та зберігаються в матеріалах роботи комісії.

10. Рішення комісії, прийняті в межах визначених законодавством повноважень, є обов'язковими для керівника поліції (керівника відповідного органу поліції).

V. Забезпечення діяльності поліцейських комісій

1. Організаційно—технічне забезпечення роботи поліцейських комісій покладається на керівника поліції та керівника відповідного органу поліції.

2. Керівник поліції та керівник відповідного органу поліції:

- 1) виділяють службові приміщення для проведення засідань комісії та зберігання робочих і архівних матеріалів;
- 2) надають комісії можливість користуватися технічними засобами (комп'ютерами та оргтехнікою), засобами зв'язку та автотранспортом;
- 3) сприяють оприлюдненню інформації про діяльність комісії на відповідному офіційному веб—сайті;
- 4) забезпечують доступ членів комісії до публічної інформації, у тому числі з обмеженим доступом, крім таємної інформації.

*Т.в.о. директора Департаменту юридичного
забезпечення МВС
О.М. Губарева*

Додаток 3.

Типовий порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади, затверджений Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 25 грудня 2015 року № 1631

I. Загальні положення

1. Цей Типовий порядок визначає умови і порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади.

2. Конкурс на службу в поліції та/або на зайняття вакантної посади (далі – конкурс) проводиться в апараті центрального органу управління поліції (далі – апарат Національної поліції України) та в її територіальних (у тому числі міжрегіональних) органах (закладах, установах) (далі – органи поліції) з метою добору осіб, здатних професійно виконувати повноваження поліції та посадові обов'язки за відповідною вакантною посадою.

Конкурс оголошується наказом Національної поліції України або керівника відповідного органу поліції, якому надано право приймати громадян на службу в поліції та/або призначати на відповідну вакантну посаду, і проводиться відповідною поліцейською комісією.

3. Конкурс проводиться серед осіб:

- 1) які вперше приймаються на службу в поліції з призначенням на посади молодшого складу поліції;
- 2) які вперше приймаються на службу в поліцію з призначенням на посади середнього та вищого складу поліції, за рішенням керівника, уповноваженого призначати на такі посади відповідно до Закону України «Про Національну поліцію»;
- 3) які призначаються на посади молодшого, середнього та вищого складу поліції в порядку просування по службі за рішенням керівника уповноваженого призначати на такі посади, через конкурс.

II. Оприлюднення інформації про проведення конкурсу

1. Інформація (оголошення) про вакантні посади в поліції і про про-

ведення конкурсу оприлюднюється відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» і цього Типового порядку на офіційному веб-порталі центрального органу управління поліції, відповідного територіального органу (закладу, установи) поліції.

2. В оголошенні про проведення конкурсу зазначаються:

- 1) місцезнаходження поліцейської комісії, яка проводить конкурс;
- 2) назва вакантної посади;
- 3) стислий зміст службових обов'язків;
- 4) умови грошового забезпечення;
- 5) вимоги щодо освітньо-кваліфікаційного рівня, напрямку підготовки (спеціальності), досвіду роботи, у тому числі в поліції, та інші вимоги до рівня професійної компетентності кандидата на посаду відповідно до кваліфікаційних вимог до цієї посади, а також вимог до осіб, що приймаються на службу в поліції;
- 6) інформація щодо строковості чи безстроковості призначення на посаду;
- 7) перелік документів, необхідних для участі в конкурсі, та строк їх подання;
- 8) дата і місце проведення конкурсу (етапів конкурсу);
- 9) прізвище, номер телефону та адреса електронної пошти особи, яка надає додаткову інформацію з питань проведення конкурсу.

III. Приймання документів, що подаються для участі в конкурсі

1. Приймання документів здійснюється в строки, визначені в оголошенні про проведення конкурсу. Строк приймання документів не може становити менше 10 та більше 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

2. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, має право додати до заяви про участь у конкурсі інші документи, не передбачені в оголошенні про проведення конкурсу.

Документи, які подають для участі в конкурсі, визначені статтею 54 Закону України «Про Національну поліцію».

3. Особа, яка виявила бажання взяти участь у конкурсі та подала документи до поліцейської комісії у визначені строки, вважається

кандидатом на зайняття вакантної посади (далі – кандидат).

IV. Організація проведення конкурсу

1. Служба персоналу (кадрового забезпечення) органу поліції, де проходить конкурс, проводить перевірку документів, поданих кандидатами, на відповідність загальним вимогам, визначеним в оголошенні про проведення конкурсу, та інформує про це поліцейську комісію.

2. Кандидати, які відповідають вимогам частин першої, третьої статті 49 Закону України «Про Національну поліцію», допускаються до конкурсу.

3. Конкурс проходить в декілька етапів:

1) тестування:

- на знання законодавчої бази (професійний тест);
- на загальні здібності і навички (тест загальних навичок);
- особистісних характеристик (психологічний тест);

2) перевірка рівня фізичної підготовки;

3) співбесіда.

4. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, перед складанням кваліфікаційного іспиту пред'являє поліцейській комісії паспорт громадянина України.

5. Повноваження поліцейської комісії визначаються Законом України «Про Національну поліцію».

6. Забезпечення діяльності і проведення засідань поліцейських комісій здійснює відповідний орган поліції, в якому проводиться конкурс.

З метою організації проведення конкурсу або його окремих етапів поліцейськими комісіями можуть створюватися робочі групи (консультативно-дорадчі органи). Кількісний і персональний склад робочої групи затверджується головою комісії, про що складається окремий протокол, який підписується головою комісії.

До складу робочих груп можуть входити:

- працівники поліції;
- представники вищих навчальних закладів, інших установ, організацій, на базі яких проводиться конкурс (етапи конкурсу) (за згодою їх керівництва);

- представники громадськості (за згодою);
- представники проектів міжнародної технічної допомоги (за згодою).

У разі якщо кандидатів 5 і менше, повноваження робочої групи можуть бути покладені поліцейською комісією на окремих осіб з числа:

- працівників поліції;
- представників вищих навчальних закладів, інших установ, організацій, на базі яких проводитиметься конкурс (етапи конкурсу) (за згодою їх керівництва);
- представників громадськості (за згодою);
- представників проектів міжнародної технічної допомоги (за згодою).

До повноважень робочої групи належать:

- участь у формуванні груп для проходження конкурсу (етапів конкурсу);
- участь у забезпеченні додержання кандидатами умов проведення конкурсу (етапів конкурсу);
- організаційне забезпечення діяльності поліцейської комісії.

V. Тестування

1. Тестування проводиться з метою об'єктивного і неупередженого з'ясування спроможності кандидатів за своїми професійними та особистісними якостями виконувати службові обов'язки на посадах у поліції.

2. Інформація (оголошення) про проведення тестування оприлюднюється на офіційному веб-сайті МВС, Національної поліції України або відповідного органу поліції, де проводитиметься конкурс.

Крім того, кандидати інформуються про дату, час та місце проведення тестування особисто чи за допомогою засобів зв'язку (електронна пошта, телефон або оголошення на офіційному веб-сайті МВС, Національної поліції України або відповідного органу поліції, де проходитиме конкурс).

В оголошенні про проведення тестування зазначаються такі відомості:

- персональний склад осіб, які мають пройти тестування;

- дата, час та місце проведення тестування;
- умови та правила проведення тестування;
- перелік нормативно-правових актів, які є предметом питань, винесених на тестування (для професійного тесту).

3. Тестові завдання розробляються МВС, апаратом Національної поліції України, органами поліції, навчальними закладами, міжнародними організаціями та представниками проектів міжнародної технічної допомоги.

4. Залежно від кількості кандидатів робочою групою формуються групи кандидатів для проходження тестування.

5. Перед початком проведення тестування члени робочої групи встановлюють за паспортом громадянина України особу, яка прибула для проходження тестування.

6. Тестування здійснюється з використанням комп'ютерної техніки. Під час проведення тестування кандидатам забороняється користуватися електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками, іншими матеріалами, а також спілкуватися один з одним.

Кандидат, який допустив порушення, відсторонюється від подальшої участі в тестуванні, про що робочою групою складається акт у довільній формі.

Зазначений акт складається у двох примірниках, які підписуються членом поліцейської комісії, уповноваженим на це рішенням відповідної поліцейської комісії. Один примірник акта надається відстороненій особі під підпис.

Про відсторонення від тестування вноситься відповідний запис у відомість про результати проведення тестування, форма якої наведена у додатку до цього Типового порядку.

Повторне тестування не допускається.

7. Кандидати, які без поважних причин своєчасно не з'явилися на тестування або були відсторонені від подальшої участі в тестуванні, до наступних етапів конкурсу не допускаються.

У разі документального підтвердження (до завершення конкурсу) поважних причин неявки на тестування за рішенням поліцейської комісії кандидат допускається до відповідного тестування у складі інших груп (за їх наявності).

8. Для професійного тесту та тесту загальних навичок установлюється тривалість, що не перевищує однієї години для кожного.

Комп'ютерна програма тестування генерує унікальний набір тестових завдань для кожного кандидата.

Результати тестування (кількість набраних балів) кандидатам висвітлюються безпосередньо після його завершення.

9. Професійний тест складається з 60 тестових питань або з 50 тестових питань та 2 ситуативних задач. Кожна правильна відповідь на тестове питання оцінюється 1 балом, а правильне розв'язання ситуативної задачі — 5 балами. Максимальна кількість можливих балів дорівнює 60.

10. Тест загальних навичок складається з 60 тестових питань з визначення рівня логічних, вербальних та математичних здібностей кандидата. Кожна правильна відповідь на тестове питання оцінюється 1 балом. Максимальна кількість балів дорівнює 60.

11. Кандидати з числа осіб, визначених підпунктами 1, 2 пункту 3 розділу I цього Типового порядку, які набрали за результатами тестування (крім психологічного тесту) менше 25 балів, до наступних етапів конкурсу не допускаються.

12. Результати тестування зберігаються в електронному вигляді на сервері МВС, Національної поліції України або відповідного органу поліції, де проводився конкурс. Відомості про результати тестування передаються до відповідної поліцейської комісії.

VI. Тестування особистісних характеристик (психологічний тест)

1. Тестування особистісних характеристик (психологічний тест) проводиться з метою виявлення рис, типів характеру, стилю поведінки кандидата, визначення його емоційного стану, придатності кандидата до служби в умовах підвищеного психологічного навантаження.

2. Результати тестування особистісних характеристик кандидата (психологічний тест) не впливають на його рейтинг та мають рекомендаційний характер і враховуються поліцейською комісією при прийнятті рішення за результатами всіх етапів конкурсу.

VII. Перевірка рівня фізичної підготовки

1. Перевірку рівня фізичної підготовки, передбачену в оголошенні про проведення конкурсу, поліцейська комісія організовує на об'єктах спортивної інфраструктури із забезпеченням належних санітарно-гігієнічних умов та в присутності медичних працівників.
2. Вимоги щодо рівня фізичної підготовки для кандидатів, які вступають на службу в поліції, затверджуються наказом Міністерства внутрішніх справ України відповідно до вимог законодавства.

VIII. Співбесіда

1. Співбесіда з кандидатом проводиться поліцейською комісією.
2. Під час співбесіди поліцейська комісія вивчає результати тестувань, рівня фізичної підготовки та документи кандидата, які подані ним особисто та надані службою персоналу (кадрового забезпечення).
3. При проведенні співбесіди з кандидатом поліцейська комісія з'ясовує його професійні, морально-ділові якості, управлінсько-організаторські здібності.

IX. Прийняття рішення поліцейською комісією за результатами конкурсу

1. За результатами обговорення кандидата поліцейська комісія приймає одне з таких рішень:
 - рекомендований до проходження служби в поліції та/або на зайняття вакантної посади;
 - не рекомендований до проходження служби в поліції та/або на зайняття вакантної посади.
2. Голосування поліцейської комісії за результатами співбесіди та обговорення членами поліцейської комісії результатів тестувань (перевірок) і документів кандидата проводяться за відсутності кандидата і запрошених осіб.
3. Рішення поліцейської комісії приймаються відповідно до статті 55 Закону України «Про Національну поліцію». У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови поліцейської комісії.

Рішення поліцейської комісії оформлюється протоколом. У протоколі зазначаються дата і місце прийняття рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви прийнятого рішення. Протокол підписують голова, секретар і члени комісії, які брали участь у прийнятті рішення, не пізніше наступного дня після проведення засідання.

Окрема думка члена поліцейської комісії викладається в письмовій формі і додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні.

X. Складання рейтингу кандидатів та оформлення результатів конкурсу

1. За результатами всіх етапів конкурсу поліцейська комісія складає рейтинг кандидатів, рекомендованих до служби в поліції.
2. Рейтинг складається, виходячи із загальної кількості балів, отриманих кандидатами в результаті проходження всіх етапів конкурсу.
3. За результатами складання загального рейтингу претендентів, які відповідають умовам конкурсу, визначають переможця конкурсу.
4. Інформація про переможців конкурсу оприлюднюється не пізніше наступного дня після підписання протоколу засідання поліцейської комісії в тому порядку, в якому він був оголошений.
5. Переможці конкурсу надають кадровій службі передбачені законодавством документи, необхідні для проведення спеціальної перевірки згідно з Указом Президента України від 25 січня 2012 року № 33 «Про Порядок проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування», та документи для оформлення допуску до державної таємниці, якщо для виконання службових обов'язків потрібен такий допуск.

XI. Підстави для відмови в призначенні переможця конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади

Переможцю конкурсу відмовляється в призначенні на посаду в поліції в разі:

- ненадання переможцем конкурсу у визначений строк доку-

ментів, передбачених законодавством для спеціальної перевірки при прийомі на службу в поліції, та документів для оформлення допуску до державної таємниці, якщо для виконання службових обов'язків потрібен такий допуск;

- виявлення, у тому числі за результатами спеціальної перевірки, обмежень, пов'язаних зі службою в поліції, визначених Законами України «Про Національну поліцію», «Про запобігання корупції» та іншими законами України;
- відмови переможця конкурсу взяти на себе зобов'язання дотримуватися обмежень та/або від складання Присяги поліцейського, що визначено законом;
- наявності щодо переможця конкурсу заборон, передбачених Законом України «Про очищення влади».

*Т.в.о. директора Департаменту юридичного
забезпечення МВС
О.М. Губарева*

Додаток
до Типового порядку проведення
конкурсу на службу до поліції
та/або зайняття вакантної посади
(пункт 6 розділу V)

ВІДОМІСТЬ про результати проведення тестування

з/п	Прізвище, ім'я, по бать- кові	Результат тес- тування загаль- них здібностей та навичок	Підпис	Результат тесту- вання на знання законодавчої бази (професій- ний тест)	Підпис
(дата ознайомлення)					

Додаток 4.

Персональний склад поліцейських комісій

*Сформовано на підставі даних, оприлюднених
Департаментом кадрового забезпечення МВС України*

Територі- альний орган	Персональний склад поліцейських комісій
ГУНП у Вінницькій області	1) Олійник Ф.М., Голова Асоціації ветеранів податкової служби у Вінницькій області (представник МВС України) – секретар комісії 2) Поліщук Д.Л., заступник начальника Подільського Управління кіберполіції – начальник протидії кіберзлочинності у Вінницькій області (представник Голови НПУ) 3) Ковальчук В.Ф., заступник начальника управління кадрового забезпечення ГУНП у Вінницькій області (представник ГУНП у Вінницькій області) – голова комісії 4) Головчук В.А., доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національного університету «Одеська юридична академія» (представник обласної ради) 5) Павлюк С.М., адвокат (представник обласної ради)
ГУНП у Волинській області	1) Рижков С.М., приватний підприємець, засновник навчально-творчого центру «Озерний вітер» (представник МВС України) – секретар комісії 2) Вовченко О.А., т.в.о. начальника Управління патрульної поліції в м. Луцьку ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Солоненко В.В., начальник управління превентивної діяльності ГУНП у Волинській області (представник ГУНП у Волинській області) 4) Тиводар О.О., голова правління громадського формування «Варта порядку» (представник обласної ради) – голова комісії 5) Кудрявцев С.А., виконавчий директор громадської організації «Лікарська каса «Допоможемо собі» (представник обласної ради)

ГУНП у Дніпропетровській області	1) Береза Ю.М., народний депутат України (представник МВС України) 2) Воліков Т.А., заступник начальника Управління .- начальник відділу оперативної роботи Дніпропетровського управління ДВБ (представник Голови НПУ) 3) Небеский Ю.С., начальник управління кадрового забезпечення ГУНП у Дніпропетровській області (представник ГУНП у Дніпропетровській області) – секретар комісії 4) Бондарчук В.Г., депутат Дніпропетровської обласної ради (представник обласної ради) – голова комісії 5) Здреник Т.М., помічник депутата Дніпропетровської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП у Донецькій області	1) Сухомлинова К.М., волонтер, громадський діяч (представник МВС України) – голова комісії 2) Гринчак О.В., перший заступник начальника Департаменту кіберполіції НПУ (представник Голови НПУ) 3) Матвійчук С.Л., заступник начальника ГУНП у Донецькій області (представник ГУНП у Донецькій області) 4) Зінченко В.А., громадський діяч (представник громадськості) 5) Козка І.М., помічниця депутата міської ради м. Маріуполя (представник громадськості) – секретар комісії
ГУНП у Житомирській області	1) Француз В.Й., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) – голова комісії 2) Гуменюк О.Л., т.в.о. начальника Управління патрульної поліції у м. Житомир ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Гарбузюк К.Г., провідний консультант ГУНП у Житомирській області (представник ГУНП у Житомирській області) – секретар комісії 4) Гуртовенко Р.М., адвокат (представник обласної ради) 5) Прокопчук В.В., радник голови Житомирської обласної ради (представник обласної ради) В.В., радник голови Житомирської обласної ради (представник обласної ради)

ГУНП в Закарпатській області	1) Варга М.І., адвокат (представник МВС України) – секретар комісії 2) Юрашук В.М., заступник начальника Закарпатського управління ДВБ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Отовчиць В.М., голова Закарпатської обласної ветеранської організації Асоціації ветеранів МВС України, консультант ГУНП у Закарпатській області (представник ГУНП у Закарпатській області) – голова комісії 4) Пейтер Ч.А., депутат Закарпатської обласної ради (представник обласної ради) 5) Добромільський П.П., депутат Закарпатської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП в Запорізькій області	1) Біленко О.В., голова правління ЗАТ «БІС» (представник МВС України) 2) Кондрика С.В., заступник начальника відділу протидії кіберзлочинам у Запорізькій області Придніпровського Управління кіберполіції НПУ (представник Голови НПУ) 3) Тарасенко С.П., начальник управління кадрового забезпечення ГУНП у Запорізькій області (представник ГУНП у Закарпатській області) – секретар комісії 4) Нестеренко В.В., голова Запорізької обласної профспілкової організації атестованих працівників ОВС (представник обласної ради) – голова комісії 5) Зінченко М.В., заступник начальника юридичного відділу ПАТ «Запоріжжкокс» (представник обласної ради)
ГУНП в Івано-Франківській області	1) Ливинець В.П., член ради Івано-Франківській обласної ветеранської організації Асоціації ветеранів МВС України (представник МВС України) – голова комісії 2) Давиденко В.О., заступник директора ДВБ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Бондюк А.Ф., начальник управління кадрового забезпечення ГУНП у Івано-Франківській області (представник ГУНП у Івано-Франківській області) – секретар комісії 4) Синяк І.В., член громадської організації «Обласна спілка учасників АТО» (представник обласної ради) 5) Виноградник Т.Т., депутат Івано-Франківської обласної ради (представник обласної ради)

ГУНП у м. Київ	1) Шкіряк З.Н., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) 2) Комісаренко С.П., заступник начальника відділу комплектування територіальних органів управління комплектування ДКЗ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Романенко Д.В., начальник відділу психологічного забезпечення управління кадрового забезпечення ГУНП у м. Києві (представник ГУНП ум. Києві) – секретар комісії 4) Голодняк М.В., керуючий партнер адвокатського об'єднання «Атторнейс Юнайтед» (представник міської ради) – голова комісії 5) Олійник О.В., архітектор, ТОВ АМ «АМА» (представник міської ради)
ГУНП у Київській області	1) Філенко В.П., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) (представник Міністра внутрішніх справ України) 2) Гулієв С.Р., приватний підприємець (представник Голови НПУ) – голова комісії 3) Хіміч Л.В., начальник сектору організації відбору та проведення атестування поліцейських управління кадрового забезпечення ГУНП в Київській області (представник ГУНП у Київській області) – секретар комісії 4) Світовенко В.В., депутат Київської обласної ради (представник обласної ради) 5) Ступак І.І., депутат Київської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП у Кіровоградській області	1) Кричун Ю.А., завідувач кафедри правознавства Кіровоградського інституту державного та муніципального управління Класичного приватного університету (представник МВС України) – голова комісії 2) Савіцький Р.М., заступник начальника Управління внутрішньої безпеки в Кіровоградській області ДВБ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Ткаченко Д.Г., заступник начальника ГУНП в Кіровоградській області (представник ГУНП у Кіровоградській області) 4) Владов І.В., радник голови Кіровоградської обласної ради (представник обласної ради) 5) Приходько О.В., депутат Кіровоградської обласної ради (представник обласної ради) – секретар комісії

ГУНП у Луганській області	1) Ніконова О.Ю., завідувач кабінету психопрофілактики та професійного психологічного відбору, практичний психолог ДУ «ТМО МВС України по Луганській області» (представник МВС України) – секретар комісії 2) Богущ А.В., т.в.о. начальника Управління патрульної поліції в містах Северодонецьк, Лисичанськ та Рубіжний ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Калька С.П., голова комітету ветеранів працівників штабних підрозділів ОВС України (представник ГУНП у Луганській області) 4) Сафронова І.О., депутат Северодонецької міської ради, голова благодійного фонду «Допомога і справа» (представник громадськості) 5) Пролигін А.А., голова ветеранської організації ГУНП у Луганській області (представник громадськості) – голова комісії
ГУНП у Львівській області	1) Величкович М.Р., народний депутат України (представник МВС України) 2) Дубина В.І., начальник відділу боротьби з торгівлею людьми НПУ (представник Голови НПУ) 3) Богданов С.В., начальник відділу кримінальної поліції ГУНП у Львівській області (представник ГУНП у Львівській області) – секретар комісії 4) Марусяк В.Я., адвокат, керуючий партнер юридичної фірми «Марусяк і партнери» (представник обласної ради) 5) Балицька В.Ф., журналіст телеканалу НТН (представник обласної ради) – голова комісії
ГУНП у Миколаївській області	1) Дяченко О.М., керуючий партнер адвокатського об'єднання «Міжнародна адвокатська компанія «Проекта» (представник МВС України) – голова комісії 2) Ахrameєв М.В., начальник управління патрульної поліції у м. Миколаєві ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Морозова О.М., старший статистик відділу соціально-психологічної роботи управління кадрового забезпечення ГУНП у Миколаївській області (представник ГУНП у Миколаївській області) 4) Олабін В.В., депутат Миколаївської обласної ради (представник обласної ради) 5) Талпа М.В., депутат Миколаївської обласної ради (представник обласної ради) – секретар комісії

ГУНП у Одеській області	1) Остапенко О.А., доцент Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (представник МВС України) – голова комісії 2) Білецький М.М., начальник Управління патрульної поліції у м. Одесі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Булавін Г.М. (представник ГУНП у Одеській області) – секретар комісії 4) Воронцов А.Д., заступник голови Одеської обласної організації ПАП ОВС України (представник обласної ради) 5) Бабенко О.А., депутат Одеської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП у Полтавській області	1) Степаненко І.В., депутат Полтавської обласної ради (представник МВС України) - голова комісії 2) Оксак В. Г., начальник відділу обліково-реєстраційної дисципліни інспекторського управління Департаменту організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України (представник Голови НПУ) 3) Бражник Є.М., адвокат (представник ГУНП у Полтавській області) - секретар комісії 4) Клеценко А.С., депутат Полтавської обласної ради (представник обласної ради) 5) Тимоха Ю.О., депутат Полтавської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП у Рівненській області	1) Михальчук І.Л., заступник начальника Головного управління з реагування на надзвичайні ситуації ГУ ДСНС в Рівненській області (представник МВС України) 2) Мерчук С.Ю., т.в.о. начальника Управління патрульної поліції в м. Рівному ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – голова комісії 3) Махно А.В., кореспондент телеканалу «ЗІК» (представник ГУНП у Рівненській області) – секретар комісії 4) Багамедов В.Р., голова громадської організації «Здолбунівська спілка учасників бойових дій та АТО» (представник обласної ради) 5) Варивода Є.Ю., директор товарної біржі «Лексус-форум» (представник обласної ради)

ГУНП у Сумській області	1) Демченко О.М., керівник регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Сумській області (представник МВС України) 2) Славгородський О.В., начальник Сумського управління ДВБ (представник Голови НПУ) 3) Прокопенко Т.А., заступник начальника управління кадрового забезпечення ГУНП в Сумській області (представник ГУНП у Сумській області) – секретар комісії 4) Толбатов В.М., депутат Сумської обласної ради (представник обласної ради) – голова комісії 5) Пінчук Е.І., депутат Сумської обласної ради (представник обласної ради)
ГУНП у Тернопільській області	1) Апостол М.В., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) – голова комісії 2) Трус В.Р., т.в.о. заступника начальника Управління захисту економіки у Тернопільській області ДЗЕ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Крета С.Й., начальник сектору комунікацій ГУНП в Тернопільській області (представник ГУНП у Тернопільській області) 4) Гладчук З.О., керівник громадської організації «Спілка бійців та волонтерів АТО» (представник обласної ради) – секретар комісії 5) Філь Є.В. (представник обласної ради)
ГУНП у Харківській області	1) Брук Д.В., журналіст (представник МВС України) 2) Шевченко М.Ю., оперуповноважений Харківського управління ДВБ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Іванчишин І.І., начальник управління кадрового забезпечення ГУНП у Харківській області (представник ГУНП у Харківській області) – секретар комісії 4) Бакумов О.С. (представник обласної ради) – голова комісії 5) Коваленко В.М., депутат Харківської обласної ради (представник обласної ради)

ГУНП у Херсонській області	1) Прокудін О.С., заступник начальника ГУНП у Херсонській області (представник МВС України) – голова комісії 2) Єрмаков М.А., начальник Управління патрульної поліції у м. Херсон ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – секретар комісії 3) Лисак Є.М., голова Херсонського благодійного фонду «Мангуст» (представник ГУНП у Херсонській області) 4) Вагнер В.О., директор комунального некомерційного підприємства «Оберіг» Херсонської обласної ради (представник обласної ради) 5) Кохановський Є.О., голова спілки громадських формувань «Оберіг - щит Херсонщини» (представник обласної ради)
ГУНП у Хмельницькій області	1) Ксенжук О.С., народний депутат України (представник МВС України) 2) Костенко О.О., начальник Управління патрульної поліції у м. Хмельницькій ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Бухер І.В., радник начальника ГУНП в Хмельницькій області (представник ГУНП у Хмельницькій області) – голова комісії 4) Демчук О.В., Громадський рух «Нова економічна політика» (представник обласної ради) 5) Шпичко М.О., голова Хмельницької обласної організації професійної спілки атестованих працівників ОВС (представник обласної ради) - секретар комісії
ГУНП у Черкаській області	1) Сухін С.А., головний редактор газети «Рух це життя» (представник МВС України) – голова комісії 2) Беркута Є.О., начальник відділу моніторингу та зонального контролю ДВБ НПУ (пред-ник Голови НПУ) 3) Бондаренко Т.С., заступник начальника управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування ГУНП у Черкаській області (представник ГУНП у Черкаській області) 4) Василенко О.В., адвокат (представник обласної ради) 5) Рябошлик О.В., депутат Черкаської обласної ради (представник обласної ради)

ГУНП у Чернівецькій області	1) Бурбак М.Ю., народний депутат України (представник МВС України) – голова комісії 2) Йосипів О.П., начальник Управління патрульної поліції у м. Чернівці ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Докаш М.І., старший інспектор по взаємодії з ветеранськими організаціями ГУНП у Чернівецькій області (представник ГУНП у Чернівецькій області) – секретар комісії 4) Гешко І.Т., депутат Чернівецької обласної ради (представник обласної ради) 5) Ковбасюк О.В., голова громадського об'єднання учасників АТО (представник обласної ради)
ГУНП у Чернігівській області	1) Биконя С.Ф., заступник директора Центру дитячого та юнацького туризму та екскурсій (представник МВС України) –секретар комісії 2) Пицків Р.І., заступник начальника Департаменту превентивної діяльності НПУ (представник Голови НПУ) 3) Потапенко О.Є., заступник начальника ГУНП у Чернігівській області (представник ГУНП у Чернігівській області) – голова комісії 4) Блауш Д.Я., депутат Чернігівської обласної ради (представник обласної ради) 5) Пашенко С.О., депутат Чернігівської обласної ради (представник обласної ради)
Поліцейські комісії, створені в міжрегіональних органах Національної поліції України	
Департамент внутрішньої безпеки НПУ	1) Стойко І.М., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) 2) Дегтяренко Р.В., начальник управління запобігання корупції та оперативно-фінансового моніторингу ДВБ (представник Голови НПУ) 3) Поліщук В.М., начальник управління моніторингу та аналізу ДВБ (представник ДВБ) – секретар комісії 4) Полінський М.Л. (представник місцевої ради) – голова комісії 5) Лазарь Д.М. (представник місцевої ради)

Департамент кіберполіції НПУ	1) Барановський О.М., доцент кафедри інформаційної безпеки фізикотехнічного інституту НТУ «Київський політехнічний інститут» (представник МВС України) – секретар комісії 2) Хоменко О.В., заступник начальника Департаменту кадрового забезпечення НПУ (представник Голови НПУ) 3) Демедюк С.В., начальник Департаменту кіберполіції НПУ (представник ДК) – голова комісії 4) Лебедев Д.М., адвокат (представник місцевої ради) 5) Дереча А.О., головний фахівець з питань безпеки ДП «Еріксон Україна» (представник місцевої ради)
Департамент захисту економіки НПУ	1) Стойко І.М., радник Міністра внутрішніх справ (представник МВС України) 2) Старостенко О.О. (представник Голови НПУ) – секретар комісії 3) Лапко О.В., заступник начальника ДЗЕ (представник ДЗЕ) 4) Падалка О.О., адвокат (представник місцевої) – голова комісії 5) Свиридовський О.А. (представник місцевої ради)
Департамент патрульної поліції НПУ	
ПК №1	1) Білявський С.В., головний спеціаліст Департаменту організаційно-апаратної роботи МВС (представник МВС України) 2) Литвиненко І.В., заступник начальника Управління кадрового забезпечення ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – голова комісії 3) Васильченко О.М., головний інспектор відділу рекрутингу УКЗ ДПП НПУ (представник ДПП) – секретар комісії 4) Кордівський І.Й. (представник місцевої ради) 5) Шадська У.С., член Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (представник місцевої ради)
ПК№2	1) Деева А.Є. (представник МВС України) 2) Зіборов О.О., головний інспектор відділу зв'язків із громадськістю ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – голова комісії 3) Галань А.А., головний інспектор відділу рекрутингу УКЗ ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) – секретар комісії 4) Жигун В.В. (представник місцевої ради) 5) Леухіна А.Г. (представник місцевої ради)

ПК №3	1) Мочанов О.Ю., активіст (представник МВС України) 2) Коваленко А.П., начальник відділу чергової служби УПП у м. Борисполі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Гудим С.М., командир батальйону УПП у м. Бориспіль ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Боднар В.М., депутат Київської обласної ради (представник обласної ради) 5) Колодій О.М., заступник керуючого справами виконавчого апарату Київської обласної ради (представник обласної ради)
ПК №4	1) Ткаченко А.В., провідний спеціаліст сектору юридичного забезпечення регіонального сервісного центру МВС у Житомирській області (представник МВС України) 2) Шевчук Б.Б., т.в.о. заступника начальника відділу чергової служби УПП у м. Житомир ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Ганський С.Л., т.в.о. заступника начальника управління – начальника ВМ та АЗ УПП у м. Житомирі ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Гуртовенко Р.М., адвокат (представник обласної ради) 5) Прокопчук В.В., радник голови Житомирської обласної ради (представник обласної ради)
ПК №5	1) Ніколайчук О.П., учасник Громадського формування з охорони громадського порядку «Самооборона Волині» (представник МВС України) 2) Буховець Р.М., т.в.о. заступник начальника – начальник відділу чергової служби УПП у м. Луцьку ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Раковець А.В., т.в.о. командира батальйону УПП у м. Луцьку ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Ракович Ю.А., спілка ветеранів добровольців (представник обласної ради) 5) Пікун І.Н., громадська організація «Правовий форум «Універсал» (представник обласної ради)

ПК №6	1) Канарський Д.А., член виконавчого комітету Миколаївської міської ради (представник МВС України) 2) Таранова О.Ю., заступник начальника - начальник ВМ АЗ УПП у м. Миколаєві ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Дзарданова А.М., начальник сектору правового забезпечення УПП ум. Миколаєві ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Талпа М.В., депутат Миколаївської обласної ради (представник обласної ради) 5) Олабін В.В., депутат Миколаївської обласної ради (представник обласної ради)
ПК №7	1) Гончарук В.М., заступник начальника центру - начальник відділу нагляду (контролю) за особливо важливими об'єктами ЦЗД ГУ ДСНС Управління в Одеській області (представник МВС України) 2) Ткаченко В.Ю., заступник начальника - начальник відділу чергової служби УПП у м. Одесі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Барладин Є.М., командир роти № 2 батальйону № 1 УПП у м. Одесі УПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Теплицький В.Е., депутат Одеської обласної ради (представник обласної ради) 5) Анто́в Т.Д. (представник обласної ради)
ПК №8	1) Політько В.О., начальник служби безпеки дорожнього руху ГУ ДСНС України у Полтавській області (представник МВС України) 2) Яковенко Є.Є., заступник начальника - начальник відділу моніторингу та аналітичного забезпечення УПП у м. Полтава ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Новаковський О.О., начальник відділу кадрового забезпечення УПП у м. Полтаві ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Міщенко М.І. (представник обласної ради) 5) Сидоренко І.І., депутат Полтавської обласної ради (представник обласної ради)

ПК №9	1) Грицина В.Ю., голова Тернопільського осередку всеукраїнської громадської організації «Спілка дипломатів України» (представник МВС України) 2) Сороковий О.М., заступник начальника – начальник відділу чергової служби УПП у м. Тернопіль ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Весна О.О., інспектор психологічного забезпечення сектору кадрового забезпечення УПП у м. Тернополі ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Гладчук З.О., керівник громадської організації «Спілка бійців та волонтерів АТО» (представник обласної ради) 5) Філь Є.В. (представник обласної ради)
ПК №10	1) Старюк О.О., керівник громадської приймальні благодійної організації «Фонд Милосердя та здоров'я» (представник МВС України) 2) Думич А.А., заступник начальника управління – начальник відділу чергової служби УПП у м. Херсоні ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Капранов І.А., інспектор відділу моніторингу та аналітичного забезпечення УПП у м. Херсоні ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Шумій О.І., депутат Херсонської обласної ради (представник обласної ради) 5) Ставицький М.П., депутат Херсонської обласної ради (представник обласної ради)
ПК №11	1) Огойко В.І., голова громадської організації «Хмельницький автолюбительський клуб» (представник МВС України) 2) Роо О.А., т.в.о. заступника начальника управління - начальник відділу чергової служби у м. Хмельницькому ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Благій С.В., інспектор роти № 4 батальйону УПП у м. Хмельницький ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Демчук О.В., Громадський рух «Нова економічна політика» (представник обласної ради) 5) Шпичко М.О., голова Хмельницької обласної організації професійної спілки атестованих працівників ОВС (представник обласної ради)

ПК №12	1) Рогатін А.А., начальник відділення підводного розмінування аварійно-рятувальної частини АРЗСП Управління ДСНС України в Чернігівській області (представник МВС України) 2) Леонов О.В., начальник управління патрульної поліції у м. Чернігові ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Агієнко А.О., інспектор роти № 3 батальйону УПП у м. Чернігові ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Чечетов В.В. (представник обласної ради) 5) Калашник С.І. (представник обласної ради)
ПК №13	1) Соболя Д.С., голова громадської організації «Молодіжні ініціативи Закарпаття» (представник МВС України) 2) Мельник С.А., заступник начальника управління – начальник чергової служби УПП в містах Ужгороді та Мукачевому ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Сайфутдінов-Марко В.С., командир роти № 2 батальйону УПП в м. Ужгороді та Мукачевому ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Баранюк О.В. (представник обласної ради) 5) Бойчук М.М. (представник обласної ради)
ПК №14	1) Чичеря Д.В., голова громадського об'єднання «Центр громадських ініціатив «Східна брама» (представник МВС України) 2) Нікіфоров О.О. заступник начальника – начальник відділу моніторингу та аналітичного забезпечення УПП у м. Маріуполі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – голова комісії 3) Ненасін Є.В., начальник сектору кадрового забезпечення УПП в м. Краматорськ, Слов'янськ ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) – секретар комісії 4) Безсонний А.О., депутат Краматорської міської ради (представник громадськості) 5) Бігунов Д.О., координатор руху «Сильні Громади» громадської організації «Центр UA» (представник громадськості)

ПК №15	1) Дешель Т.С. (представник МВС України) 2) Орловський Ю.В., заступник начальника – начальник відділу чергової служби УПП в м. Северодонецьку, Лисичанську та Рубіжному ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Кононов М.А., т.в.о. старшого інспектора відділу моніторингу та аналітичного забезпечення УПП в м. Северодонецьку, Лисичанську, Рубіжному (представник ДПП НПУ) 4) Болткова І.І. (представник громадськості) 5) Кравцова Я.Е. (представник громадськості)
ПК №16	1) Корольов Я.Б., заступник голови громадської організації патріотичного громадського формування з охорони громадського порядку «Хортицький полк» (представник МВС України) 2) Михайловська С.В., т.в.о. начальника УПП в м. Запоріжжі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Садовий А.О., начальник сектору озброєння УПП в м. Запоріжжі ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Зінченко М.В., заступник начальника юридичного відділу ПАТ «ЗАПОРІЖКОКС» (представник обласної ради) 5) Нестеренко В.В., голова Запорізької обласної профспілкової організації атестованих працівників ОВС України (представник обласної ради)
ПК №17	1) Янішевський В.Е., заступник начальника УДСНС України у Кіровоградській області (представник МВС України) 2) Журавель М.Г., заступник начальника – начальник відділу чергової служби УПП у м. Кропивницькому ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Нікітін Є.М., старший інспектор сектору кадрового забезпечення УПП у м. Кропивницькому ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Кириченко В.С. (представник обласної ради) 5) Мірошниченко О.С. (представник обласної ради)

ПК №18	1) Чижик О.С., провідний спеціаліст сектору моніторингу діяльності сервісних центрів РСЦ МВС у Сумській області (представник МВС України) 2) Паращук Ю.В., командир батальйону УПП у м. Суми ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Горковська М.В., інспектор із зв'язків з громадськістю УПП у м. Суми ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Лупінов О.Л. (представник обласної ради) 5) Пінчук Е.І., депутат Сумської обласної ради (представник обласної ради)
ПК №19	1) Косменко В.В., працівник Державної служби Управління з безпеки на транспорті управління Укртрансбезпеки у Чернівецькій області (представник МВС України) 2) Семенюк П.В., заступник начальника - начальник відділу чергової служби УПП у м. Чернівці ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Мендришора Д.В., командир роти № 3 батальйону УПП у м. Чернівці ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Гешко І.Т., депутат Чернівецької обласної ради (представник обласної ради) 5) Чернушка С.І. (представник обласної ради)
ПК №20	1) Онокало О.В., заступник начальника центру забезпечення діяльності - начальник відділу психологічного забезпечення та соціально-гуманітарної роботи Управління ДСНС України в Рівненській області (представник МВС України) 2) Мерчук С.Ю., начальник УПП у м. Рівному ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Гордійчук Т.А., старший інспектор сектору кадрового забезпечення УПП у м. Рівному ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Свисталюк С.А., депутат Рівненської обласної ради (представник обласної ради) 5) Фізик І.В., депутат Рівненської обласної ради (представник обласної ради)

ПК №21	1) Фурманюк Д.І., заступник директора Регіонального сервісного центру МВС у Вінницькій області (представник МВС України) 2) Усеїнов Р.С., начальник УПП у м. Вінниці ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Самусь А.П., начальник сектору безпеки дорожнього руху УПП у м. Вінниці ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Павловський В.Б. (представник обласної ради) 5) Павлюк С.М., адвокат (представник обласної ради)
ПК №22	1) Хижняк А.А., начальник Черкаського міськрайонного відділу Управління ДСНС України в Черкаській області (представник МВС України) 2) Дронгаль К.А., заступник начальника управління - начальник відділу чергової служби УПП у м. Черкаси ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Москова С.Ю., старший інспектор відділу кадрового забезпечення УПП ум. Черкаси ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Корнієнко О.В., депутат Канівської міської ради (представник обласної ради) 5) Шкаровський О.А., приватний підприємець (представник обласної ради)
ПК №23	1) Ем К.І., начальник сектору прес-служби УПП у м. Львові ДПП НПУ (представник МВС України) 2) Цап І.Р., начальник відділу кадрового забезпечення УПП у м. Львові ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Дуган Р.В., начальник відділу озброєння УПП у м. Львові ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Марусяк В.Я., адвокат, керуючий партнер фірми «Марусяк і партнери» (представник обласної ради) 5) Балицька В.Ф., кореспондент телеканалу НТН (представник обласної ради)
ПК №24	1) Блінов О.В., член громадської організації «Щит-Дніпро» (представник МВС України) 2) Петухов Д.О., т.в.о. начальника УПП у м. Дніпрі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Золотова А.М., інспектор відділу ВЗГ УПП у м. Дніпрі ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Мирошник А.А. (представник обласної ради) 5) Квітковський А.Є. (представник обласної ради)

ПК №25	1) Котляр І.М., волонтер (представник МВС України) 2) Козуб В.М., заступник начальника відділу моніторингу УПП у м. Дніпрі ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Мамоненко Д.С., старший інспектор ВКЗ УПП у м. Дніпрі ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Закасовський А.А. (представник обласної ради) 5) Коваль В.Г. (представник обласної ради)
ПК №26	1) Стаднік О.В., завідувач сектору персоналу та зв'язків з громадськістю Регіонального сервісного центру МВС у Харківській області (представник МВС України) 2) Лісничук В.Я., начальник ДУ «Поліцейська академія» НПУ (представник Голови НПУ) 3) Ільїнський Є.В., заступник командира роти № 7 батальйону № 1 УПП у м. Харкові ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Кроленко Д.Ю., менеджер проектів у ТДВ «Житло-Буд-2» (представник обласної ради) 5) Бандурка О.М., президент Кримінологічної асоціації України (представник обласної ради)
ПК №27	1) Козека В.В., завідувач сектору моніторингу та контролю за діяльністю сервісних центрів Регіонального сервісного центру МВС у Харківській області (представник МВС України) 2) Оганісян Р. С., заступник начальника управління – начальник відділу моніторингу та аналітичного забезпечення УПП у м. Харкові ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Фомін М. Е., командир роти № 9 батальйону № 3 УПП у м. Харкові ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Котов В.В., член правління ГО «Правова Єдність громадян» (представник обласної ради) 5) Мирний Д.В., заступник директора Асоціації «Підтримка ЖК, ЖБК та ОСББ» (представник обласної ради)

ПК №28	1) Мацалак В.В., начальник Івано-Франківського відділу Управління ДСНС у м. Івано-Франківськ (представник МВС України) 2) Юносова Я.Ю., т.в.о. заступника начальника УПП у м. Івано-Франківськ ДПП НПУ – начальник відділу моніторингу та аналітичного забезпечення (представник Голови НПУ) 3) Кукло О.Є., інспектор ВКЗ УПП ум. Івано-Франківську ДПП НПУ (представник ДПП НПУ) 4) Волгін А.В., депутат Івано-Франківської міської ради (представник обласної ради) 5) Костишин В.І., директор комунального підприємства Івано-Франківської обласної ради з експлуатації майна (представник обласної ради)
Департамент поліції охорони	
1. Управління поліції охорони з фізичної безпеки у м. Києві	1) Голодов Ю.М., голова правління громадської організації «Союз морських піхотинців України» (представник МВС України) 2) Красновид А.С., заступник начальника управління професійної підготовки ДКЗ НПУ(представник Голови НПУ) 3) Вікарій М.В., заступник начальника Управління - начальник відділу УПО з фізичної безпеки у м. Києві (представник ДПО) 4) Слобоцький В.І., голова Громадської спілки «Асоціація ветеранів територіальних органів охорони» (представник місцевої ради) 5) Зернова А.А., адвокат (представник місцевої ради)
2. УПО у Вінницькій області	1) Слівінський А.М., голова правління ГС «ВО Учасників бойових дій та волонтерів АТО» (представник МВС) – голова комісії 2) Вікалюк В.В., керівник секретаріату Вінницької обласної асоціації органів місцевого самоврядування (представник Голови НПУ) 3) Кушнір В.П., старший інспектор відділу кадрового забезпечення УПО у Вінницькій області (представник ДПО) – секретар комісії 4) Головчук В.А. (представник обласної ради) 5) Павлюк С.М. (представник обласної ради)

3. УПО у Волинській області	1) Ярош Я.Б., доцент кафедри політології та державного управління Східноєвропейського національного університету ім. Л. Українки (представник МВС України) 2) Саржак Н.В., старший інспектор відділу комплектування УКЗ ГУНП у Волинській області (представник Голови НПУ) 3) Римарук О.А., начальник відділу УПО у Волинській області (представник ДПО) 4) Біскоп Т.М., член ради Асоціації захисту прав малого і середнього бізнесу «Бізнес Волині» (представник обласної ради) 5) Данилюк В.О., голова ГО «Форум українських журналістів у Волинській області» (представник обласної ради)
4. УПО у Дніпропетровській області	1) Лисенко А.О., головний редактор інформаційного агентства «Міст Дніпро» (представник МВС України) 2) Горобець М.С., начальник відділу кадрового забезпечення УПП у м. Дніпро ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Кисілевич В.В., старший інспектор УПО в Дніпропетровській області (представник ДПО) 4) Кульбач С.О., адвокат (представник обласної ради) 5) Іванова В.М., адвокат (представник обласної ради)
5. Криворізький міський відділ УПО у Дніпропетровській області	1) Сіманько А.М., голова ради ветеранів ОВС м. Кривого Рогу (представник МВС України) 2) Зав'ялов В.І., депутат районної в м. Кривому Розі ради (представник Голови НПУ) 3) Шахматов А.О. (представник ДПО) 4) Закасовський А.А. (представник обласної ради) 5) Коваль В.Г. (представник обласної ради)
6. УПО у Донецькій області	1) Рекун О.П., голова Донецької обласної ветеранської асоціації ветеранів МВС України (представник МВС України) 2) Мамчур К.М., заступник начальника відділу УКЗ ГУНП у Донецькій області (представник Голови НПУ) 3) Калашніков Ю.М., начальник відділу УПО в Донецькій області (представник ДПО) 4) Домбровський М.О., депутат Слов'янської міської ради (представник громадськості) 5) Сіваш Д.В., заступник Слов'янського міського голови (представник громадськості)

7. Маріупольський міграційний відділ УПО у Донецькій області	1) Левтеров Ю.В., голова ради ветеранів (представник МВС України) 2) Віт О.С., т.в.о. командира батальйону УПО у м. Маріуполь (представник Голови НПУ) 3) Синегуб О.О., старший інспектор Маріупольського МВ УПО у Донецькій області (представник ДПО) 4) Вашура С.А., депутат Маріупольської міської ради (представник громадськості) 5) Дорохова Г.С., кореспондент Маріупольського телебачення (представник громадськості)
8. УПО у Житомирській області	1) Колесник В.Л., помічник директора з кадрового забезпечення Житомирського НДЕКЦ МВС України (представник МВС України) – голова комісії 2) Шаров О.В., начальник відділу УКЗ ГУНП в Житомирській області (представник Голови НПУ) 3) Тарадайнік В.М., начальник відділу УПО в Житомирській області (представник ДПО) – секретар комісії 4) Прокопчук В.В., радник голови Житомирської обласної ради (представник обласної ради) 5) Гуртовенко Р.М., адвокат (представник обласної ради)
9. УПО у Закарпатській області	1) Отовчиць В.М., голова Закарпатської обласної ветеранської організації Асоціації ветеранів МВС України (представник МВС України) 2) Дьордйай В.І., заступник начальника Управління – начальник відділу УКЗ ГУНП у Закарпатській області (представник Голови НПУ) 3) Лисенко С.А., заступник начальника УПО у Закарпатській області (представник ДПО) – голова комісії 4) Менджул В.І., голова Закарпатської обласної організації профспілки атестованих працівників ОВС України (представник обласної ради) – секретар комісії 5) Пронтекер В.В., керівник громадського формування з охорони громадського порядку «Громадський контроль» (представник обласної ради)

10. УПО у Запорізькій області	1) Федорченко Г.Г., депутат Запорізької обласної ради (представник МВС України) 2) Кузьменко Р.О., депутат Запорізької обласної ради (представник Голови НПУ) 3) Шмуть П.А., начальник відділу УПО в Запорізькій області (представник ДПО) 4) Зінченко М.В., заступник начальника юридичного відділу ПАТ «Запоріжжкокс» (представник обласної ради) 5) Нестеренко В.В., голова Запорізької обласної профспілкової організації атестованих працівників ОВС України (представник обласної ради)
11. УПО в Івано-Франківській області	1) Перцович Н.С., голова громадської організації «Воїни честі» (представник МВС України) 2) Якубів Р.Д., заступник начальника УКЗ ГУНП в Івано-Франківській області (представник Голови НПУ) – секретар комісії 3) Федоров А.В., заступник начальника УПО в Івано-Франківській області (представник ДПО) – голова комісії 4) Мойсишин Б.В. (представник обласної ради) 5) Масевич Р.Д. (представник обласної ради)
12. УПО у м. Києві	1) Зінченко В.М., заступник начальника ліцензійного управління МВС України (представник МВС України) – голова комісії 2) Бондарчук В.А., старший оперуповноважений УВБ у м. Києві ДВБ НПУ (представник Голови НПУ) 3) Васькевич В.В., старший інспектор УПО у м. Києві (представник ДПО) – секретар комісії 4) Слобоцький В.І., голова Громадської спілки «Асоціація ветеранів територіальних органів охорони» (представник місцевої ради) 5) Зернова А.А., адвокат (представник місцевої ради)

13. УПО у Київській області	1) Романець В.І., головний спеціаліст Департаменту організації освітньої та наукової діяльності МВС України (представник МВС України) 2) Колодій О.М., заступник керуючого справами - начальник управління правової роботи Київської обласної ради (представник Голови НПУ) 3) Курач М.А., голова правління громадської організації «Рада ветеранів УПО» в Київській області (представник ДПО) 4) Ляшенко М.М., депутат Київської обласної ради (представник обласної ради) 5) Даниленко Р.Ф., член Центрального комітету профспілки працівників державних установ України (представник обласної ради) – секретар комісії
14. УПО у Кіровоградській області	1) Жученя В.С., регіональний координатор взаємодії з громадськістю в Кіровоградській області Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (представник МВС України) 2) Гончарова О.А. (представник Голови НПУ) 3) Шаров М.Ю., начальник відділу УПО у Кіровоградській області (представник ДПО) 4) Колінько В.О., депутат Кіровоградської районної ради (представник обласної ради) 5) Дайдакулов В.Р., координатор ГО «Антикорупційних рух В. Наливайченка» (представник обласної ради)
15. УПО у Луганській області	1) Шашков О.П., заступник голови пенсійної організації співробітників МО Луганської області (представник МВС України) 2) Квітка О.В., директор видавничого дому «Евріка» (представник Голови НПУ) 3) Базікало М.О., завідувач сектору УПО у Кіровоградській області (представник ДПО) 4) Ходус В.В., голова громадської організації «Східна варта» (представник громадськості) 5) Шведов В.М., керівник обласної військово-цивільної адміністрації (представник громадськості).

16. УПО у Львівській області	1) Юнак Я.М., голова Львівської обласної організації «Асоціація ветеранів МВС України» (представник МВС України) 2) Цап І.Р., начальник ВКЗ УПП у м. Львові ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Сарамака В.С., заступник начальника УПО у Львівській області (представник ДПО) – секретар комісії 4) Балицька В.Ф., кореспондент телеканалу НТН (представник обласної ради) 5) Марусяк В.Я., адвокат, керуючий партнер юридичної фірми «Марусяк і партнери» (представник обласної ради) – голова комісії
17. УПО у Миколаївській області	1) Степаненко М.І., заступник голови Миколаївської обласної ветеранської організації Асоціації ветеранів МВС України (представник МВС України) 2) Чорнобривець В.М., начальник ВКЗ УПО у м. Миколаєві ДПП НПУ (представник Голови НПУ) – секретар комісії 3) Щербина В.В., представник ГО «Федерація поліцейського хортингу» в Миколаївській області (представник ДПО) 4) Пронін І.Ф., член Миколаївської обласної громадської організації «Незалежна соціальна адвокація та правозахист» (представник обласної ради) – голова комісії 5) Чепова Г.О., співробітник газети «Николаевские новости» (представник обласної ради)
18. УПО в Одеській області	1) Черкасов І.Б., ветеран ОВС (представник МВС України) – голова комісії 2) Шевченко Н.В., завідувач редакцією інформаційно-аналітичних програм Одеської філії Національної телекомпанії України (представник Голови НПУ) 3) Лукічов В.Є., начальник відділу Управління поліції охорони в Одеській області (представник ДПО) – секретар комісії 4) Герасименко С.М. (представник обласної ради) 5) Бабаченко В.В. (представник обласної ради)

19. УПО у Полтавській області	1) Міщенко В.М., голова Полтавської організації Асоціації ветеранів МВС України (представник МВС України) 2) Кириченко В.В., начальник Гребінківського ВП ГУНП у Полтавській області (представник Голови НПУ) 3) Циганов С.В., заступник начальника управління відділу технічної охорони та логістики УПО у Полтавській області Запорожець С.В., т.в.о. начальника УПО у Полтавській області Власенко А.О., начальник ВКЗ УПО у Полтавській області (представники ДПО) 4) Бугрій М.І., депутат Полтавської обласної ради (представник обласної ради) 5) Порада С.І., ветеран ОВС (представник обласної ради)
20. УПО у Рівненській області	1) Баланчик Ю.М., заступник голови Рівненської профспілки атестованих працівників ОВС (представник МВС України) – голова комісії 2) Мерчук С.Ю., начальник УПП у м. Рівному ДПП НПУ (представник Голови НПУ) 3) Нацик В.М., заступник начальника УПО у Рівненській області (представник ДПО) – у секретар комісії 4) Дроздюк О.А., заступник голови Молодіжної ради профспілок працівників державних установ України (представник обласної ради) 5) Гарват П.О., заступник директора інституту права Національного університету водного господарства та природокористування (представник обласної ради)
21. УПО у Сумській області	1) Бахметенко О.Ф., заступник директора Сумського НДЕКЦ при МВС України (представник МВС України) 2) Скринька О.О., начальник відділу УПО у Сумській області (представник Голови НПУ) 3) Мартиненко О.Г., голова об'єднаного профспілкового комітету профспілки атестованих працівників поліції охорони у Сумській області (представник ДПО) 4) Кондратенко Ю.М., юрист (представник обласної ради) 5) Чунаков В.О., генеральний директор ТОВ «ОДА Альфа» (представник обласної ради)

22. УПО у Тернопільській області	1) Дорош В.Я., голова Ради спілки Чорнобильців ДСО в Тернопільській області (представник МВС України) 2) Фостик П.М., член організації «Автомайдан Тернопіль» (представник Голови НПУ) 3) Старощук О.В., начальник відділу УПО в Тернопільській області (представник ДПО) 4) Свистун Р.В., депутат Тернопільської обласної ради (представник обласної ради) 5) Швець С.П., депутат Тернопільської обласної ради (представник обласної ради)
23. УПО у Харківській області	1) Аніконов В.М., голова Ради ветеранів УПО (представник МВС України) 2) Безменкін Ю.В., директор ТОВ «Орбіс» (представник Голови НПУ) 3) Петімко Д.В., начальник відділу УПО (представник ДПО) 4) Лукаш М.С. (представник обласної ради) 5) Сергієв О.В., (представник обласної ради)
24. УПО у Херсонській області	1) Внук І.І., голова громадської організації «Ветерани ДСО» у Херсонській області (представник МВС України) 2) Башарін І.С., начальник ВПП УКЗ ГУНП у Херсонській області (представник Голови НПУ) 3) Думінський Р.І., заступник начальника - начальник ВФО УПО у Херсонській області (представник ДПО) 4) Євдокимов В.А. (представник громадськості) 5) Філінчук П.І. (представник громадськості).
25. УПО у Хмельницькій області	1) Поворозник В.В., помічник народного депутата України (представник МВС України) 2) Глега І.В., начальник сектору комунікації ГУНП у Хмельницькій області (представник Голови НПУ) 3) Ступак О.В., старший інспектор УПО у Хмельницькій області (представник ДПО) 4) Демчук О.В., Громадський рух «Нова економічна політика» (представник обласної ради) 5) Шпичко М.О., голова Хмельницької обласної організації професійної спілки атестованих працівників ОВС (представник обласної ради)

26. УПО у Черкаській області	1) Якимчук С.П. (представник Міністра внутрішніх справ України) – голова комісії 2) Підполковник поліції Приз А.І. (представник Голови НПУ) 3) Доброштан В.І. (представник ДПО) – секретар комісії 4) Карганов Б.В. (представник обласної ради) 5) Понімаш О.А. (представник обласної ради)
27. УПО у Чернівецькій області	1) Бідашко Є.А., ветеран ОВС України (представник МВС України) – голова комісії 2) Горбан М.К., заступник начальника УКЗ – начальник ВІОС ГУНП у Чернівецькій області (представник Голови НПУ) 3) Чебан А.М., начальник ВКЗ УПО в Чернівецькій області (представник ДПО) – секретар комісії 4) Гешко І.Т., депутат Чернівецької обласної ради (представник обласної ради) 5) Ковбасюк О.В., голова громадського об'єднання учасників АТО (представник обласної ради)
28. УПО у Чернігівській області	1) Магдибор І.І., заступник начальника УПО у Чернігівській області (представник МВС України) 2) Граб О.М., начальник відділу УПО у Чернігівській області (представник Голови НПУ) 3) Шавро Н.О., старший інспектор УПО у Чернігівській області (представник ДПО) 4) Блауш Д.Я. депутат Чернігівської обласної ради (представник обласної ради) 5) Пашенко С.О. депутат Чернігівської обласної ради (представник обласної ради)

Додаток 5.
Рекомендації
щодо проведення співбесіди
з кандидатами на посади поліцейських та керівні посади
в органах Національної поліції*

1. СТРУКТУРА І ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ

1.1. Ціль співбесіди

Максимально визначити відповідність професійних та особистісних характеристики кандидатів на посади поліцейських (включаючи тих хто просувається по службі на вище стоячі посади) заявленим критеріям відбору.

1.2. Компетенції

Джерела, що формують вимоги до компетенцій:

1. Закони України:

- Конституція України
- Закон України «Про Національну поліцію»
- Закон України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України»
- Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»
- Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»
- Закон України «Про боротьбу з корупцією»
- Закон України «Про громадянство України»
- Закон України «Про імміграцію»
- Закон України «Про біженців»
- Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»
- Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів»
- Закон України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі»

* Рекомендації надано Поліцейською комісією при Головному управлінні Національної поліції в Одеській області

- Закон України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві»
- Закон України «Про дорожній рух»
- Закон України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини, і прекурсори»
- Закон України «Про інформацію»
- Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону»
- Закон України «Про участь в міжнародних миротворчих операціях»
- Закон України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб»
- Закон України «Простатус ветеранів військової служби і ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист»

2. Акти Президента України та Верховної Ради України:

- Указ Президента України від 09.12.2015 № 693 «Про День Національної поліції України».
- Указ Президента України від 18.01.2001 № 20 «Про додаткові заходи щодо запобігання зникненню людей, удосконалення взаємодії правоохоронних та інших органів виконавчої влади в їх розшуку»
- Указ Президента України від 19.07.2001 № 532 «Про додаткові заходи щодо боротьби з відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом»
- Указ Президента України від 10.12.2001 № 1199 «Про заходи щодо запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом»
- Указ Президента України від 18.02.2002 № 143 «Про заходи щодо подальшого зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян»
- Указ Президента України від 06.02.2003 № 84 «Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю і корупцією»
- Указ Президента України від 22.07.2003 № 740 «Про заходи щодо розвитку системи протидії (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму»
- Постанова Верховної Ради України від 26.06.1992 № 2503 «Про

затвердження положень про паспорт громадянина України, про свідоцтво про народження та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон».

3. Постанови Кабінету Міністрів України:

- Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877 «Про затвердження Положення про Національну поліцію»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 16.09.2015 № 730 «Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 13.10.2015 № 830 «Про утворення територіального органу Національної поліції» (Департамент захисту економіки як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції.)
- Постанова Кабінету Міністрів України від 13.10.2015 № 831 «Про утворення територіального органу Національної поліції» (Департамент кіберполіції як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції)
- Постанова Кабінету Міністрів України від 13.10.2015 № 834 «Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 886 «Про утворення територіального органу Національної поліції» (Департамент протидії наркозлочинності як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції)
- Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 887 «Про утворення територіального органу Національної поліції» (Департамент внутрішньої безпеки як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції)
- Постанова Кабінету Міністрів України від 14.09.1991 № 197 «Про порядок компенсації особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ за службу понад установлений законодавством робочий час, а також у дні щотижневого відпочинку та святкові дні»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 17.11.1992 № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам началь-

ницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їхніх сімей»

- Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.1992 № 576 «Про затвердження Положення про дозвільну систему»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.1993 № 220 «Про Національне центральне бюро Інтерполу»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 07.08.1993 № 706 «Про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівливої дії»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.1997 № 341 «Про Положення про Державну автомобільну інспекцію МВС»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306 «Про Правила дорожнього руху».

4. Міжнародна практика

Виходячи із Закону України «Про Національну поліцію», інших законодавчих й нормативних документів повноваження поліцейського, особливо претендента на керівну посаду, можна згрупувати в такі блоки:

Повноваження	Блок повноважень, функції	Необхідні компетенції для виконання повноважень
Представляє орган національної поліції у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями	Відносини із зовнішніми інституціями	Комунікативність, толерантність, принциповість, піклування
Організовує діяльність структурного підрозділу, робочої (слідчої) групи	Організаційно-управлінська Адміністративно-господарська	Вміння організувати робочий процес, системне бачення роботи підлеглих, здатність до організації роботи підпорядкованого структурного підрозділу, прокуратури
Планує професійну діяльність, є процесуально незалежним	Самоорганізація	Організованість, вміння правильно розподіляти час, виконавська дисципліна

Організує діяльність підлеглих, структурного підрозділу, тимчасової робочої групи	Управління персоналом	Вміння об'єктивно оцінювати людей, результати роботи, розподіляти обов'язки і завантаженість, розсудливість.
Забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації підлеглих поліцейських	Управління персоналом	Уміння визначати потреби в навчанні та розвитку персоналу.
Контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення та узагальнення практики застосування законодавства, інформаційно-аналітичне забезпечення поліцейських з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій.	Професійна компетентність. Адміністративно-господарська.	Аналітичні здібності, логіка. Уміння працювати з великим об'ємом інформації.
Віддає розпорядження підлеглим поліцейським з питань, що належать до його адміністративних повноважень	Професійна компетентність.	Знання законодавства. Вміння приймати однозначні, законні рішення.
Задля забезпечення відкритості та прозорості діяльності, в межах вимог Законів України спілкується з представниками засобів масової інформації, інформують населення відповідної адміністративно-територіальної одиниці про результати діяльності на цій території шляхом надання узагальнених статистичних та аналітичних даних.	Відносини із зовнішніми інституціями	Комунікативність, толерантність. Дипломатичність. Уміння донести свою точку зору. Аналітичні здібності, логіка. Уміння працювати з великим об'ємом інформації.
Відповідно до розподілу обов'язків, провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, координують діяльність у сфері протидії злочинності. Приймають участь у спільних нарадах, роботі міжвідомчих робочих груп, а також проведення узгоджених заходів, здійснення аналітичної діяльності.	Професійна компетентність.	Знання законодавства. Уміння приймати однозначні, законні рішення. Контроль.

1.3. Шкала оцінки компетенцій

1-3	4-7	7-10	10-12
Компетенція не розвинена або її не вдалося виявити в ході проведення співбесіди.	Компетенція слабо виражена. Кандидат має теоретичне бачення. Не вистачає досвіду, але є логічне розуміння процесу.	Компетенція виражена. Кандидат має досвід і бачення по заданим питанням.	Компетенція яскраво виражена. Кандидат має досвід і бачення по заданим питань. Має позитивний і негативний досвід, вміє робити логічні висновки і вдосконалює свою модель поведінки.

Додатково оцінюються психологічний і морально-етичний профіль кандидата:

- на основі результатів психологічного тестування;
- відповідей кандидата на питання при співбесіді:

1. Мотивація: на чому базується бажання людини працювати в національній поліції?

2. Схильність до порушення соціальних норм: в яких випадках, і за яких обставин людина здатна порушити норму закону і прийняти незаконне рішення? Високий рівень виконавської дисципліни.

3. Справедливість і об'єктивність: у прийнятті рішень поліцейський повинен бути самостійним і керуватися тільки вимогами закону, одержаної інформації, морально-етичними принципами професії і своїм переконанням, йти від будь-яких корисливих і приватних інтересів, політичного впливу, тиску з боку громадськості та засобів масової інформації.

4. Соціальна неупередженість: Працівник поліції зобов'язаний виконувати свої службові повноваження політично неупереджено і нейтрально, не використовувати їх в інтересах політичних партій чи окремих політиків, громадських об'єднань.

5. Високий поріг вступу в корупційні схеми: утримуватися від виконання рішень чи доручень керівництва, якщо вони суперечать законодавству або становлять загрозу охоронюваним зако-

ном правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним чи громадським інтересам.

1.4. Структура співбесіди

1. Перед співбесідою всі члени Поліцейської комісії зобов'язані ознайомитися зі справою кандидата:

- a. Анкетою кандидата
- b. Заповненою декларацією
- c. Іншими документами
- d. Результатами тестування (професійний тест, тест на загальні здібності, психологічне тестування)

2. Кандидата запрошують в зал де проводиться співбесіда. Члени Поліцейської комісії повинні максимально коректно і ввічливо ставитися до кандидата. З кандидатом вітаються і пропонують зайняти місце за столом.

3. Кандидата попереджають про ліміт часу.

4. Починається співбесіда: (див. таблицю 1)

5. Кандидату дякують за час і прощаються.

Поліцейська комісія приймає рішення щодо здатності кандидата служити у національній поліції, формує загальну оцінку кандидата за результатами співбесіди та рейтинг кандидата.

Загальна оцінка кандидата по результатам співбесіди формується як середня оцінка, яку виставив кожен член поліцейської комісії за блоки питань щодо виявлення компетенції і мотивацій кандидата. Максимальна кількість балів за результатом співбесіди – 60 (5 блоків питань по 12 балів кожний). Загальний рейтинг кандидата складається як сума балів з:

- тестування загальних знань,
- професійного тесту і співбесіди,
- за умови задовільного психологічного тесту,
- за умови задовільного рівня фізичної підготовки кандидата.

Таблиця 1. Порядок проведення співбесіди

№	Структура	Член КК	Кандидат	Час	Що оцінюємо:
1	Коротке біографічне інтерв'ю	Розкажіть нам про свій досвід роботи	Повинен розповісти про свій досвід: структуровано і з акцентом на результати	до 3 хв	Оцінюється форма подачі кандидатом інформації: структурованість, логічність. Оцінюється зміст: на що кандидат частіше звертає увагу - нам важливо щоб кандидат акцентував увагу на результаті роботи, на тому що він покращив в роботі, досягнення.
2	Блок питань на виявлення компетенцій (5 блоків питань максимальна оцінка 12 балів)	Задають питання з переліку питань на виявлення компетенцій	Повинен відповісти на питання, яке йому задають. Член поліцейської комісії може повернути кандидата до заданого питання, якщо той не правильно його зрозумів або уникає відповіді.	4 хв	Оцінюється зміст відповіді по 12-бальній системі (1-12)
3	Питання на виявлення мотиваційної та особистісної складової	Члени Поліцейської комісії задають питання із запропонованого списку питань. Аналізують звіт за результатами психологічного тестування.	Повинен відповісти на питання, яке йому задають. Член Конкурсної комісії може повернути кандидата до заданого питання, якщо той не правильно його зрозумів або уникає відповіді.	2 хв	Оцінюється зміст відповіді по 12-бальній системі (1-12)
4	Відповіді на питання кандидата	Члени КК пропонують кандидату задати питання, на яке він би хотів отримати відповідь	Кандидат має право поставити питання, яке його хвилює і отримати на нього відповідь.	1-2 хв	

2. ПРИКЛАДИ ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ

2.1. Відносини із зовнішніми інституціями

Необхідні компетенції для виконання повноважень:

Комунікативність – вміння передавати правильно свої думки, почуття, емоції так, щоб бути зрозумілим максимально коректно.

Толерантність і самоконтроль: здатність без агресії сприймати думки, поведінку, форми самовираження і спосіб життя, котрі відрізняються від власних, якщо така поведінка не порушує вимог закону.

Що оцінюється?

- Оцінюємо тембр голосу (тембр повинен не бути занадто різким або переходити на крик).
- Розстановка акцентів: вміння кандидата сконцентрувати увагу слухача на найважливіших моментах.
- Оцінюємо доступність тексту на рахунок розуміння - вміння за короткий час максимально лаконічно і повно донести свою позицію.
- Уміння коректно характеризувати опонентів.

Приклади запитань:

- Чи доводилось Вам виступати публічно? Що Вам вдається складніше при виступах? А що легше?
- Наведіть приклад ситуації, коли Вам необхідно було відстояти свою точку зору. Який результат Ви отримали?
- Наведіть приклад ситуації, в якій ви повинні були відстоювати задалегідь програшну позицію. Які були ваші подальші дії?
- Наведіть приклад ситуації, коли Ваші слова були (навмисно чи ненавмисно) інтерпретовані по-іншому. Якими були Ваші дії?
- Чи доводилось Вам доносити до суспільства, підлеглих, тощо складну інформацію. Розкажіть, як Ви це робили.
- Наведіть приклад ситуації, коли Вам доводилось схиляти більшість своїх колег (опонентів) до прийняття ними Вашої думки? Аргументуйте свою позицію.
- Чи подобається Вам займатись суспільною (соціальною) роботою? Наведіть приклад такої активності.

- Чи доводилось Вам будь-коли виступати в ролі критика? Розкажіть про цю ситуацію. Яким був її результат?
- Якщо Вас залучили до беззмістовного обговорення, якими будуть Ваші дії?
- Як часто Вам доводилось відстоювати свою точку зору? Чому так відбувається?
- Що б Ви краще обрали: поступитись співрозмовнику, але зберегти ділові відносини чи добитись правди за будь-яку ціну?
- Чи доводилось Вам після спору з кимось припинити з цією особою будь-які взаємовідносини? Наведіть приклад з Вашого життя.
- Наведіть приклад асоціальної поведінки, яку Ви абсолютно не сприймаєте. Аргументуйте свою позицію.
- Наведіть приклад з практичної діяльності, коли Ви змогли переконати опонента у правильності свого твердження. Опишіть таку ситуацію. Яким чином Ви аргументували свою позицію? Як Ви зрозуміли, що аргументація Вашої позиції переконала опонента?
- Як Ви вважаєте, чи повинні представники різних правоохоронних органів і суду в державі підтримувати комунікацію між собою? Обґрунтуйте чому та які першочергові питання, на вашу думку, повинні вирішуватися ними колегіально?
- Яким чином, на вашу думку, органи прокуратури можуть сприяти налагодженню ефективної спільної роботи з представниками інших правоохоронних органів і судами? Чи потрібно це? Якщо так, то який результат очікується від такої роботи?
- Як часто у Вас виникає бажання довести свою позицію колегам або підлеглим?

2.2. Організаційно-управлінська та адміністративно-господарська діяльність

Необхідні компетенції для виконання повноважень:

- Вміння організувати робочий процес, системне бачення роботи підпорядкованого структурного підрозділу, робочої групи, підлеглих.

Що оцінюється?

- Загальне розуміння своїх обов'язків на адміністративній посаді.

Звернути увагу на комплексність відповідей: кандидат повинен у максимально доступній та об'ємній формі описати всі основні ділянки роботи за які відповідає керівник, а не одну або декілька.

Пропозиції щодо поліпшення роботи в структурному підрозділі національної поліції: особливо, якщо це внутрішній кандидат; якщо це зовнішній кандидат, то потрібно оцінити сам підхід до роботи, розуміння основних функцій національної поліції та організації роботи на кожному з напрямів роботи.

Приклади запитань:

- Як Ви бачите роботу в національній поліції, керівника структурного підрозділу? Які основні обов'язки, на Вашу думку, він повинен виконувати?
- Що б Ви змінили в організаційно-управлінському, адміністративно-господарському плані у відділку національній поліції? Якими були б Ваші пропозиції щодо поліпшення та/або удосконалення роботи?
- Чи доводилося Вам раніше займати керівні посади, в зону відповідальності яких входила б і адміністративно-господарська складова? Яким чином Ви організовували роботу на кожній окремій ділянці? Розкажіть про цей досвід?
- Яким чином під вашим керівництвом буде проходити реорганізація підрозділу національної поліції (як буде організовано роботу і т.д)?
- Які основні недоліки в організації роботи та управління в органах національної поліції Ви бачите? Яким чином можна цих недоліків позбутися?
- Опишіть Ваші перші кроки, як поліцейського?

2.3. Самоорганізованість в роботі

Необхідні компетенції для виконання повноважень:

- Вміння правильно розподіляти час і наявний ресурс;
- Вміння доводити важливі та потрібні справи до кінця;
- Відповідальність;
- Прагнення до саморозвитку і самовдосконалення.

Що оцінюється?

- Здатність планувати власний час;
- Здатність робити висновки по факту допущених помилок;
- Прагнення до пізнання нового;
- Високий рівень відповідальності.

Приклади запитань:

- Як Ви плануєте розвивати свої управлінські навички в процесі роботи?
- Розкажіть як Ви плануєте свій робочий день?
- Чи були у Вас випадки, коли Ви не встигли виконати завдання в строк? Які причини слугували цьому? Які висновки Ви зробили для себе після такого досвіду?
- Чи часто Ви відкладаєте на інший день справи, які потрібно було б виконати сьогодні? Чому так відбувається?
- Чи часто у вирішенні важливих справ Ви приймаєте ініціативу на себе?
- Як Ви вважаєте, що є підставою відмовитися від відповідальності або прийняття важливого рішення?
- Наведіть приклад ситуації, коли Ви відмовлялися відстоювати свою думку або рішення, якщо воно не було відразу прийняте вашим керівником?
- Що Ви вважаєте прийнятною причиною запізнитися на зустріч, службу чи іншої офіційний захід? Чи були у Вас такі випадки? Які висновки Ви зробили.
- Чому одні люди прагнуть постійно розвиватися, підвищувати свій рівень знань та умінь, вигадувати якісь нові ідеї, а інші воліють вести стабільну та стійку діяльність, яка не вимагає особливих змін у процесі її виконання?
- Згадайте ситуацію, коли Ви повністю впоралися з поставленим завданням. Що сприяло цьому?
- Наведіть приклад рішення, прийняття якого далось Вам зі складністю? Опишіть ситуацію і аргументуйте чому Ви прийняли саме таке рішення?
- Чи доводилося Вам брати на себе відповідальність за вчинки інших людей? Опишіть ситуацію.

- Наведіть приклад, коли через Ваші дії постраждала людина. Чому так сталося?
- Чи подобається Вам організовувати заходи за які Ви несете персональну відповідальність чи Ви надаєте перевагу приймати участь у їх спільній організації?
- Як Ви вважаєте, чи повинен нести близький родич відповідальність за вчинок рідної людини? Аргументуйте свою позицію.
- Чи були у Вас ситуації, коли Вам доручали завдання із недостатніми строками для виконання? Якими були Ваші дії?
- Яку ситуацію Ви б назвали «критичною в роботі»? Чому? Чи можна уникнути такої ситуації? Якщо так, то яким чином? Якщо ні, то як вийти з такої ситуації?

2.4. Управління персоналом

Необхідні компетенції для виконання повноважень:

- Уміння об'єктивно оцінювати людей та результати їх роботи;
- Уміння розподіляти обов'язки і нівелювати завантаженість працівників;
- Розсудливість керівника;
- Уміння визначати потреби в навчанні та персональному зростанні.

Що оцінюється?

- Здатність розподіляти обов'язки між підлеглими.
- Розподіл має бути чітким, розумно складеним (потрібно враховувати специфіку регіону), щоб кожна ділянка роботи була під керівництвом відповідної людини, яка знає специфіку і може адаптуватися під відповідний режим роботи, яка бажає працювати саме на цій ділянці та має відповідні знання та досвід.
- Вміння розподіляти навантаження (конкретна кількість та складність справ) на кожного конкретного працівника, з урахуванням здатності працівника

Приклади запитань:

- У чому, на Ваш погляд, полягає робота керівника по відношенню до людського ресурсу?

- Чому Комісія повинна рекомендувати саме Вас на керівну посаду в органи національної поліції?
- Чи доводилося Вам виконувати роботу керівника проекту, підрозділу, напрямку і т.д.? Яких результатів Ви і Ваша команда досягли?
- Які, на Ваш погляд, основні функціональні обов'язки поліцейського в цілому і керівника структурного підрозділу зокрема?
- Чому Ви вважаєте, що здатні виконувати покладені на керівника підрозділу національної поліції обов'язки?
- Яким чином Ви будете мотивувати своїх підлеглих на плідну та якісну роботу?
- Чи відвідували/відвідуєте Ви якісь курси, тренінги за тематикою управління персоналом або з інших тем?
- Чи властиво Вам прагнути, щоб Ваші підлеглі діяли відповідно з Вашою думкою?
- Наведіть приклад Вашої реакції на колег чи підлеглих у разі невиконання ними своїх обов'язків або зобов'язань?
- У яких випадках допустимо невиконання підлеглим або колегами вказівок, завдань?
- Що Ви вважаєте найважливішим у галузі управління персоналом?
- Що на Вашу думку є основною проблемою в управлінні персоналом у системі національної поліції?
- Якщо Ваш підлеглий пропонує таке рішення (не стандартне), що не застосовувалося раніше на практиці, однак завдяки якому є можливість вирішити певну проблему, ряд питань, то яке із запропонованих варіантів Ви виберете:
 - а. Відхилити;
 - б. Застосувати, взявши відповідальність на себе;
 - в. Застосувати, переклавши відповідальність на підлеглого;
 - г. Застосувати. Якщо результат буде позитивним - інтерпретувати це як колективний досягнення. Якщо негативний - попередити підлеглого про повну відповідальність;
 - е. Донесете до керівництва дану пропозицію, як власну.
- Як Ви вважаєте, досвід роботи в правоохоронних органах – за-

звичай є позитивним чи негативним? Відповідь обґрунтуйте.

- Як ви вважаєте чи повинен керівник мотивувати підлеглих? Яким чином?
- Які помилки при роботі з персоналом Ви допускалися? Які висновки з цього Ви зробили?
- Як Ви вважаєте, які завдання слід делегувати на виконання підлеглим, а які слід виконувати самостійно?
- Яким чином Ви оцінюєте роботу підлеглих?
- Якщо Ваш підлеглий допустив помилку при виконанні важливого завдання або доручення, якими будуть Ваші дії?
- Як Ви вважаєте, що є підставою для догани для підлеглого?
- Наведіть приклад робочої ситуації, в якій Ви доручили певне завдання своєму підлеглому, сили якого Ви переоцінили?
- Чи були у Вас випадки, коли підлеглий показував значно більш високі результати в роботі, ніж Ви від нього очікували? Опишіть ситуацію. Які висновки ви зробили?
- Чи доводилось Вам допускати помилки при відборі персоналу?
- Якими будуть Ваші дії, якщо Ви зрозумієте, що можете виконати завдання підлеглого краще, ніж він сам?
- Яким чином, на Вашу думку, Ви зможете заслужити авторитет серед працівників поліції, якими Ви будете керувати?
- Чому Ви вважаєте, що будете гарним керівником? Опишіть перші кроки у випадку призначення Вас на посаду.
- Якою Ви бачите свою роль у реформуванні органів національної поліції?
- Якою Ви бачите свою майбутню діяльність як частини керівного складу реформованої національної поліції?
- Якими, на Ваш погляд, повинен бути керівник, щоб колектив працював злагоджено?
- Наведіть приклад, коли Ви змогли побудувати ефективну команду для виконання поставлених завдань? Які методи Ви використовували при цьому? Чи стикались Ви в цьому процесі з труднощами і як виходили з ситуації? Яким був результат роботи Вашої команди?

2.5. Професійна компетентність

Необхідні компетенції для виконання повноважень:

- Аналітичні здібності, логіка. Вміння працювати з великими об'ємами інформації.
- Знання законодавства. Вміння приймати рішення однозначні, законні рішення.

Що оцінюється?

- Включає аналіз попередніх тестувань: знання законодавчої бази і результати тестування на загальні здібності. Вміння застосовувати знання на практиці.

Приклади запитань:

- Яким чином Ви будете реалізовувати такі повноваження керівника, як: контроль формування і аналізу статистичної даних, організація вивчення і узагальнення застосування законодавства, інформаційно-аналітичне забезпечення поліцейських з метою підвищення якості реалізації ними своїх функцій?
- У чому Ви бачите основні відмінності КПК України 1960 року від КПК України 2012 року?
- Чи доводилось Вам складати статистичні звіти? Якого характеру? Який об'єм інформації Ви при цьому опрацьовували?
- Чи потрапляли Ви у ситуацію, коли важливе рішення необхідно було приймати у стані стресу? Якщо так - наведіть приклад. Як швидко Ви прийняли таке рішення? Ви вважаєте, що прийняли тоді правильне рішення?
- Яка сфера юриспруденції Вас цікавить найбільше? Як Ви реалізуєте себе у цій сфері?
- Що Ви розумієте під терміном кримінальна політика країни?
- Яку роль, на Вашу думку, повинна відігравати національна поліція у формуванні кримінальної політики?

2.6. Психологічний та морально-етичний профіль кандидата

Що оцінюється?

Основна мотивація - повинна ґрунтуватись на здоровому бажанні захищати норму закону. Зона ризику – матеріальна мотивація, прагнення влади, бажання наслідувати моду і авторитетів.

Приклади запитань:

- Чому Ви вибрали для себе роботу у національній поліції?
- Чому Ви хочете отримати керівну посаду в органах національної поліції? Якими Ви бачите зміни в органах поліції?
- Чи були у Вашому житті ситуації, коли подальша доля людини залежала від Вашого рішення? Чим Ви керувались у процесі прийняття такого рішення?
- Як Ви вважаєте, чому людина вибирає роботу у правоохоронних органах?
- Як Ви вважаєте, чому людина може взяти хабар?
- Чому люди дають хабарі? Які причини цього явища Ви вважаєте найбільш розповсюдженими?
- Чи доводилось Вам будь-коли отримувати хабар? А пропонувати хабар?
- Чи існує, на Вашу думку, факт неспроможності поліцейських відстоювати свої законні права та протидіяти протиправному тиску керівництва?
- Як Ви вважаєте, якщо особа раніше була звільнена з посади поліцейського, чи можна такій особі надати можливість спробувати влаштуватись до органів національної поліції знову? Якщо так, то якими повинні бути критерії? Якщо ні – то чому?
- Якою Ви бачите свою подальшу кар'єру і якими є Ваші очікування стосовно майбутнього?
- Як Ви вважаєте, якщо особа «підводить» у дрібних справах, чи можна на неї розраховувати у складній ситуації?
- Чи взялися б Ви за небезпечну для життя роботу, якби за неї дуже добре платили?
- Чи завжди Ви говорите правду? У яких випадках брехня може бути виправданою?
- Чи були у Вас випадки або періоди, коли Ви хотіли звільнитись з роботи? Якщо так, то з чим це було пов'язано? Яке рішення Ви прийняли і чому?
- Як Ви вважаєте, чи можна залишатись гранично чесним, працюючи поліцейським? Будь ласка, аргументуйте свою позицію.
- Чи варто, на Ваш погляд, дотримуватись усіх інструкцій/правил/практик/законодавчих актів у роботі?

- Які цілі Ви ставите для себе на найближчі 1-3-5 років?
- На якій посаді Ви бачите себе через 3-5-10 років?
- Якою Ви бачите роботу органів поліції через 1-3-5 років?

3.ФОРМУВАННЯ СПИСКУ КАНДИДАТІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ СПІВ-БЕСІДИ

За результатами співбесіди з кандидатом кожен з членів комісії оцінює його здібності за основними критеріями:

- Відносини із зовнішніми інституціями
- Адміністративно-господарська діяльність
- Самоорганізація
- Управління персоналом
- Професійна компетентність
- Психологічний та морально-етичний профіль кандидата

На підставі оцінок усіх членів конкурсної комісії, які брали участь у співбесіді (відповідно до Листа оцінки кандидата, який додано нижче), формується загальний рейтинговий список кандидатів шляхом додавання усіх балів та ділення на кількість членів комісії, що їх поставили, по кожному з критеріїв.

Даний список після узгодження спільної позиції комісії та голосування затверджується протокольним рішенням засідання поліцейської комісії.

4. ЛИСТ ОЦІНКИ КАНДИДАТА (ЗРАЗОК)

ОЦІНКА КАНДИДАТА ЗГІДНО З РЕЗУЛЬТАТАМИ ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ НА ЗАЙНЯТТЯ ПОСАД В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ			
ОРГАН НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ			
Прізвище, ім'я, по-бать- кові кандидата		Дата проведення співбесіди:	
Посада, на яку прово- диться співбесіда:		Бал тестування на знання законодавчої бази:	
		Бал тестування на загальні здібності:	
		Позиція в рейтингу:	
ОЦІНКА КАНДИДАТА ЩОДО МОЖЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ НИМ ПОСАДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ			
КОМПЕТЕНЦІЯ	Оцінка по 12 бальній шкалі	Коментар	
Відносини із зовнішні- ми інституціями	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
Адміністративно-госпо- дарська	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
Самоорганізація	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
Управління персоналом	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
Професійна компетент- ність	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
Психологічний та морально-етичний профіль кандидата	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		
ЗАГАЛЬНИЙ БАЛ (сума):			

ППП члена конкурсної комісії:

Підпис

Дата:

5. АНКЕТА КАНДИДАТА (ЗРАЗОК)

АНКЕТА КАНДИДАТА НА ПОСАДУ В НАЦІОНАЛЬНУ ПОЛІЦІЮ

Вкажіть посаду, на яку претендуєте:

Вкажіть назву органу Національної поліції, на посаду в якій претендуєте отримати посаду: _____

1. Прізвище _____

Ім'я _____

По-батькові _____

2. Дата народження “ _____ ” _____ 19 _____ р.

3. Адреса фактичного проживання: Область _____

Район _____ Населений пункт (місто, село, смт.) _____

Вулиця, будинок, інше _____

4. Рівень освіти: ☐ науковий ступінь; ☐ дві та більше вищих освіти; ☐ вища;
☐ неповна вища

5. Назва навчального закладу, спеціальність та рік закінчення: _____

6. Чи працюєте на даний час? ☐ працюю; ☐ навчаюсь; ☐ працюю та навчаюсь;
☐ тимчасово не працюю;

7. Відомості про попередні місця роботи:

(заповнюєте з останнього місця роботи. Вкажіть всі місця роботи, починаючи з першого)

Період роботи	Організація (установа)	Посада	Обов'язки

☐ Подаючи цю анкету, я підтверджую, що розумію вимоги Закону України “Про засади запобігання і протидії корупції” та можливість застосування до мене заходів відповідно до Закону України “Про очищення влади”, надаю згоду на обробку моїх особистих персональних даних у будь-який спосіб з метою організації прийому мене на посади в органи національної поліції і включення інформації про мене до бази персональних даних та ознайомлення з правами, що передбачені Законом України «Про захист персональних даних».

Додаток 6.

План поліцейської діяльності та протидії злочинності на 2015-2017 роки району South Somerset* «Підтримуючи вас задля безпеки і відчуття вами безпеки»

Уповноважений із питань поліції та протидії злочинності** С'ю Маунтстівенс (Sue Mountstevens) та Керівник відділку, старший суперінтендант Даймон Тіллей (Daimon Tilley) продовжують дослухатись до думки людей та громад району Сауз-Сомерсет (South Somerset).

Ми сподіваємось, що цей оновлений план враховує Ваші зауваження та пріоритети щодо боротьби зі злочинністю та пов'язаними з цим питаннями у Вашій громаді, а також демонструє те, що ми дослухались до Вас під час багатьох консультацій, проведених протягом року. Ми продовжуємо тісно співпрацювати з Вами, громадою, місцевими органами та організаціями з надання послуг для того, щоб допомогти зробити район South Somerset безпечним місцем, де хочеться жити, працювати та гостювати.

Ми продовжуємо боротися зі злочинністю, успішно зменшуючи її рівень. Ми приділяємо особливу увагу захисту представників вразливих верств населення, щоб вони не потерпали від злочинів та асоціальної поведінки.

Ми оновили принципи роботи в рамках програми «Партнери та громади разом», забезпечивши більше можливостей для громади щодо доступу, залучення та проведення консультацій з метою покращити якість наданих нами послуг на місцях.

* South Somerset – район, який входить до складу графств Avon і Somerset на південному заході Англії (прим. редактора).

** Уповноважений з питань поліції та протидії злочинності (Police and Crime Commissioner) – виборна посада, до основних повноважень яких відноситься затвердження плану поліцейської діяльності, призначення і звільнення керівника відділу поліції. Уповноважені обираються жителями відповідного графства на 4 роки. Перші вибори відбулися у 2012 році (прим. редактора).

Сучасна поліцейська діяльність залежить не тільки від поліції, але й від Вашої участі. Ми безмежно вдячні за те, що завдяки Вашим зусиллям Сауз-Сомерсет (South Somerset) залишається районом, де рівень якості надання послуг людям відповідає очікуванням громади.

Оновлений план охоплює період до березня 2017 року та не визнається таким, що не підлягає змінам. Ми продовжуватимемо дослухатися до Вас та співпрацювати задля вирішення найважливіших для Вас питань. Ми залишаємось на постійному зв'язку з Вами та інформуватимемо про прогрес у забезпеченні Вашої безпеки.

Моє зобов'язання перед Вами

Як Ваш Уповноважений з питань поліції та протидії злочинності я зобов'язана забезпечити надання якісних та ефективних поліцейських послуг, а також зробити так, щоб робота поліції була відповідальною та враховувала Ваші потреби. Цей план визначає мою місію, мої цілі та пріоритети в цій роботі.

Я хочу, щоб Ви були в безпеці та почували себе в безпеці у Вашій громаді.

Я також хочу, щоб жителі Сауз-Сомерсету (South Somerset) були повністю впевнені у своїй поліції, безпеці громади та якості послуг кримінальної юстиції.

Моїми пріоритетами є:

- боротьба з асоціальною поведінкою та зменшення її впливу на потерпілих та громади;
- боротьба з домашнім та сексуальним насильством, зокрема, проти жінок та дітей;
- запобігання та зменшення випадків пограбувань, а також страху бути пограбованим в районі;
- покращення дорожньої безпеки для всіх учасників дорожнього руху;
- діяти в інтересах потерпілих.

На додаток до цих пріоритетів, я приділятиму особливу увагу:

- зближенню поліції та місцевих жителів задля вирішення місцевих проблем, як-то злочинність в сільській місцевості;
- забезпеченню принципів відкритості, прозорості та підзвітності в роботі поліції;
- убезпеченню людей від шкоди та зменшенню рівня злочинності, зокрема серед молоді;
- співпраці громад і організацій для забезпечення більшої ефективності використання коштів.

Поліція обіцяє Вам:

- належним чином відповідати на Ваші запити щодо надання послуг;
- забезпечити доступ до послуг поліції 24/7 і 365 днів на рік;
- професіоналізм, чесність та повагу;
- вирішувати питання, що мають для Вас найбільше значення;
- працювати на запобігання злочинам та задля захисту Вас від злочинців;
- інформувати про результати роботи.

Боротьба з асоціальною поведінкою

Ми працюємо разом із громадами та партнерськими організаціями для боротьби з асоціальною поведінкою для зменшення шкоди, що вона завдає, зокрема — з представникам вразливих груп населення та найімовірнішим потерпілим.

Асоціальна поведінка впливає та шкодить нашому життю. Вона також є основною причиною звернень до поліції, а також темою обговорень під час місцевих зборів, проведення фокус-груп та заходів громади. Наша робота щодо боротьби з асоціальною поведінкою в районі Сауз-Сомерсет (South Somerset) складалася з таких заходів:

- підтримка житлової асоціації у місті Крукерн (Crewkerne) щодо вирішення питання з проблемним винаймачем помешкання, який протягом кількох років неодноразово ставав причиною проблемних ситуацій із іншими мешканцями;
- організація тісної співпраці з пожежно-рятувальною службою, службами з управління житловим господарством та охорони навколишнього середовища в рамках “Yeovil One Team” з метою стимулювання власника будинку покращити умови проживання винаймачів, які жили майже у вуличних умовах. Власник будинку був також змушений вирішити проблеми з асоціальною поведінкою, що її демонстрували деякі винаймачі житла;
- проводилася спільна робота з місцевими мешканцями та “Jephson Housing” задля попередження випадків жорстокості, гучної музики, використання вуличної території як туалету, торгівлі наркотиками та інших випадків асоціальної поведінки, що постійно траплялися у кварталі Тампайк-Охард (Tumpike Orchard) у містечку Єовіл (Yeovil). Справа була передана до суду, в результаті розгляду якої було прийнято рішення про закриття наркопритону;
- заборона вживання алкоголю з метою запобігти злочинам, пов’язаним із вживанням алкоголю у містечку Касл-Кері (Castle Cary). Ми продовжуємо близьку співпрацю з нашими партнерами, як-то організацією «Вуличні пастори» та Королівським флотом, для попередження асоціальної поведінки в міському центрі Єовіл (Yeovil).

Ми працюємо задля:

- забезпечення особам, що стали жертвами асоціальної поведінки, доступу до таких самих можливостей, якими забезпечують потерпілих від злочинів
- інформування людей щодо заходів боротьби з асоціальною поведінкою, наявних механізмів допомоги та можливостей для висловлення своєї думки;

- покращення співпраці різних організацій із метою запобігання, управління та боротьби з асоціальною поведінкою.

Я прагну:

- досягти рівня задоволеності роботою з асоціальною поведінкою до щонайменше 86%;
- підвищити рівень розкриття/вирішення випадків асоціальної поведінки;
- досягти оцінки району Ейвон-енд-Семерсет (Avon and Somerset) на рівні “відмінно” у сфері подолання асоціальної поведінки в рамках Оцінки PEEL* Королівського інспекторату поліції**.

Ви можете дізнатись коли буде наступна зустріч “Маєш право сказати”, вказавши Ваш поштовий код у секцію “ваш район” на веб-сайті поліції за адресою: www.avonandsomerset.police.uk/your-area/

Боротьба з випадками домашнього та сексуального насильства

Ми працюємо задля запобігання випадків домашнього та сексуального насильства, забезпечуючи отримання потерпілими допомоги, яку вони потребують і коли вони її потребують, а також — підтримки з відновлення після завданої їм шкоди.

До випадків домашнього та сексуального насильства можна зарахувати чимало тяжких злочинів, про які часто не повідомляє поліція чи інші органи. Не зважаючи на те, що кіль-

* Щорічна оцінка всіх підрозділів поліції Сполученого Королівства. Абревіатура «PEEL» (Police Effectiveness, Efficiency and Legitimacy) означає, що оцінюються ефективність поліції, ефективність використання коштів і законність діяльності (прим. редактора).

** Королівський інспекторат поліції (Her Majesty's Inspectorate of Constabulary (HMIC) утворений у 1856 році в структурі МВС. У 2017 році перетворений на Королівський інспекторат поліції і пожежно-рятувальних служб. Головний інспектор призначається Королевою за подання Міністра внутрішніх справ і Прем'єр-міністра (прим. редактора).

кість повідомлень про такі злочини збільшилась впродовж останніх кількох років, ми розуміємо, що наразі ще залишається багато роботи, яку треба провести, щоб поєпереджати такі злочини, а у випадку скоєння — правильно на них реагувати, враховуючи також злочини вчинені в режимі онлайн.

Уповноважений із питань поліції та протидії злочинності виділив фінансування на роботу служби Радника з питань сексуального насильства, що працює з громадою, надаючи спеціалізовану підтримку задля зменшення ризику випадків завдання тяжкої шкоди дорослим та дітям. Це також дасть змогу найвразливішими жертвам домашнього та сексуального насильства мати власного компетентного радника, який надаватиме їм підтримку.

Протягом останнього року, партнерське фінансування через районну раду Сауз-Сомерсету (South Somerset) дало змогу залучити громадські команди до розповсюдження тривожних пам'яток серед персоналу магазинів та жінок, які мають нічні зміни роботи в міському центрі Єовіл (Yeovil), необхідність яких постала після випадку зґвалтування в цьому районі. Організація “Вуличні пастори” також співпрацює з партнерськими організаціями для надання персональних порад із безпеки.

Ми продовжуємо надавати підтримку в організації тренінгів “Тільки “так” означає “так”, що проводяться у різних школах та Коледжі Єовіля (Yeovil College). Під час занять студенти поглиблюють свої знання про те, що таке сексуальні злочини, де особливий акцент ставиться на таких поняттях як згода, зґвалтування та сексуальний злочин. Команда «Yeovil One Team» наразі допомагає в організації сесій про домашнє насильство у місцевому дитячому центрі, працюючи разом із працівниками «GetSet» та місцевими органами з надання послуг в рамках проекту «Yeovil One Project».

Ми працюємо задля:

- підвищення обізнаності та розвитку почуття впевненості в потерпілих у тому, необхідно повідомляти про ви-

падки насильства;

- боротьби з проявами насильства в порушників шляхом підвищення якості поліцейської діяльності та розбудови партнерства;
- покращення співпраці органів для надання якісніших послуг, запобігання насильству та проведення превентивних заходів.

Я прагну:

- підвищити кількість повідомлень поліції про сексуальні злочини та домашнє насильство;
- збільшити частку розкритих розслідувань сексуальних злочинів і стати найкращою службою в країні;
- досягти оцінки району Ейвон-енд-Сомерсет (Avon and Somerset) на рівні “відмінно” у сфері боротьби з домашнім та сексуальним насильством у рамках Оцінки PEEL Assessment Королівського інспекторату поліції.

У районах Ейвон-енд-Сомерсет (Avon and Somerset) дуже серйозно ставляться до випадків домашнього насильства, і Уповноважений із питань поліції та протидії злочинності хоче, щоб постраждалі знали, що їм повірять, якщо вони зажавають повідомити. По додаткову інформацію, допомогу чи пораду, будь ласка, звертайтеся на веб-сторінку: www.thisisnotanexcuse.org

Запобігання та зменшення кількості пограбувань

Ми працюємо разом, щоб запобігти пограбуванням у районі Сауз-Сомерсету (South Somerset) шляхом ідентифікації злочинців та проведення з ними профілактичних дій для зменшення ризиків рецидиву, а також допомагаючи захистити вразливі домівки та власність.

Зменшення кількості пограбувань залишається важливим пріоритетом роботи органів протидії злочинності та забезпечення безпеки громади. Це питання є також надзвичайно важливим для місцевих мешканців, громад і бізнесу райо-

ну Сауз-Сомерсет (South Somerset). Попереду ще залишається багато роботи щодо покращення процесу ідентифікації злочинців і захисту вразливих груп населення та майна від злочинців.

У рамках програми “Безпечний дім” спеціально підготовлені столяри приходять у домівки вразливих жертв злочинів і надають поради з покращення безпеки, а також – встановлюють замки, засуви, ланцюги та інші засоби безпеки там, де вони потрібні безкоштовно. Позитивні відгуки та низький відсоток повторних пограбувань вказують на ефективність програми у руслі зменшення відчуття страху та ризику стати жертвою пограбування.

Ми працюємо з партнерськими організаціями для боротьби з пограбуваннями в містечку Єовіл (Yeovil). Ця робота включає просування та розвиток «Neighbourhood Watch»*, розповсюдження буклетів, поширення порад щодо запобігання злочинам та убезпечення власності в рамках програми “Безпечний дім”. Ми також тісно співпрацюємо з місцевими медіа для висвітлення результатів програми та продовжуємо працювати з виявленими злочинцями. Внаслідок цієї діяльності за результатами минулого року частка пограбувань у районі містечка Єовіл (Yeovil) зменшилася на 24%.

Ми працюємо задля:

- попередження пограбувань шляхом співпраці з іншими органами, громадою та вразливими верствами населення, зокрема в пріоритетних районах;
- постійного переслідування тих, хто вчиняє пограбування, та роботи з факторами, що змушують їх порушувати закон;
- продовження подальшого покращення контенту та якості послуг та якості послуг, які ми надаємо вразливим групам населення.

* Програма добросусідської допомоги, яка передбачає участь органів поліції, місцевого самоврядування і місцевих жителів у забезпеченні правопорядку (прим. редактора).

Я прагну:

- збільшити частку розкритих справ про пограбування і стати найкращою службою в країні;
- досягти рівня задоволеності роботою серед потерпілих від пограбувань до щонайменше 94%;
- зменшити кількість пограбувань у Вашому районі та стати найкращою службою в країні.

“Immobilise” та використання програмного забезпечення для відстеження на мобільних телефонах та комп’ютерах довели свою ефективність у ідентифікації злочинців та поверненні власності. Ви можете зареєструвати вашу власність у програмі Immobilise, зайшовши на сайт www.immobilise.com або подзвонивши 101 і попросити до слухавки поліцейського Вашого районного відділку поліції.

Покращення дорожньої безпеки для всіх учасників дорожнього руху

Ми працюємо з партнерськими організаціями для подальшого покращення дорожньої безпеки для всіх учасників дорожнього руху у Вашому районі, зокрема – для забезпечення належного виконання законів, проведення просвітницької діяльності та конструювання доріг.

Я знаю, яким важливим є питання дорожньої безпеки для громади у Вашому районі, а тому виділила його як пріоритетне в моєму Плані поліцейської діяльності та протидії злочинності. Незважаючи на те, що загальний ризик бути вбитим чи серйозно пораненим унаслідок ДТП на наших дорогах залишається низьким порівняно з показниками інших поліцейських відділків, я визнаю, що попереду ще багато роботи – зокрема у сфері захисту найбільш уразливих учасників дорожнього руху.

Спільнота «SpeedWatch» продовжує свою роботу на всій території району Сауз-Сомерсет (South Somerset). Ми також створили нову спільноту «SpeedWatch» у містечках Сноу-

ден-Хілл (Snowden Hill) та Шард (Chard) після проведення консультацій та продовжуємо проводити цілеспрямовану роботу зі зменшення випадків перевищення швидкості в таких містах як Єовіл (Yeovil). Окрім того, ми також першими запровадили посади офіцерів по роботі з громадою щодо перевищення швидкості та провели роботу з місцевою радою та органами з управління дорогами щодо розробки та фінансування системи управління дорожнім рухом.

Ми продовжуємо співпрацю з організацією з дорожньої безпеки «Somerset Road Safety Partnership» для проведення пілотної освітньої програми для водіїв. Пілотна програма отримала позитивні відгуки від водіїв, які взяли в ній участь, та буде поширена на інші громади впродовж найближчих місяців.

Новий відділ із питань контролю за дотриманням швидкості офісу Уповноваженого з питань поліції та протидії злочинності також розглядає район Сауз-Сомерсет (South Somerset) як пріоритетний.

Ми працюємо задля:

- зменшення кількості людей, що померли чи були тяжко поранені внаслідок ДТП на наших дорогах шляхом поліпшення ситуації з виконанням законів, проведення просвітницької діяльності та конструювання доріг;
- подальшого розвитку програми «Community SpeedWatch» та інших волонтерських програм для покращення дорожньої безпеки;
- забезпечення високої якості розслідування ДТП та збільшення видимості поліції на наших дорогах.

Я прагну:

- підтримувати один із найнижчих у країні показників смертності чи тяжких поранень людей унаслідок ДТП на наших дорогах;
- зменшити частку людей, які відчують, що перевищення швидкості є проблемою в їхньому районі.

Курс RoadSmart доступний для всіх водіїв та ми в першу чергу запрошуємо молодих водіїв записатися он-лайн на сторінці: www.roadsmart.org

Діяти в інтересах потерпілих

Наші органи працюють для того, щоб покращити рівень задоволеності потерпілих послугами, які вони отримують, а також — для надання підтримки вразливим, заляканим та тим, що постійно потерпають від протиправних дій, у рамках програми комплексної допомоги потерпілим.

Ми започаткували «Маяк» — програму комплексної допомоги потерпілим, у межах якої співпрацюють органи, що надають комплексну допомогу та підтримку потерпілим, заляканим та тим, що постійно страждають від протиправних дій чи асоціальної поведінки. Це також гарантує всім уразливим потерпілим постійну допомогу та інформування про нововведення в судовій системі. Окрім того, ми розпочали надання низки додаткових послуг із підтримки на додаток до програми «Маяк».

Ми продовжуємо інвестувати в програму «TrackMyTime» — сучасну онлайн-систему, яка підтримує інформованість потерпілих у режимі реального часу щодо розгляду їхньої справи. Ця новаторська система використовується з 2010 року й забезпечила району Ейвон-енд-Сомерсет (Avon and Somerset) одне з провідних місць у рейтингу з надання допомоги потерпілим.

Ми працюємо задля:

- забезпечення умов для отримання потерпілими послуг високої якості, що відповідають їхнім потребам;
- покращення ефективності системи кримінальної юстиції та створення умов для того, щоб голос потерпілих був почутий;
- забезпечення умов для того, щоб відновне правосуддя було доступним для всіх потерпілих, коли це їм потрібно.

Я прагну:

- збільшити рівень задоволення потерпілих послугами для того, щоб стати найкращою службою в країні;
- підвищити результативність кримінальної юстиції, щоб стати найкращою службою в країні;
- досягти оцінки району Ейвон-енд-Сомерсет (Avon and Somerset) на рівні “відмінно” у сфері підтримки потерпілих у рамках Оцінки PEEL Assessment Королівського інспекторату поліції.

У рамках програми Відновне партнерство району Ейвон-енд-Сомерсет (Avon i Somerset) ми формуємо майбутнє відновної юстиції та, де це потрібно, пропонуємо ці послуги потерпілим на кожній стадії процесу. Дізнайтесь більше в режимі онлайн на сайті: www.avonandsomersetpsc.gov.uk/Partnerships/AvonandSomersetRestorativePartnership

Працюємо з громадами та партнерськими організаціями задля змін

Ми продовжуємо працювати з широким колом партнерських організацій задля покращення безпеки та відчуття безпеки у Вашому районі. Наприклад, минулого року ми розширили безпроводну мережу відео-нагляду для покриття “гарячих точок”, де найчастіше трапляються напади, пограбування та асоціальна поведінка в містечку Єовіл (Yeovil). Після встановлення та розширення мережі відео-нагляду було зафіксовано значне зменшення кількості вчинених злочинів та асоціальної поведінки в районі.

Наші місцеві команди також плідно співпрацювали з громадами, постраждалими від серйозної поведінки у 2014 році задля підтримки постійного зв'язку, надання транспорту та інших речей першої необхідності.

Цього року Сомерсет (Somerset) використає 177 700 фунтів стерлінгів із грошей громади, виділених на безпеку, для зменшення рівня злочинності та забезпечення безпеки людей.

Злочинність у сільській місцевості

Працюючи разом із фермерами та колегами з районних органів, ми посилили кооперацію з нашими сільськими громадами. Поліція тісно співпрацює з національним об'єднанням фермерів та приватними власниками для просування програми «Farm Watch». Члени безкоштовної програми отримують знаки для розміщення та безкоштовні смс-повідомлення щодо злочинів та підозрілої діяльності в сільській місцевості. Програма включає безкоштовне маркування власності поліцейськими та можливість зареєструвати коштовні предмети в національному реєстрі промислового обладнання.

Громадський фонд Уповноваженого

Я заснувала громадський фонд задля надання допомоги місцевим громадам реалізовувати ініціативи, пов'язані з моїм Планом. Ви можете подати заявку на грант до 5 000 фунтів стерлінгів онлайн за адресою www.avonandsomersetpcc.gov.uk.

З початку діяльності Фонду в травні 2013-го року, місцеві громади та волонтерські групи району Сауз-Сомерсет (South Somerset) отримали більше 11 000 фунтів стерлінгів. Наприклад, волонтерська організація «Central Somerset Outdoor Learning Partnership» отримала на реалізацію проекту 2 500 фунтів стерлінгів.

Дослухаємось до мешканців

Я продовжую організовувати зустрічі з Вами та місцевими громадами для того, щоб дійсно стати Вашим голосом у діяльності місцевої поліції. Зустрічі організовувалися, наприклад, у містечку Шард (Chard), де відбувся громадський форум, а також — у Єовілі (Yeovil) та Крукерні (Crewkerne), де відбувалися заходи присвячені дорожній безпеці. Якщо Ви бажаєте провести зустріч зі мною у Вашій місцевості, будь ласка, перейдіть на мій веб-сайт.

Як долучитися до роботи

Станьте спеціальним констеблем, кадетом або волонтером. Існує широкий спектр можливостей для людей із ентузіазмом та навичками для підтримки роботи поліції в громаді чи відділку. Для отримання детальнішої інформації щодо працевлаштування перейдіть на сайт поліції.

Приєднуйтеся до «Neighbourhood Watch». Для отримання детальнішої інформації, будь ласка, перейдіть на сайт поліції.

Приєднуйтеся до незалежного комітету мешканців — незалежних членів громади, які будуть розглядати скарги на поліцію. Дізнайтесь більше на веб-сайті:
www.avonandsomersetpcc.gov.uk.

Запровадьте програму «SpeedWatch» у Вашій громаді. Програма є партнерством між громадою, поліцією, пожежною службою, радою церков та місцевою радою по боротьбі з перевищенням водіями швидкості. Для отримання детальнішої інформації, будь ласка, перейдіть на сайт поліції.

Приєднуйтеся до роботи Незалежних консультаційних рад, що працюють із поліцією задля налагодження співпраці з різними громадами, для покращення доступу до поліцейських послуг та їхньої якості.

По детальнішу інформацію звертайтеся за номером 101 або зв'яжіться з нами через веб-сайт за адресою:
www.avonandsomerset.police.uk/generalcontrol.

Дізнавайтесь останні новини щодо всіх заходів, зустрічей та подій у Вашому районі на веб-сайті за адресою:
www.avonandsomerset-pcc.gov.uk, www.avonandsomerset.police.uk.

Олександр Банчук
Євген Крапивін
Борис Малишев

Поліцейські комісії в Україні:

звіт за результатами дослідження

У дослідженні також взяли участь:

Сергій Баглай, Андрій Крупник, Олександр Остапенко, Вадим Пивоваров,
Ілона Полесова, Христина Тибінка, Ярослав Хавронюк, Марина Цапок,
Юрій Чумак

Загальна редакція – *Євген Крапивін*
Літературна редакція – *Ярина Черногуз*
Комп'ютерна верстка – *Іван Юрчик*
Художнє оформлення – *Іван Юрчик*

Підписано до друку 15.06.2018. Папір офсетний. Друк офсетний.
Формат А-5. Тираж 1000 примірників.

Центр політико-правових реформ (ЦППР)
Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності
правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ)

Віддруковано на обладнанні видавничого центру ТОВ «СОФІЯ-А»
04053, м. Київ, вул. Обсерваторна 12-Б